

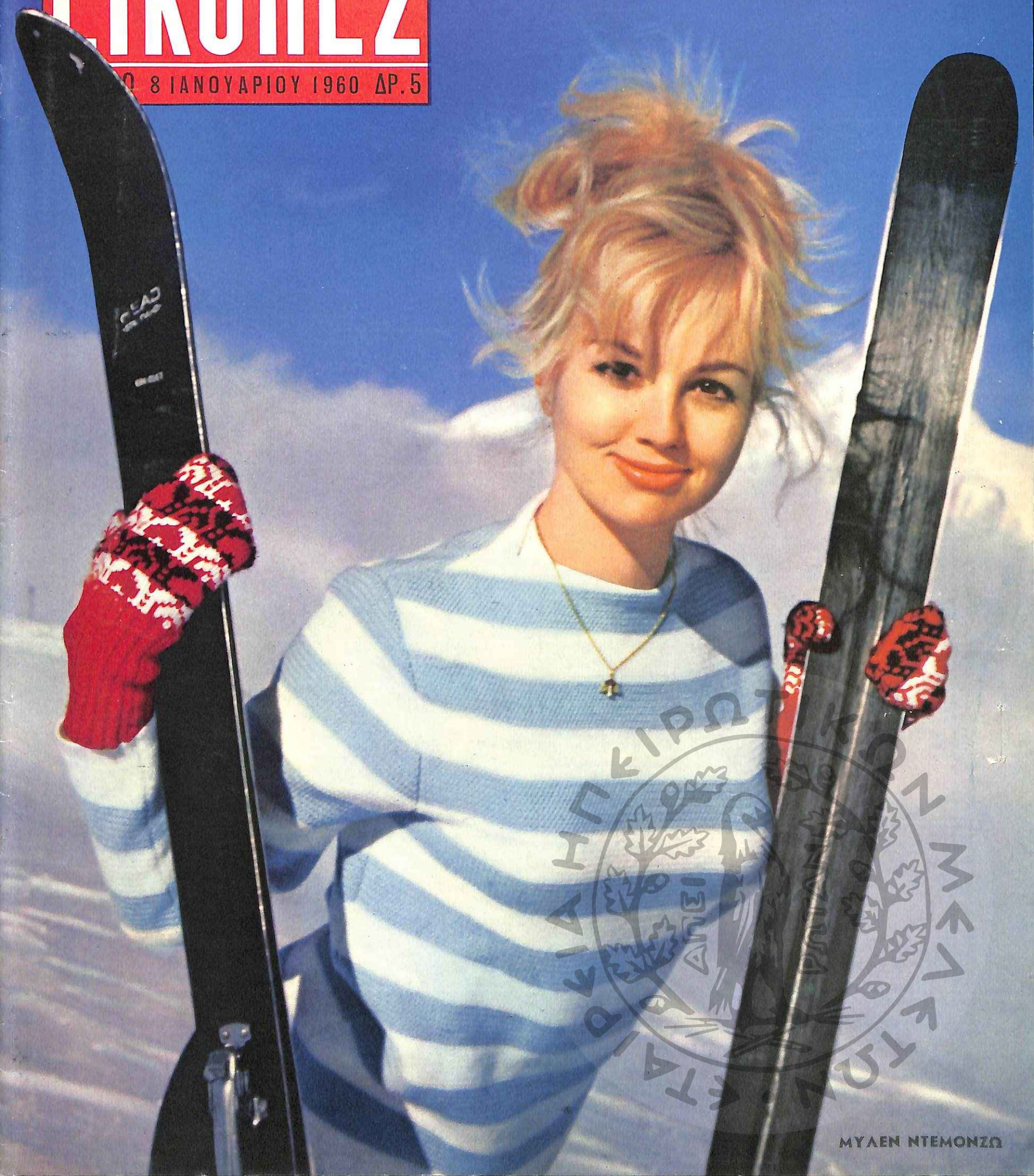
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960 ΔΡ.5

ΠΩΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ Η ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Φωτογραφικό ρεπορτάζ στα καινούργια νυκτερινά κέντρα

ΜΥΛΕΝ ΝΤΕΜΟΝΖΩ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 220 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλενη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλίουπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομεί:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Χαρτοπαίγνιο

Πρό διετίας περίπου είχατε δημοσιεύσει ένα άρθρο σχετικό με την ιστορία των παιγνιοχαρτών. Μεταξύ άλλων ανέφερες και τις κατηγορίες — πολυάριθμες — των παιγνιδιών που μπορεί κανείς να παίξει με τα χαρτιά της τράπουλας. Θα είχατε την καλωσύνη, με την ευκαιρία των εορτών, να επαναλάβετε τον μακρότατο κατάλογο που είχατε παρουσιάσει τότε; Δυστυχώς έχω χάσει το τεύχος εκείνο των «Εικόνων».

Κ. ΚΟΝΙΑΣ

♦ Τα παιχνίδια που μας ζητάτε είναι τα ακόλουθα και το σχετικό άρθρο είχε δημοσιευθεί στο έτ' αριθ. 115 τεύχος των «Εικόνων»: Γιούλ, εκαρτέ, εξηταέξη, κομήτης, κοντσίνα, ξερή ή πάστρα, κούν-κάν, κούπερ, λασκενέζ, μάουζ, μαύρο ή άσπρο, μπάτσικα, μπακαράς, σεμέν-ντέ-φρέ, πεζίκι, μπρίτζ, κανάστα, πινάκλ, οδίστ, παπάς, πασέτα, νικέτο, πλακάκια, ραμί, τριαντάνα, πόκα, ρεδερσί, πόκερ, σκαμπίλι, πρέφα, σκάτ, φαραώ, ταρόν, τζογολ και άλλα.

Μπρίτζ

Θεωρώ συγχαρητήρια για το καθ' όλα τέλει περιοδικό σας. Είπατε αξιόπαινοι. Θα ήτο άραγε δυνατόν να ευρεθώ και μία θεοσύλλα δι' ένα πρόβλημα μπρίτζ;

Σ. ΚΑΣΑΡΤΖΟΓΛΟΥ
Κωνσταντινούπολις

♦ Εύχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Δυστυχώς δεν προβλέπουμε στήλη προβλημάτων μπρίτζ στις «Εικόνες».

Η πλατεία Βάθης

Το υπουργείο Δημοσίων Έργων και Συγκοινωνιών και η τροχαία έχουν κατά καιρούς αποφασίσει και λάβει μέτρα που διευκόλυναν και μέλλουν να διευκολύνουν αρκετά — όσο γίνεται στην πρωτεύουσά μας — την κυκλοφορία. Καιρός είναι να ασχοληθούν και με την πλατεία Βάθης όπου οι «έκβολές» των δδών Λισίων, Α-

χαρών και Μάρνη. Οι τρεις αυτοί δικοί... χείμαρροι πλημμυρίζουν κάθε δεύτερο λεπτό την πλατεία με κύματα τροχοφόρων παντός είδους, από του ποδηλάτου μέχρι και του βαρέως φορτηγού αυτοκινήτου, με γνωστά επακόλουθα. Καλό θα ήταν να περιορισθεί ή επιφάνεια του καταστρώματος της πλατείας και να στρουγγυλοποιηθούν οι γωνίες του ώστε να είναι, τουλάχιστον, ευκολότερη η κυκλοφορία.

Φ. ΚΟΠΑΣ

Οι μονόδρομοι

Εδώ και πολλούς μήνες διαβάσαμε, στις εφημερίδες κατ' αρχήν, ότι έντός του Νοεμβρίου λήξαντος έτους πρόκειται να τεθεί εις λειτουργίαν το σύστημα μονοδρόμων και αυτομάτων φωτεινών σημάτων, που θα κατώρθωναν να ρυθμίσουν επί τέλους — κατά τις επαγγελίες των αρμοδίων — την κυκλοφορίαν πεζών και οχημάτων, που βρίσκονται σε πλήρη άρρυθμία στην Αθήνα. Τέλη Οκτωβρίου ή αρχές Νοεμβρίου, αν δεν κάνω λάθος, έγραψαν και οι «Εικόνες» ένα άρθρο για το ίδιο θέμα και ανήγγελλαν ότι έντός του Νοεμβρίου το σύστημα θα λειτουργήσει. Ήδη, όμως, μήνημα στο 1960 — αίσιοι και ευτυχές επί τη ευκαιρία — χωρίς να δοίμε τίποτα. Τα φανάρια εξακολουθούν να είναι τυφλά και οι δρόμοι... άνω-κάτω. Τι συμβαίνει;

Ν. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ

♦ Όταν οι «Εικόνες» δημοσίευσαν το άρθρο για το νέο σύστημα κυκλοφορίας τα πράγματα ήταν όπως ακριβώς τα περιέγραψαν, τόσο από την τεχνική όσο και από την χρονική τους πλευρά. Έν τω μεταξύ όμως προέκυψαν, όπως πληροφορούμεθα, άρισμένα τεχνικής φύσεως ζητήματα, που ανέβαλαν την λειτουργία των μονοδρόμων και των φωτεινών σημάτων. Πάντως διαβιβάσαμε την απορία σας στο αρμόδιο υπουργείο Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων...

“Ό,τι χρειάζεται η όμορφιά σας για να αναδειχθώ...!”

- Η μεγαλύτερη διεθνής συλλογή ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Αποκλειστικές Κολώνιες (5 τύποι).
- Αποκλειστικές Λοσιόν (22 διαφορετικοί τύποι).
- Όλα τα Γαλλικά Αρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

Παρά
trois-quarts
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΜΟΝΤΕΛΑ

Φορέματα, Ζακέτες
Τραυ - κό, Δερμάτινες
και κάθε τι μοντέρνο
που λανσάει η Ευρώπη

amazona
ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ HAUTE-COUTURE

ΕΡΜΟΥ 48

THE MOST FINEST
SCOTCH WHISKY

OLD
Smuggler
(ΓΕΡΟ - ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΣ)

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
Κ. Ζ. ΖΑΦΕΙΡΙΑΔΗΣ
ΤΗΛ. 470-853

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΓΥΜΝΗ ΜΑΓΙΑ

Το στούντιο της Μέτρο Γκόλντγουιν Μάγερ, που κατέχει τα σκήπτρα των μεγάλων δημιουργιών, παρουσιάζει με υπερηφάνεια την μεγαλύτερη ως τώρα δημιουργία της περίφημης "Αδα Γκάρτνερ, «Η Γυμνή Μαγία».

Είναι ο μεγάλος έρωτας του περίφημου "Ισπανού ζωγράφου και επαναστάτου Φραντζίσκο Γκόγια με την θρυλική δούκισσα της "Αλμπας.

Το πολύκροτο αυτό αριστούργημα ξεχειλίζει από ένα φλογερό ερωτικό πάθος και ξετυλίγεται σε μια θεαλλιώδη εποχή επαναστάσεων και μηχανοραφιών.

Οι μεγαλύτεροι ηθοποιοί πλαισιώνουν την "Αδα Γκάρτνερ που ενσαρκώνει την φλογερή δούκισσα "Αλμπα. Ο νέος δυναμικός γόης του Χόλλυγουντ "Αντονι Φραντσίος υποδύεται τον ρόλο του ζωγράφου Γκόγια που η πολυτάραχη ζωή του κι ο μεγάλος του έρωτας έμειναν αθάνατοι όπως και τα έργα του. Μαζί τους παίζει ο Τζίνιο Τσέρνι, η Λέα Παντοβάνι κι ο Μάσιμο Σεράτο.

Θα προβληθεί στους κινηματογράφους "Πάλλας" και "Ορφέως".

Η ΓΚΑΡΤΝΕΡ ως δούκισσα "Αλμπα

ΧΟΓΚ - ΚΟΓΚ, Η ΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ

Στην πιο άμαρτηλη γωνιά της γής, όπου όργιζε η παρανομία και τα κάθε λογής κοινωνικά αποδράσματα έχουν στηθεί το στρατηγείο τους, ξετυλίγεται η ταινία «Χόγκ - Κόγκ, η πόλις της ακολασίας». Ένα παράξενο τρίο από τρεις συναρπαστικούς τύπους, που τους συνδέουν αλληλοσυγκρουόμενα πάθη, είναι οι ήρωες του θεαλλιώδους αυτού έργου. Τους ενσαρκώνουν ο Κούρτ Γύργκενς, ο Όρσον Ουέλλες και η Σούλδια Σύμς. Σ' ένα πλαίσιο δραματικών περιπετειών και δράσεως ξετυλίγεται μεταξύ τους ένας θιασμός αγάπης, πάθους, φόβου και μίσους.

Ο άκαταμάχητος Κούρτ Γύργκενς δεν ήταν ποτέ τόσο συναρπαστικός κι ο περίφημος Όρσον Ουέλλες δεν ήταν ποτέ τόσο καταπληκτικός. Σπάνια μία ταινία συγκεντρώνει τόσο θεαματικές περιπέτειες, τέτατη έντονη δράση, τόσο πρωτότυπη υπόθεση, δυναμισμό και δραματικές στιγμές όσο το έγχρωμο και Σινεμασκόπ αυτό αστυνομικό αριστούργημα. Θα προβληθεί στους κινηματογράφους «Τιτάνια» και «Ανεσίς» (Τέρμα "Αμπελοκήπων).

ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΚΟΥΡΤ ΓΥΡΓΚΕΝΣ & ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ
(Ανακοίνωσις)

ΤΑΙΝΙΑ
των Εκδοτήσεων

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ
ΜΑΛΛΙΑ
ΠΛΕΚΤΑ
ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Δοκί
Διαμαντή
Πλατικά, δαμάσκα
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48 - ΤΗΛ. 33-036

PATRON
CROQUIS
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΟΙΚΟΝ
Ligne
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
27
ΠΛ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 29-995

ΣΕΝΑ
BIBLIA
Lecor
Κ. ΜΠΖΑΝΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 42
5^{ος} ΟΡΟΦΟΣ

Boutique
Robby
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 16
Έντος Γραφείας

ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ
ΠΛΕΚΤΑ
ΜΑΛΛΙΑ
ΜΑΛΛΙΝΑ
ΖΑΚΕΤΕΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ροζαρί
ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΣΤΕΦΑΝΑ
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ
ΣΤΑΔΙΟΥ 17
ΤΗΛ. 27-781

ΝΕΟΣΤΡΩΜ
Γιά να
ιδιοποινηθείς όλο
και πιο
κομψή κοίτη σου
Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ & ΣΙΑ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝ & ΘΗΚΕΣ - ΤΗΛ. 33-068

ΜΟΝΑΙΡ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΣΚΟΤΣΕΖΙΚΑ
εξ άριστάτα
χρυσά
ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31 - ΤΗΛ. 22-731

Η Συλλογή της Σφης

CANADA FURS
Γ. Π. ΣΑΒΑΡΙΚΑΣ
ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ 1
Τηλ. 28-644

au
Bon
Ton
Cravates de Luxe
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
Ζωηροδότη
ΕΡΜΟΥ 25

ΜΟΝΤΕΡΝΑ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ
Δοκί
Διαμαντή
ΦΟΚΙΩΝΟΣ &
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΤΗΛ. 33-036

ORORE
Zeele σου
δίνει όλη
την
ΑΝΑΛΑΒΑΝΟΜΕΝ
ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ
Boutique
Klara
ΣΤΑΔΙΟΥ
ΚΟΡΑΗ

Boutique
Klara
ΚΛΑΡΑ ΡΩΜΑΝΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΪΜΟΥ 2
ΤΗΛ. 34-519

Δαδία
Δοκί
Διαμαντή
ΤΗΛ. 33-036 ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 48

Καμμερ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 15
ΤΗΛ. 29-236

Gotis
Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΦΗΜΠΟΥΡΝΑΖΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ 49

(P. Popper)

Τέως μελαγχολική

Ένώ στην Τεχεράνη έτελούντο οι μεγαλοπρεπείς γάμοι του Σάχη και της φοιτήτριας Φαράχ Ντιμπά—για τους οποίους οι «Εικόνες» δημοσιεύουν έκτεταμένο ρεπορτάζ σε άλλες σελίδες—ή τέως αυτοκράτειρα της Περσίας, πριγκίπισσα Σοράγια, απέλαμβανε άθορυβα το αγαπημένο της σκι στην Έλβετία, στο κοσμοπολιτικό κέντρο χειμερινών σπορ του Σαϊν Μόριτς. Στο μεταξύ, αν και ή ίδια απέφυγε επιμελώς να δώσει οποιαδήποτε λαβή, οι φήμες περί άρραβώνων της αποκορυφώθηκαν. Υποψήφιοι, ως γνωστόν, μνηστήρες δύο: Ο πρίγκιπ Όρσίνι κι ο Γερμανός μεγαλοδιομήχανος Κρούπ.

←■

(U.P.I. Photo)

«Όδοτσιφέντε»

Η άφιξη του Σαλβατόρ Νταλί στη Νέα Υόρκη δεν μπορούσε να γίνει με τα συνηθισμένα μέσα και μέτρα. Ο φημισμένος ζωγράφος απέδιβάσθη από το υπερωκεάνιο «Αμέρικα» ντυμένος με μία στολή Διαστήματος από χρυσό λαμέ και συνοδευόμενος από το «Όδοτσιφέντε», μία αλλόκοτη κυλιόμενη σφαίρα από πλεξιγκλάς. Ο έκκεντρικός καλλιτέχνης έδήλωσε ότι θα οδηγήσει το μεταφορικό μέσο του πάνω σε πάγο, σε όμαλο έδαφος και τέλος σε νερό.

←■

Οι «σατανάδες» έγιναν άγγελοι

Οι τακτικοί πιστοί, που το πρωί της 25ης Δεκεμβρίου έφτασαν στην εκκλησία του Αγίου Ζιγκφριντ της Στοκχόλμης για τη χριστουγεννιάτικη λειτουργία, δεν πίστευαν στα μάτια τους όταν αντίκρισαν το πολυάριθμο έκτακτο εκκλησίασμα. Δι-

ακόσιοι περίπου έξαλλοι «τεντυμπόυδες» (αγριάνθρωποι σουηδιστί) με τα «κορίτσια» τους κάθονταν σιωπηλοί και παρακολουθούσαν το φλογερό κήρυγμα του λαοφιούς αιδεσιμωτάτου Στάφφαν Έντκουϊστ (άριστέρα). Το «θαύμα» ξεδηλώθη στις

4 τα χαράματα όταν, μ' ένα καρβάνι παλιών αυτοκινήτων, νέοι και νέες, που ανήκουν σε διάφορες συμμορίες, έφθασαν στην εκκλησία κρατώντας αναμμένους δαυλούς (κάτω). Όλα εξελίχθηκαν άγγελικά. Οι «αγριάνθρωποι» παρακολούθησαν τη λειτουργία με κατάνυξη και έψαλαν τους χριστουγεννιάτικους ύμνους.

(Pressens Bild)

(Mirochic)

(London Express News)

Η ΡΩΣΙΚΗΣ καταγωγής διαιτολόγος κ. Μπάρμπαρα Μούρ, 56 ετών, απογοητευμένη γιατί κανείς δεν έδινε σημασία στις θεωρίες της, πραγματοποίησε ένα εξαήμερο «μαραθώνιο διαμαρτυρίας», διανύοντας πεζή το δρόμο Έδιμβούργο-Λονδίνο. Τώρα, στο νοσοκομείο όπου νοσηλεύεται για τα πόδια της, έδήλωσε ότι, «αν την θέλουν εκεί, σκοπεύει να επιστρέψει στη Σοβιετική Ένωση, στην οποία «σέβονται τους επιστήμονες».

Η ΠΑΝΤΟΤΕ σαγηνευτική Μαίριλυν Μονρόε συνεχίζει εντατικά τις πρόβες με τον χορευτή Τζάκ Κόλ, για την προσεχή ταινία της «As αγαπηθούμε», ενώ παράλληλα, για πρώτη φορά στη ζωή της, αναζητεί κάποιον άνδρα—φυσικά, τον συμπρωταγωνιστή της ταινίας, αφού ο Γκρέγκορ Πέκ παραιτήθηκε του ρόλου, παραπονούμενος ότι η Μαίριλυν ήταν αδιόρθωτη: Άργούσε στις πρόβες.

(Ρετζής)

(Επίκαιρα)

Επισκέψεις

Επιστρέφοντας από το Λονδίνο στη χώρα του, ο βασιλεύς της Ιορδανίας Χουσεΐν παρέμεινε για λίγες ώρες στο ελληνικό έδαφος, κλείνοντας τον κατάλογο των υψηλών προσωπικοτήτων που επισκέφθηκαν τη χώρα μας κατά το 1959 («Εικόνες» τευχ. 219). Στο αεροδρόμιο του Έλληνικού υπεδέχθη τον ξένο μονάρχη ο Μέγας Αυλάρχης κ. Δ. Λεβίδης και τον έχαιρέτησε εκ μέρους των Ελλήνων Βασιλέων. Ακολούθως τον συνόδευσε και τον εξεγάγησε κατά την σύντομη επίσκεψή του στο Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών

(U.P.I. Photo)

Κοντά στα παιδιά

Με την ευκαιρία των εορτών, ο νεοεκλεγείς πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας αρχιεπίσκοπος Μακάριος επισκέφθηκε τα άρρωστα παιδιά, που νοσηλεύονται στο Γενικό Νοσοκομείο της Λευκωσίας, για να τους προσφέρει διάφορα χριστουγεννιάτικα παιχνίδια και γλυκά.

Υπομονή

Μάτια ο τετραετής Κέννεθ Σμιθ περιμένει με το αυτοσχέδιο καλάμι του, πάνω από το γιγάντιο ποτήρι, για να τσιμπήσει το χρυσόψαρο. Το δόλωμα, που είναι άγκιστρωμένο σε μια παραμύνα, δεν φαίνεται να προσελκύη τον υδρόβιο φίλο του. Ο μικρός Κέννεθ είναι ένα από τις 70.000 νοσηλευόμενα παιδιά στο ορθοπεδικό νοσοκομείο του Λόρδ Αντζέλως

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΑΙΖΕΙ ΧΑΡΤΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΧΑΣΗ...

Η ΣΚΛΗΡΗ ΩΡΑ ΤΗΣ ΧΑΡΤΟΠΑΙΞΙΑΣ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κάποτε έπαιζαν χαρτιά μια φορά τον χρόνο —την παραμονή της Πρωτοχρονιάς— όλοι οι άνθρωποι: και όλον τον χρόνο πολύ λίγοι: οι μανιάνδεις χαρτοπαίχτες, που αποτελούσαν μια περιορισμένη και δακτυλοδεικτούμενη μειοψηφία, όπως οι αλκοολικοί, οι τοξικομανείς κλπ. Σήμερα και εδώ και αρκετά χρόνια παίζει χαρτιά η μισή ελληνική κοινωνία, μέρα και νύχτα, καθημερινές και γιορτές, σε σπίτια και σε κέντρα, στην πρωτεύουσα και στις επαρχίες. Η χαρτοπαίξια κατήντησε η πιο διαδεδομένη κοινωνικο-κοσμική απασχόληση. Πολύ πιο διαδεδομένη από το πιστό και τον χορό. Η συνήθεια έχει εξαπλωθεί περισσότερο στις γυναίκες —κυρίως εκείνες που έχουν περάσει την πρώτη νεότητα. Μεταξύ αυτών αποτελούν σπανία εξαίρεσι όσες δεν παίζουν δυο-τρεις φορές την εβδομάδα. Πού; Στα σπίτια τους εκ περιτροπής, στις φιλόξενες αίθουσες ξενοδοχείων, στα έντυκτα διακόσμηση «φιλανθρωπικών», «αθλητικών», «κοινωνικών», «εξωραίστικων», «καλλιτεχνικών», «ελληνοδοθητικών» κλπ. συλλόγων και όμιλων, στα εξοχικά κέντρα κλπ. Ονομαστικά έορταί, επέτειοι γενεθλίων, οικογενειακά διασκεδάσεις, γαμήλιοι τελεταί, βαπτίσεις, πάρτυ και απλά γεύματα ακόμη, καταλήγουν κατά κανόνα σχεδόν εις το στρώσιμον του μεγαλύτερου μέρους των προσκεκλημένων γύρω από μικρά πράσινα τραπέζια.

Κάθε άφορμή είναι καλή για το παιχνίδι. (Μόνον μετά τις κηδείες και τα μνημόσυνα δεν συνθίζεται ακόμη να χαρτοπαίζουν, αλλά και αυτό θα γίνει όπου νάναι, για να λησμονούν τον πόνο τους οι συγγενείς και οι φίλοι). Και χωρίς καμιά άφορμή όμως το χαρτί στρώνεται με την κανονικότητα φυσικού φαινομένου. Διότι κάθε κυρία έχει μιάν ώριμη ημέρα της εβδομάδας που δέχεται και που είναι αφιερωμένη σ' αυτόν τον υψηλό σκοπό. Και έπειτα και εκείνες που προσκαλεί έχουν σπίτι, δεν μένουν καμιά μέρα κενή. Σε χιλιάδες οικογένειες της πρωτεύουσας τα πρώτα δέκα τηλεφωνήματα της ημέρας (κλήσεις και κρούσεις) δεν έχουν άλλο θέμα από το κλείσιμον ραντεβού για το θραδινό χαρτί. Κατόπιν έρχονται τα άλλα ζητήματα του σπιτιού...

Εις τα επαρχιακά αστικά κέντρα η συνήθεια είναι ίσως ακόμη περισσότερο διαδεδομένη και πάντως παλαιότερα. Από τα προπολεμικά ακόμη χρόνια η επαρχία έθεωρούσε πολύ «σικ» το χαρτί και το άφιερνε τις ατελείωτες και άδειες ώρες της. Να υποθέσωμε ότι στον τομέα αυτό έχουμε μίμηση της «πρωτοποριακής» επιδόσεως της επαρχίας από την πρωτεύουσα; Δεν φαίνεται πιθανόν, αν και με τους δημοσίους υπαλλήλους και τους επαρχιώτες που συρρέουν εις τον υδροκέφαλον των Αθηνών για να εγκατασταθούν μονίμως, η επαρχία αποθέτει ζήλυν τή σφραγίδα της στο κέντρον. Το πιθανώτερον είναι ότι παράλληλες ανάγκες αναζητήσαν όμοια αντίσταθμισματα.

Όπου «διακινείται» χρήμα —πολύ ή λίγο— είναι μοιραίο να δημιουργούνται και συμφέροντα. Και όπου δημιουργούνται συμφέροντα, είναι σχεδόν αναπόφευκτο να εμφανίζονται και οι τύποι, που τα διεκδικούν και τα οργανώνουν με όχι πάντοτε καθαρές μεθόδους. Η μεγάλη εξέλιξη της συνήθειας του χαρτιού στην ελληνική κοινωνία έχει γίνει αιτία ν' αναπτυχθούν γύρω του παντός είδους παράσιτα. Οι λιγώτερο αποικροστικοί είναι εκείνοι που ενδιαφέρονται να προσελκύουν απλώς παίκτες για να εισπράττουν «γκανιόττα». Όχι λίγες οικογένειες ζούν έτσι.

Πέραν αυτών υπάρχουν: οι «καθώς πρέπει» χαρτοκλέφτες, που κατορθώνουν να εισχωρούν σε τέτοιου είδους συναναστροφές: οι καρδακοινοίτες να «βοηθήσουν» (έπ' ανταλλάγματι, φυσικά) μιά κυρία, που έχασεν αρκετά και θέλει να κρύψει την ζημία από το σύζυγό της, ο οποίος ίσως δεν είναι σε θέση να την καλύψει: οι προσφερόμενοι να δανείσουν τοκογλυφικά κλπ. Άλλα δεν πρόκειται περί αυτών, που ασφαλώς αποτελούν περιωρισμένη μειοψηφία.

Η μεγάλη πλειοψηφία των καθημερινών παικτιών και παικτών παίζει ούτε για να κλέψει, ούτε για να εκμεταλλευθεί τις δυσάρεστες και πολλές φορές φαιλτικές συνέπειες των εναλλαγών της τύχης. Αν κάπου-κάπου γίνεται όλιγον «εξάφρισμα» ή διατυπώνονται ισχυρισμοί ότι απόλυτα ακριβείς ή συμβαίνει κανένα λάθος στους υπολογισμούς —αυτά είναι πταίσματα που δεν έγγραφέρονται στο ποινικό μητρώο. Βασικάς αι προθέσεις δεν είναι κακές. Θα ήτο τερατώδης υπερβολικός εκείνος που θα έχαρακτήριζε όλες τις κοινωνικές χαρτοπαικτικές συγκεντρώσεις ως θερμοκήπια διαφθοράς και κλοπής.

Φυσικά, κανείς δεν παίζει χαρτιά για να χάσει. Έτσι, η επιδίωξις του κέρδους —διά της τέχνης και της τύχης— αποθέτει μοιραίως τη σφραγίδα της (σφραγίδα σκληρή και πολλές φορές στυγνή) στις σχέσεις μεταξύ

των παικτών, όσο και αν αυτοί είναι συγκαταρκμένοι και ξεκινούν με διαθέσεις ευθύτητας. Το χαρτί έκτραχύνει τους ανθρώπους και τις φυσιογνωμίες τους —πρό πάντων αυτές. Αν ήξεραν την αλήθεια αυτή οι γυναίκες, ποτέ δεν θα το έπιαναν στα χέρια τους...

Δεν παίζουν μονάχα εκείνες που έχουν περιθώρια να χάσουν, χωρίς η ζημία ν' ανατρέψει τον οικογενειακό προϋπολογισμό ή να δημιουργήσει κενά, τα οποία θα χρειασθεί να καλυφθούν μυστηριωδώς. Αν και η καθημερινή χαρτοπαίξια, όταν είναι σχετική «χοντρή», μπορεί να καταποντίσει στόλους και να καταβροχθήσει ούρανοξύστες. Παίζουν και όσοι τα έχουν πολύ μετρημένα —ίσως αυτοί μάλιστα περισσότερο. Έτσι, λόγω της μικράς άντοχής των, οι ζημιές είναι μεγαλύτερες και πολλές φορές κατακρημνιστικές.

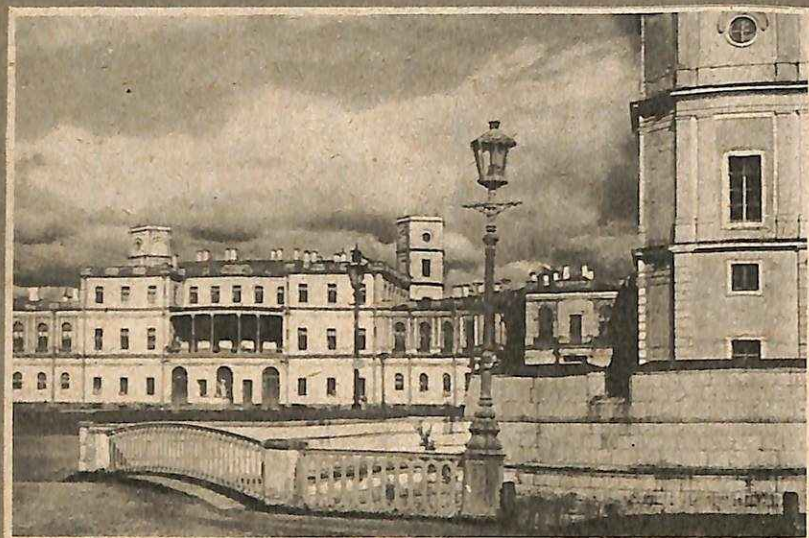
Και ύλικές ζημιές όμως αξιόλογες αν αποφεύγωνται, διότι γίνεται «φιλό» πάντοτε παιγνίδι (πράγμα σύνθετο σε πολλές συντροφιές) και διότι έπέρχεται γρήγορα συμψηφισμός με τα μικρά επίσης κέρδη, ή έπιδρασι της συνήθειας του χαρτιού είναι θετικά επιδράσεις: και για το σύνολο και για τα άτομα. Ένας από τους παράγοντας αποδιοργανώσεως της συγχρόνου οικογενείας είναι ασφαλώς η μαγία της χαρτοπαίξιας, που έχει καταλάβει τις περισσότερες γυναίκες.

Το χαρτί κρατά ώρες ολόκληρες: από το απόγευμα ως τα μεσάνυχτα και ως την αυγή. Ανατρέπει έτσι τον κανονικό ρυθμό της ζωής. Η σύζυγος δεν έχει καιρό να σκεφθεί για το σπίτι. Αν έχει παιδιά, θα έμπιστευθεί τη φροντίδα τους στους ξένους (δοθητικό προσωπικό) ή σε κανένα. Και τα παιδιά θ' αποκτήσουν έτσι την πικρότερη έμπειρία, που δημιουργεί όλων των ειδών τις νευρώσεις, για τις συνέπειες των οποίων εκπλησσομένα έπειτα: την έμπειρία ότι είναι μόνα και ότι δεν έχουν στοργή, που τόσο την χρειάζονται. Αργότερα, όσο μεγαλώνουν, έξοικειώνονται με αυτό το καθεστώς, αλλά εισβάλλουν στην υπεύθυνη ζωή ψυχρά, έγωιστικά και με ένα σωρό στέρματα αντικοινωνικότητας, έχοντας το παράδειγμα —έγωισμού και άσυνειδησίας— των γονέων των. Άλλα και όταν δεν υπάρχουν παιδιά ή όταν αυτά έχουν δημιουργήσει δικές τους οικογένειες, πάλι το πάθος του καθημερινού χαρτιού προκαλεί αποδιοργανωτικές συνέπειες στην εικογένεια.

Εκείνο που προξενεί ιδιαίτερα εντύπωση είναι ότι καμιά γυναίκα δεν σκέπτεται τη ζημία που προκαλεί στην ομορφιά της —την οποία ομορφιά— η χαρτοπαίξια, με το παρατεταμένο ξενύχτι, την αγωνία, τον ένκευρισμό, το έντονο κάπνισμα, την διαμονή επί πολλές ώρες σε κλειστό και κακώς ή καθόλου αερίζομενο χώρο. Ένώ οι περισσότερες υποβάλλονται και σε κόπους και σε μαρτύρια ακόμη και σε δαπάνες όχι μικρές, για να διατηρήσουν ή ν' ανακτήσουν —φει— την φρεσκάδα τους με διάφορα, ελαχίστης ή μηδαμινής συνήθως απόδοσεως, εξωτερικά μέσα, τα οποία σοφίζονται τα «ινστιτούτα καλλονής». Το πάθος έχει εξουδετερήσει ακόμη και το ισχυρότερο γυναικείο ένστικτο: το ένστικτο ν' άρέσει.

Γιατί; Το φαινόμενο, με την καθολικότητα που παρουσιάζει, δεν φαίνεται να οφείλεται στη «μόδα». Μιά τέτοια εξέγηση είναι μάλλον επιπολασία. Φαίνεται ότι υπάρχουν βαθύτεροι λόγοι, από την απλή μίμηση και την πειθαρχία. Με την συνεχή αύξηση των ευκολιών της ζωής, που «εκλαϊκεύονται» ραγδαία, δημιουργούνται στις γυναίκες κυρίως περισσεύματα κενών ώρων καθημερινώς. Και οι κενές ώρες είναι ώρες πλήξεως, που πρέπει να γεμίσουν. Και ώρες επικίνδυνες.

Πώς θα γεμίσουν όμως; Πολύ λίγοι είναι «αυτάρκες» άνθρωποι. Εκείνοι που μπορούν να μείνουν μόνοι, να διαβάσουν ένα διδίο, να βρουν μιάν ασχολία, να δημιουργήσουν ενδιαφέροντα, χωρίς την βοήθεια άλλων. Οι περισσότεροι —και οι γυναίκες κατ' έσοχον— είναι εντόνας «κοινωνικά ζώα», που πλήττουν πολύ εύκολα. Η «συναναστροφή» γι' αυτούς είναι ανάγκη πιστική. Και εκεί όμως η πλήξη караδοκεί μετά την πρώτην ώραν, όταν θα εξαπληθύνουν —και εξαπλώνονται τόσο γρήγορα— τα κοινά θέματα. Διότι συζητήσι υψηλής στάθμης και συναρπαστικού ενδιαφέροντος δεν είναι δυνατόν να κρατηθεί. Το χαρτί, λοιπόν, είναι μιά λύσις, που ικανοποιεί πιστικήν ανάγκη. Και πολλές φορές είναι και φρουρός της άρετης, στις κρίσιμες ηλικίες...

↑ ΣΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ της Γκατσίνια η Μεγάλη Δούκισσα πέρασε τα εύτυχισμένα παιδικά και νεανικά της χρόνια. Η φωτογραφία απεικονίζει μόνο το κεντρικό τμήμα από το τεράστιο κτιριακό συγκρότημα των 900 δωματίων, που ανήγειρε η Μεγάλη Αικατερίνη. Η αυτοκρατορική οικογένεια είχε εδώ στη διάθεσή της 800 υπηρέτες, εκτός των 400 Κοζάκων, των εκατοντάδων κηπουρών και των συνταγμάτων, που αποτελούσαν την 'Ανακτορική Φρουρά

- "Αν αρχίζα νά κλαίω δέν θά σταματούσα ποτέ!...

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ

Του κ. Ι. ΒΟΡΡΕ

Ο κ. "Ιων Βορρές είναι εγκατεστημένος από το 1945 στον Καναδά, όπου συνεργάζεται τακτικά σε περιοδικά και εφημερίδες, κυρίως σαν τεχνολόγος. Η αγάπη του για τις αγιογραφίες τον έφερε σε επαφή με την Μεγάλη Δούκισσα "Ολγα, αδελφή του τελευταίου Ρώσου αυτοκράτορος. 'Αποτέλεσμα της γνωριμίας τους και της γοήτσης φίλης που ανέπτυξε μεταξέ τους ήταν ένα άρθρο που δημοσιεύτηκε, έπειτα από άδεια της Μεγάλης Δούκισσας, στο περιοδικό «Λή Γκλόμε Αντ Μαίλ» και το οποίο α-ναδημοσίευσσε αναθεωρημένο και συμπληρωμένο από τον συγγραφέα για τις «Εικόνες». Τώρα ο κ. Βορρές συνεργάζεται με την Μεγάλη Δούκισσα για την συγγραφή των απομνημονευμάτων της. Η τελευταία απόγονος των Ρομανόφ διάλεξε τον διακεκριμένο συμπατριώτη μας δημοσιογράφο για συνεργάτη της, όχι μόνο από προσωπική συμπάθεια, αλλά — όπως τόνισε ιδιαίτερα — και γιατί ήταν "Ελληνας.

Με μια δίλλα τεσσάρων δωματίων στο Κούκβιλ, στον Καναδά, η δόξα του συντηριμμένου σίκου των Ρομανόφ ζή στο εύθραυστο πρόσωπο μιάς κυρίας 77 ετών. Είναι η Μεγάλη Δούκισσα "Ολγα, υστερότοκος κόρη του τσάρου "Αλεξάνδρου Γ' και της αυτοκρατορικής Μαρίας Φεοντόροβνα και αδελφή του Νικολάου Β', του τελευταίου τσάρου Ρωσών των Ρωσών. Τον περασμένο 'Ιανουάριο επισκέφθηκα την Μεγάλη Δούκισσα για να της ζητήσω να μου δανείσει μερικές από τις εικόνες της για μια έκθεση βυζαντινής τέχνης που έπρόκειτο να οργανώσω στην «Αρτ Γκάλλερυ» του Τορόντο. Δεν την είχα ξανασυναντήσει ποτέ και περίμενα να δω ένα πρόσωπο δύσκολο και απόμακρο. Φυσικό είναι μιά Ρομανόφ να είναι άπρόσιτη. Η Μεγάλη Δούκισσα ζή σ' ένα μικρό σπίτι από τούβλα, τριγυρισμένο από λίγα έκταρια ακαλλιέργητης γής. Πλησίασα με δέος. Με περίμενε στο κατώφλι της. Έχει το τέλεια ώσειδές πρόσωπο, την ίδια μύτη και τα φωτεινά λοξά μάτια των Ρομανόφ. Ένα χαμόγελο θέρμαινε το ρυτιδωμένο της πρόσωπο και η αφοπλιστική χάρη της με καθησύχασε αμέσως. Υπήρχε κάτι ιδιαίτερα φιλικό ακόμη και στα μικρά δωμάτια του σπιτιού της. Ήταν ασφυκτικά γεμάτα με πίνακες, ανθοδοχεία και αναρίθμητες φωτογραφίες και άλλα αναμνηστικά των παιδιών ημερών. Ξαφνιάστηκα όταν αντιλήφθηκα ότι είχαν κυλήσει τρεις ώρες. Στο μεταξύ είχα συζητήσει με την αδελφή του τελευταίου τσάρου όλα σχεδόν τα θέματα, από μεταφυσική μέχρι χόκεϊ, από τον Ρασπούτιν μέχρι κηπουρική. Τις επόμενες εβδομάδες είχα την τιμή να περάσω μαζί της πάμπολλες ώρες. Μ' αυτό τον τρόπο διαπίστωσα την ευστροφία του πνεύματός της και την απίστευτη ζωτικότητα της. "Αν και είναι λεπτή, αγαπάει τα σπόρ και πι-

Η ΝΕΑΡΗ "Ολγα με την αγαπημένη της θεία, την Βασίλισσα της "Ελλάδος "Ολγα, στους κήπους της Γκατσίνια. Η Βασίλισσα της "Ελλάδος "Ολγα ήταν κόρη του Μεγάλου Δουκός Κωνσταντίνου, αδελφού του τσάρου "Αλεξάνδρου Β', ο οποίος ήταν παππούς της Μεγάλης Δούκισσας "Ολγας.

ΣΑΝ ΓΝΗΣΙΑ ΠΑΛΙΑ ΡΩΣΙΔΑ, η Μεγάλη Δούκισσα έχει μετατρέψει όλη την ανατολική γωνιά της κρεβατοκάμαράς της σε εικόνοστάσι. "Όπως όλοι οι Ρομανόφ, είναι θρήσκα και πιστεύει ότι η βαθειά ριζωμένη θρησκευτική πίστη του ρωσικού λαού θα υπονομεύσει τελικά το σημερινό κομμουνιστικό καθεστώς της πατρίδας της. Τις περισσότερες απ' αυτές τις παλιές εικόνες τις έχουν στείλει στην Μεγάλη Δούκισσα διάφοροι εξόριστοι Ρώσοι, σαν μικρό δείγμα μεγάλου σεβασμού στο πρόσωπό της — ζωντανού συμβόλου ελευθερίας — και απέραντης άφοσίωσης στην 'Αγία Αυτοκρατορική Ρωσία.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΣΑΡΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΟΛΓΑ

στεύει με φανατισμό στη ζωή της υπαίθρου. Η ζωτικότητα της φαίνεται να διέπνυε ολόκληρο το σπιτικό της, που συμπεριλαμβάνει τον γιό της Γιούρι Κουλικόβσκυ και τα δυο εγγόνια της, την Ξένια, 18, και την Λεωνίδα, 16 ετών. (Ο πρωτότοκος γιός της Τύχων ζή στο "Ερινταλ). Η Μεγάλη Δούκισσα σηκώνεται έναρως το πρωί και κάνει μόνη της το νοικοκυριό. Κατόπιν ξεκινάει να ζωγραφίζει ή καλλιεργώντας τον λαχανόκηπό της. Βρίσκει χρόνο να διεκπεραιώνει την αλληλογραφία της — 30 γράμματα τουλάχιστον λαμβάνει την εβδομάδα και: «'Απαντώ σε όλα, λείπει, είτε από βασιλιάδες προέχοντα είτε από έπαίτες». Έχει μιά σπάνια Ικανότητα ν' απολαμβάνει, τι εύχαριστηση μπορεί να προσφέρει η ζωή και ποτέ δεν κουράζεται να ψάχνει και να μαθαίνει κάτι καινούριο. 'Αλλά η αγάπη της για το νέο και το ασυνήθιστο δεν έχει αμαυρώσει το ενδιαφέρον της και τη μνήμη της για τα πράγματα του παρελθόντος. Να μερικές βραχυλογές και άκριδες σκιαγραφίες της Μεγάλης Δούκισσας για σημαντικώτατα πρόσωπα. Για τον 'Αλέξανδρο Κερένσκυ, τον πρόεδρο της προσωρινής κυβέρνησης που ανέτρεψαν οι μπολσεβίκοι: «Τρομερός άνθρωπος, τα έκανε όλα θάλασσα». Για τη βασίλισσα "Ολγα της "Ελλάδος, που ήταν και Ρωσίδα Μεγάλη Δούκισσα: «Γοητευτική γυναίκα... με μεγαλειώδη φιλανθρωπικά σχέδια, που ούδέποτε πραγματοποιήθηκαν». Για την βασίλισσα Φρειδερίκη της "Ελλάδος: «Ένα ζωντανό αγοράκι-κόριτσο, που τα κατάφερε πολύ καλά». Για τον Σάχη της Περσίας: «Ένας σοβαρός νεαρός, έως τώρα άτυχος στον έρωτα». Για τον Ρασπούτιν (που κάποτε της τον περιέγραφα σαν μεγαλοφυΐα του

κακού): «"Όχι, ήταν ένας απλός μουζικός, που άλλοι προσπάθησαν να τον μεταμφιεσουν σε μεγαλοφυΐα». Για τον Λένιν: «Ήταν για μένα η μεγαλοφυΐα του κακού». Κάποια μέρα τη ρώτησα: «Πώς μπορείτε και θυμάστε όλους αυτούς τους ανθρώπους;». «Είναι εύκολο, μου αποκρίθηκε. Την παλιά εποχή όλοι είχαν προσωπικότητα. Σήμερα μόνο δυσκολεύονται να θυμηθώ πρόσωπα — μου φαίνονται όλα 'ίδια». Είναι δύσκολο για τη Μεγάλη Δούκισσα να πη κακό για κανένα, ακόμη και για κείνους που κατέσφαξαν τα περισσότερα μέλη της οικογένειάς της κατά την επανάσταση. Σπάνια μιλάει για κείνη την τρομερή 17η 'Ιουλίου 1918, όταν στο Αικατερίνμπουργκ, στα Ούράλια, οι μπολσεβίκοι δεσμοφύλακες κατέβασαν στο υπόγειο και τουφέκισαν τον αδελφό της τον τσάρου, την τσαρίνα 'Αλεξάνδρα, τον τσάρεβιτς 'Αλέξιο, τις κόρες τους, "Ολγα, Τατιάνα, Μαρία και 'Ανastasία, τον οικογενειακό γιατρό και τρεις υπηρέτες. 'Ο αγαπημένος αδελφός της "Ολγας, ο Μέγας Δούξ Μιχαήλ, τουφεκίστηκε από τους κομμουνιστές στο Πέρμ, μαζί με πέντε άλλους Ρομανόφ. Η ιστορία της διαφυγής της Μεγάλης Δούκισσας από τους επαναστάτες είναι σωστό περιπετειώδες παραμύθι. Η έκρηξη της επαναστάσεως την βρήκε να εργάζεται ως νοσοκόμος σ' ένα στρατιωτικό νοσοκομείο του Κιέβου. Στο Κίεβο βρισκόταν και ο άντρας της, ο συνταγματάρχης Νικολάι Κουλικόβσκυ, και η μητέρα της, η βασιλομήτωρ Μαρία Φεοντόροβνα. Κρυφά, τα έλαχιστα αυτά μέλη της αυτοκρατορικής οικογένειας, έφθασαν στην Κριμαία. Ταξίδευσαν σ' ένα τρένο με κατεδασμένες κουρτίνες και φρου-

ρούμενοι από έμπιστους αξιωματικούς. Παντού βασίλευαν τὸ χάος καὶ ὁ τρόμος. Ἡ Μεγάλη Δούκισσα, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Ρομανῶφ, δὲν ἤθελαν νὰ πιστεύσουν ὅτι ὅλα εἶχαν χαθῇ. Στὴν Κριμαία τοὺς συνάντησαν ἡ ἀδελφὴ τῆς Ὀλγας, ἡ Μεγάλη Δούκισσα Ξένια καὶ ὁ ἀντρας τῆς, ποὺ εἶχαν ἐραπευθεῖσαι ἀπὸ τὴν Πετρούπολη. Μεταξὺ Γιάλτας καὶ Σεβαστουπόλεως τοὺς ἐπίασαν οἱ ἐπαναστατημένοι αὐτοί. Τὰ ὑπάρχοντά τοὺς κατεσχέθησαν καὶ ὑπέστησαν φρικῶδεις ταπεινώσεις.

«Σωθήκαμε ἀπὸ τὶς διατυπώσεις, λέει ἡ Μεγάλη Δούκισσα. Τὸ κομμουνιστικὸ ἀρχηγεῖο Σεβαστουπόλεως καὶ τὸ ἀρχηγεῖο Γιάλτας δὲν συμφωνοῦσαν τίνος ὑπεθυνότης ἦταν νὰ μᾶς ἀποκεφαλίσῃ».

Τὴ ρώτησα γιὰ τὸν δεσμοφύλακά τῆς:

«Ἦταν δολοφόνος, ἀλλὰ γοητευτικὸς ἀνθρώπος», μοῦ ἀπάντησε.

«Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι κανεὶς δολοφόνος καὶ ταυτόχρονα γοητευτικός;», ρώτησα.

«Ὅσον καιρὸ μείναμε φυλακισμένοι δὲν μᾶς κοίταξε οὔτε μιὰ φορὰ κατάματα. Ὡμολογοῦσε ὅτι δὲν μπορούσε νὰ κοιτάξῃ ἀνθρώπους ποὺ ἐπρόκειτο νὰ σκοτώσῃ».

Μὲ τὴ βοήθεια ἐνὸς γερο-ὕπηρετῃ, ἡ Μεγάλη Δούκισσα καὶ ὁ ἀντρας τῆς δραπέτευσαν σ' ἓνα χωριὸ τοῦ Καυκάσου. Ταξιδεύοντας νύκτα, καταφεύγοντας σὲ σταλοὺς καὶ μὲ τὴ συνοδεία μιᾶς χούφτας ἀφωσιωμένων Κοζάκων, τελικὰ ἔφθασαν στὴ Μαύρη Θάλασσα. Στὴ διάρκεια αὐτοῦ τοῦ τρομεροῦ ταξιδιοῦ γεννήθηκε ὁ μικρότερος γιὸς τῆς.

Ἐλῶς, μ' ἓνα καράδι γεμάτο πρόσφυγες, ἔφθασαν στὴν Κωνσταντινούπολη. Μαζὺ τῆς σάθηκαν ἡ Ξένια καὶ ἡ βασιλομήτωρ, ποὺ γύρισε στὴ Δανία (ἦταν κόρη τοῦ Χριστιανῶ Β'), ὅπου καὶ πέθανε στὰ 1928. Ἡ Μεγάλη Δούκισσα Ξένια καὶ ἡ οἰκογένειά τῆς ἐγκαταστάθηκαν στὸ Χάιμπουργκ, κοντὰ στὸ Λονδίνο. Ἡ Ὀλγα καὶ ἡ οἰκογένειά τῆς, ἀφοῦ ἔμειναν στὴν ἀρχὴ στὴ Δανία, μετανάστευσαν στὰ 1948 στὸν Καναδᾶ.

Ἀπ' ὅλες τὶς ἀναμνήσεις τῆς, ἡ Μεγάλη Δούκισσα ἀγαπάει περισσότερο ὅσες ἀφοροῦν τὰ νεανικά τῆς χρόνια στὸ Ἀνάκτορο τῆς Γκατσίνα. Εἶναι ἓνα κτίριο 900 δωματίων, περιτριγυρισμένο ἀπὸ ἀπέραντο δάση, λίμνες καὶ ποτάμια, σὲ ἀπόσταση 25 μιλίων ἀπὸ τὴν Πετρούπολη. Ἦταν κατοικία τοῦ ἐκκεντρικοῦ τσάρου Παύλου Α', ποὺ δολοφονήθηκε στὴν κρεβατοκάμαρα ἐνὸς ἄλλου ἀνακτόρου τοῦ στὰ 1801. Τὸ δωμάτιό του στὴν Γκατσίνα εἶχε μείνει ἄθικτο καὶ συμπεριλάμβανε μιὰ ματοδαμμένη κουβέρτα παρμένη ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ φόνου.

«Ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ μένα, ἔθλεπαν τὸ φάντασμα τοῦ, ἀναλογίζεται ἡ Μεγάλη Δούκισσα. Καὶ ἤθελε τόσο πολὺ νὰ τὸ δῶ, γιὰτὶ ὁ Παῦλος ἦταν ἀξιαγάπητος ἀνθρώπος».

Ἡ μικρὴ Ὀλγα περνοῦσε τὶς ἡμέρες τῆς κωπηλατώντας, πηγαίνοντας ἱπ-

Ἡ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ δὲν εἶναι μόνο ἡ ἀγαπημένη ἐνασχόληση ποὺ ξεκουράζει ἀπὸ τὶς καθημερινὲς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ τὴν Μεγάλη Δούκισσα. Ἀποτελεῖ, ἐπίσης, μέσον τὸνωσης τῶν γλίσχρων οικονομικῶν τῆς.

πασία καὶ πεζοπορώντας. Συχνὰ κάλυπτε μίλια καὶ μίλια περπατώντας μέσα στὸ δάσος μὲ τὸν Μεγάλου Δούκα Μιχαήλ. Τὴν ἐποχὴ τῆς Γκατσίνα, ἡ Ὀλγα καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς ἦταν ἀχώριστοι.

Πέρασα μιὰ ολόκληρη εὐχάριστη βραδιά, ἀκούγοντας τὴν Μεγάλη Δούκισσα νὰ μοῦ διηγῆται τὶς φάρσες καὶ τὶς μηχανορραφίες ποὺ ἔκαναν οἱ δύο τους. «Ὁ Μιχαήλ ἦταν καλὸς ὁδηγὸς καὶ τοῦ ἄρεσε νὰ τρέχῃ, μοῦ εἶπε. Μόνο ποὺ εἶχε τὴν κακὴ συνήθεια ν' ἀποκοιμιέται στὸ τιμόνι. Φυσικά, αὐτὸ τὸ κρύδαμε ἀπὸ τὴν μητέρα. Δυὸ φορές τούμπαρα τὸ αὐτοκίνητο. Τὴ δεύτερη ἦταν τρομερό. Βρέθηκα ξαφνικά στὸν ἀέρα ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά καὶ ὁ Μιχαήλ τινάχτηκε ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ὁ καθένας φαντάστηκε ὅτι ὁ ἄλλος εἶχε σκοτωθῇ».

Ὅταν διαπίστωσαν ὅτι ἦταν ἄθικτοι, καταπίστηκαν νὰ ἐπαναφέρουν τὸ αὐτοκίνητο στὸ δρόμο μονάχοι τους, γιὰτὶ φοβήθηκαν νὰ ζητήσουν βοήθεια, μήπως καὶ τὸ μάθῃ ἡ μητέρα τους.

Ἀμέτρητοι ὑπηρετές...

Τὰ μεγαλύτερα ἀδελφία τῆς τὴν πειράζανε. Ἰδιαίτερα τὴν ἐναχλοῦσε τὸ γεγονός ὅτι ἔπρεπε νὰ κρατᾷ τὴν πόρτα ἀνοικτὴ γιὰ νὰ περάσουν οἱ μεγαλύτεροι —ἰδίως τὴ νύκτα, ὁπότε οἱ διάδρομοι τοῦ ἀπέραντου ἀνακτόρου ἦταν θυσιζόμενοι σὲ ἓνα τρομακτικὸ σκοτάδι. Τ' ἀδελφία τῆς, ποὺ ἤξεραν ὅτι φοβάται, τῆς φώναζαν: «Κοίτα πίσω σου, Ὀλγα! Κοίτα πίσω σου!».

Ἀκόμη τὴν ἐξενεῦριζαν οἱ ἀτέλειωτες σκάλες: «Ἐπρεπε ν' ἀνέβω 80 σκαλιά, γιὰ νὰ πᾶ καληνύκτα στοὺς γονεῖς μου, καὶ μετὰ νὰ κατέβω ἄλλα 80 γιὰ νὰ πᾶω στὸ δωμάτιό μου».

Ἐλεγε πῶς οἱ εὐτυχισμένες ἡμέρες στὴν Γκατσίνα δὲν θὰ τελείωναν ποτέ. Μία στρατιά ἀπὸ ὑπηρετὲς ἀπεμόναναν τὴν Ὀλγα ἀπὸ τὴ δυσάρεστη πραγματικότητα καὶ ἀνταπεδίδαν τὴ φυσικὴ καλωσύνη τῆς μὲ στοργή. «Εἴχαμε ὑπηρετὲς ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἀκόμη καὶ δυὸ ἀπὸ τὴν Ἀθῆσσυνία, μαῦρους σὰν τὴ νύκτα καὶ θαυμάσιους ἀνθρώπους».

«Πόσους ὑπηρετὲς εἶχατε;», τὴν ρώτησα ἓνα βράδυ.

«Δὲν τοὺς μέτρησα ποτέ, μοῦ ἀποκρίθηκε. Ἴσως 700, μπορεῖ καὶ 800. Δὲν ξέρω». Καὶ ἡ εὐθραυστὴ γυναικοῦλα, ποὺ ἔσκυβε πάνω ἀπὸ τὸν νεροχῦτὴ πλένοντας τὰ πιάτα, ἀναστέναζε ἀδιόρατα. Ἀναστέναζε κ' ἐγώ, γιὰτὶ ἐκείνη τὴ βραδυὰ σκουπίζα τὰ πιάτα.

Ἡ Μεγάλη Δούκισσα θυμάται πολλοὺς ἀπὸ τοὺς παλιούς ὑπηρετὲς τῆς μὲ τ' ὄνομά τους, μερικοὶ δὲ τῆς γράφουν ἀκόμη. Εἶναι διασκορπισμένοι σὲ ὅλα

τὰ μέρη τοῦ κόσμου, κ' ἓνα ἀντρώγυνο γέρων ὑπηρετῶν, μὲ τὶς οικονομίες του, ταξίδευσε ἀπὸ τὴν Σκανδιναβικὴ Χερσόνησο στὸν Καναδᾶ, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ συναντήσῃ τὴν ὑψηλοτάτη καὶ νὰ κουβεντιάσουν γιὰ τὶς παλιὲς ἡμέρες στὴν Γκατσίνα.

Δὲν εἶναι παράξενο ποὺ ἡ Μεγάλη Δούκισσα θυμάται μὲ τόση τρυφερότητα τὸ μέρος αὐτό, ἀφοῦ ἐκεῖ συνάντησε τὸν μετέπειτα ἀντρα τῆς, τὸν Νικολαῖ Κουλινόβσκυ, ἓνα ὄρατο ἀξιωματικὸ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς καὶ στενὸ φίλο τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Μιχαήλ.

«Ἐμοιάζαν τόσο στὴν ἐμφάνιση καὶ στὸν χαρακτήρα», ἀναπολεῖ ἡ Μεγάλη Δούκισσα, ποὺ μόλις ἀναφέρει τὸν πρώτο τῆς γάμο μ' ἓνα Γερμανὸ δούκα, μεγαλύτερο τῆς κατὰ πολλὰ χρόνια, γάμο ἀπὸ διπλωματικὸ συνοικέσιο. Πῆρε διαζύγιο ἀπὸ αὐτὸν τὸν γοητευτικὸ γέρο κύριο καὶ τοῦ ἐπέστρεψε τὰ πολὺτιμα κοσμήματα ποὺ τῆς εἶχε προσφέρει.

Ὁ συνταγματάρχης Κουλικόβσκυ πέθανε πέρυσι. Ὁ θάνατός του ἦταν βαρὺ πλήγμα, ἀλλὰ —λέει ἡ Μεγάλη Δούκισσα— «κατὰ κάποιον τρόπο ἀνακουφίστηκε ποὺ ἔφυγε καὶ γλύτωσε ἀπὸ τὰ δάσανά του. Ζῇ κοντὰ μου ἡμέρα καὶ νύκτα καὶ γι' αὐτὸ εὐγνωμονῶ τὸν Θεό».

Ἡ θρησκεία τῆς ἀποτελεῖ μεγάλο στήριγμα γιὰ τὴν Μεγάλη Δούκισσα καὶ ἐδῶ βρίσκεται τὸ κλειδί τῆς ἀποτιμῆσώς τῆς γιὰ τὴ σημερινὴ Ρωσία. Πιστεύει ὅτι ἡ Δύση ὑπερεκτιμᾷ τὶς κομμουνιστικὲς ἐπιτεύξεις καὶ ὅτι δυὸ μεγάλες δυνάμεις ὑπονομεύουν τὸ καθεστῶς —ἡ αὐξανόμενη ἐπιρροὴ τῆς μορφωμένης τάξεως καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι στερεὰ ἐδραιωμένη στὸ λαό.

Τὴ ρώτησα ἂν ἤθελε νὰ γυρίσῃ στὴ Ρωσία.

«Ὀχι, ἀκόμη κι ἂν μπορούσα. Γιὰτὶ δὲν θὰ μὲ ξαναδύεπατε. Κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ διαβάσατε μιὰ ἐπίσημη ἀνακοίνωση ὅτι ἀρρώστησα. Θὰ ἔστελναν ἓνα χαριτωμένο γιαιτὸ νὰ μὲ περιποιηθῇ καὶ αὐτὸ θὰ ἦταν τὸ τέλος μου».

Ἡ αἴσθησις τοῦ χιούμορ σπάνια ἐγκαταλείπει τὴν Μεγάλη Δούκισσα. Ὡστόσο ἐκνευρίζεται τρομερά, ὅταν κάποιος ἀναφέρῃ τὴν Ἄννα Ἀντερσον, τὴ γυναικα ποὺ ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι ἡ Ἀναστασία, ἡ μικρότερη κόρη τοῦ τελευταίου τσάρου. Ἐνοχλεῖται πολὺ ὅταν ἀναφερθῇ μπροστὰ τῆς ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἀναστασίας. «Αὐτὸ τὸ ζήτημα θὰ μὲ βασανίξῃ σὲ ὅλη μου τὴ ζωὴ», λέει.

Κάποτε ὁμως ξέσπασε μὲ ὀργή:

«Νὰ ἡ Ἀναστασία», ἔδειξε δίπλα στὸ κρεβάτι τῆς τὴ μικρὴ φωτογραφία μιᾶς εὐγενικῆς κοπέλας, μὲ λεπτὰ χαρακτηριστικὰ καὶ κλασικὴ μύτη. «Ἡ γυναικα ποὺ εἶδα σ' ἓνα γερμανικὸ νοσοκομεῖο ἦταν χοντρή, μὲ φαρδὺ πρόσωπο καὶ χοντρή μύτη. Δὲν ξέρει λέξη ρωσικά».

Ἐδειξε στὴν Ἄννα Ἀντερσον τὴ φωτογραφία τῆς παρὰμάνας τῆς Ἀναστασίας καὶ τὴ φωτογραφία τῆς βασιλομήτορος Φεοντόροβνα. Δὲν τὶς ἀνα-

ΑΝ ΚΑΙ 77 ἐτῶν σήμερα, ἡ Μεγάλη Δούκισσα ↑ διατηρεῖ ζωηρὸ ἐνδιαφέρον γιὰ κάθε νεωτερισμό. ↓ Μὲ μεγάλη χαρὰ δέχτηκε τὴν πρόταση τοῦ κ. Βορρέ καὶ τὸν ἀκολούθησε στὸ ἀνοικτὸ αὐτοκίνητό του, γιὰ ν' ἀπολαύσῃ τὸν ἴλιγγο τῆς ταχύτητας.

Ἡ ΞΕΝΙΑ ΚΟΥΛΙΚΟΒΣΚΥ εἶναι ἡ ἀγαπημένη ἐγγονὴ τῆς Μεγάλης Δούκισσας. Ἡ Ξένια, 18 ἐτῶν σήμερα, σπουδάζει στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Τορόντο καὶ ἀνάμεσα στὰ ὄνειρά τῆς εἶναι καὶ τὸ νὰ ἐπισκεφθῇ κάποια ἡμέρα τὴν Ἑλλάδα. ➡

Σ' ἓνα ΠΡΟΑΣΤΙΟ τοῦ Τορόντο, σὲ μιὰ μικρὴ βίλλα 4 δωματίων, κατοικεῖ σήμερα ἡ οἰκογένεια τῆς Μεγάλης Δούκισσας. Τὰ οικονομικὰ δὲν ἐπιτρέπουν ὑπηρετὲς. Ὅλο τὸ νοικοκυριὸ περνáει ἀπὸ τὰ χεῖρια ποὺ κάποτε ἀσπάσθηκαν ἡγεμόνες. ↓

Χιλιάδες κρέμες...

ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΑΣ

ΜΙΑ μόνον

ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΤΩΝ ΠΑΠΟΥΤΣΙΩΝ ΣΑΣ

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΜΕΛΙ

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΟΛΓΑ

γνώρισε. Δεν αναγνώρισε και την εικόνα του αγίου Νικολάου —του πιο γνωστού αγίου των Ρωμανών.

«Πρόκειται για τραγική φάρσα, λέει η Μεγάλη Δούκισσα. Και το τραγικότερο είναι ότι η φάρσα θα συνεχιστεί, γιατί ο κόσμος άρεσκαται στο μυστήριο».

Τόλημνα να την ρωτήσω αν η υπόθεση της 'Αναστασίας σχετίζεται με καμιά μεγάλη κληρονομιά των Ρωμανών.

«Και αυτό αποτελεί κεφάλαιο του μυστηρίου, μου είπε. 'Ο κόσμος πιστεύει ότι υπάρχει, αλλά εγώ ξέρω καλύτερα. Δεν υπάρχει». Και μου απέκλυσε ότι κατά την εποχή του θανάτου του Νικολάου Β' το σύνολο της περιουσίας του, που βρισκόταν στην 'Αγγλία, δεν ξεπερνούσε τις 500 λίρες.

Τί, λοιπόν, συνέβη με την 'Αναστασία, την τέταρτη κόρη του Νικολάου; Σύμφωνα με τα λεγόμενα ενός δεσμοφύλακος (φήμη που είχε κυκλοφορήσει ευρύτατα μετά το λουτρό αίματος στο υπόγειο του Αικατερίνεμπουργκ, τον 'Ιούλιο του 1918), ο τσάρος, ή τσαρίνα και τα τρία από τα παιδιά πέθαναν άμεσως. 'Ο τσάρεβιτς 'Αλέξιος δογγούσε ψυχομακώντας. 'Ο Γιάνγκελ Γιουρόβσκι, ο διαδόχτος διευθυντής της φυλακής, τον αποτελείωσε με το πιστόλι του. 'Η 'Αναστασία κυλιόταν ούρλιαζοντας, παλεύοντας ακόμη με τους έκτελεστές της, πριν την αποτελείωσουν.

'Η Μεγάλη Δούκισσα ήταν θεία και νονά της 'Αναστασίας και την αγαπούσε ιδιαίτερα. «Την ήξερα καλύτερα και από τα παιδιά μου», μου είπε κάποτε. 'Η 'Αναστασία και οι άλλοι βασιλόπαιδες την επισκέπτονταν κάθε Κυριακή, ενώ τα Σάββατα ή 'Ολγα και η μητέρα της επισκέπτονταν την τσαρική οικογένεια. Αυτό γινόταν επί χρόνια ολόκληρα.

«'Η δυστυχισμένη γυναίκα της Γερμανίας πάσχει από ψευδαισθήσεις», λέει η Μεγάλη Δούκισσα.

'Η Μεγάλη Δούκισσα αδιαφορεί τελείως για την εμφάνισή της. Θυμάμαι την ημέρα που με πρωτοδέχτηκε, φορούσε ένα ξεχειλωμένο πουλόβερ, γαλμένο λες από το σκωροφαγωμένο μπουλού κάποιου παλιατζή. Μου το έδειξε με περηφάνεια:

«Μόλις το ξετύλιξα. Το έπλεξα μόνη μου πριν από 25 χρόνια».

Σπάνια επίσης εμφανίζεται δημοσία. Κάποτε της ζητήσανε να δώσει συνέντευξη στο ραδιόφωνο, αλλά απογοητεύθηκε πολύ. «Δεν είχα την ευκαιρία να εκθέσω τις σκέψεις μου, λέει. 'Οποτε πήγα να αναπτύξω ένα ζήτημα, ο εκφωνητής μου άλλαξε θέμα και ξανάρχισε για τους τίτλους και τη βασιλική γενιά».

'Η Μεγάλη Δούκισσα αποστρέφεται τα κοκταίλ και μένει αδιάφορη σε κάθε απόπειρα να την κολακεύσει κανείς με τους τίτλους της. Κάποτε, σ' ένα γεύμα, όταν την απέκλεισε «'Η αυτοκρατορική υψηλότης σας», με έβαλε στη θέση μου.

Ωστόσο, στις συγκεντρώσεις των, κάθε μέρα και πιο λίγων, παλαιών αξιωματούχων και φίλων, που κάποτε αποτελούσαν ένα κομμάτι της προεπαναστατικής Ρωσίας, αποδέχεται με χάρη τα προνόμια της αδελφής του τσάρου. Φυσικά, στο Κούτσκιλ δεν υπάρχει έτικετα. 'Αν πάτε στο σπίτι των Κουλικόβσκι θα βρείτε ίσως την Μεγάλη Δούκισσα να πλέκει ένα ζευγάρι κόκκινες παντόφλες για τον μεγάλο της γιό, τον Τύχωνα. Είναι το δώρο που του κάνει ανέκασεν τα Χριστούγεννα.

«Είναι το χρώμα των πολιτικών του συμπαθειών», γελάει ο μικρότερος γιός της Γιούρι.

«'Αντιθέτως, του δημιουργεί την αίσθηση ότι τους ποδοπατάει», εξηγεί ξεκαρδισμένη η Μεγάλη Δούκισσα.

Είναι δεξιότεχνος ζωγράφος παραδοσιακών τοπίων και από την πωλησή τους έχει κάποιο σταθερό εισόδημα. Ξέρει, όμως, πως οι περισσότεροι πελάτες της δεν αγοράζουν τους πίνακές της για την καλλιτεχνική τους αξία, αλλά από σνομπισμό, χάριν της υπογραφής της. Αυτό όμως δεν την ενοχλεί, προκαλεί μάλλον την θυμιά της.

«Μά πως μπορείτε να γελάτε», τη ρώτησα ξαφνικά μία φορά.

«Πάντοτε γελώ, μου αποκρίθηκε σοβαρά. Γιατί 'αν άρχισα να κλαίω, δεν θα σταμάτησα ποτέ».

Λόγια που έκρυβαν όλο το μεγαλείο και την τραγωδία της ζωής της.

'Αγαπάει την 'Ελλάδα

Η Μεγάλη Δούκισσα αγαπάει πολύ τους 'Ελληνες και την 'Ελλάδα. Συχνά μου δήλωσε: «'Η 'Ελλάδα είναι η πνευματική μητέρα της Ρωσίας. Στο κάτω κάτω, στους 'Ελληνες χρωστάμε τη χριστιανική πίστη μας». «Είστε 'Ελληνες, μου ώμολόγησε επίσης συχνά, και αυτό με άνακουφίζει, γιατί μπορείτε να με καταλάβετε». Στον Καναδά αισθάνεται πολλές φορές απόλυτα ξένη κι αντιλαμβάνεται ότι ο μέσος 'Αμερικανός ή Καναδός είναι άδύνατο να μπουέ στο πνεύμα της σκέψης και της ζωής της.

Αλλά και η Βασιλική Οικογένεια της 'Ελλάδος, με την οποία μάλιστα την συνδέουν συγγενικοί δεσμοί, υπεραγαπά.

'Η μητέρα της, η αυτοκράτειρα Φεοντόροβνα, ήταν αδελφή του Βασιλέως Γεωργίου Α' και όλοι οι 'Ελληνες βασιλόπαιδες του Γεωργίου Α' και της Βασίλισσας 'Ολγας ήταν εξάδελφοι της Μεγάλης Δούκισσας και του τσάρου Νικολάου Β'. 'Ιδιαίτερα η Μεγάλη Δούκισσα και ο αδελφός της αγαπούσαν τον εξάδελφό τους πρίγκιπα Γεώργιο της 'Ελλάδος, ο οποίος περνούσε κοντά τους μεγάλα χρονικά διαστήματα. 'Αλλωστε ο πρίγκιπ Γεώργιος έσωσε τη ζωή του, τσάρεβιτς ακόμη τότε, Νικολάου. Τον συνόδεψε σε μία περιδεία σε όλο τον κόσμο, στα τέλη του περασμένου αιώνα. Στην 'Ιαπωνία ο Νικόλαος δέχτηκε την επίθεση ενός φανατικού Γιαπωνέζου και σώθηκε από την ψυχραιμία του πρίγκιπος Γεωργίου, που κτύπησε τον δολοφόνο με το μαστούλι του. 'Η αυτοκρατορική οικογένεια της Ρωσίας δεν τον λησμόνησε και ο Γεώργιος ήταν από τότε γι' αυτήν «ο Γεωργάκης».

'Η Βασίλισσα 'Ολγα της 'Ελλάδος υπεραγαπούσε την νεαρή 'Ολγα και, κάθε φορά που έφθανε στη Ρωσία για να επισκεφθεί την οικογένειά της, δεν παρήλειπε να συναντήσει την συνονομάτη της Μεγάλη Δούκισσα. 'Η Βασίλισσα 'Ολγα, θυμάται η Μεγάλη Δούκισσα, είχε μεγαλόπνοα φιλανθρωπικά σχέδια, που πολλά απ' αυτά δεν πραγματοποιήθηκαν ποτέ. Συνήθιζε να γεμίζει τις βαλίτσες της με ύφανα ελληνικής χειροτεχνίας, που προσπαθούσε να τα πωλήσει στους Ρωμανών για να συγκεντρώσει χρήματα για τα σχέδιά της.

'Η Μεγάλη Δούκισσα αγαπά εξαιρετικά και τη σημερινή Βασιλική Οικογένεια της 'Ελλάδος. Θαυμάζει το έργο της Βασίλισσας Φρειδερίκης. «Είναι μία νεαρή γυναίκα που τα κατάφερε πολύ καλά στο δυσκολότερο έργο της. Την σέβομαι απεριόριστα», μου είπε επανειλημμένα.

'Η Μεγάλη Δούκισσα αποτελεί ακόμη το ζωντανό σύμβολο ελευθερίας, της παλιάς Ρωσίας και της χριστιανικής διακυβερνήσεως, χιλιάδων εξορίστων Ρώσων. Πόσο ζωντανό είναι το σύμβολο αυτό, το διεπίστωσα πέρυσι το καλοκαίρι, όταν επισκέφθηκα το 'Αγιον Όρος. Οι μοναχοί της Ρωσικής Μονής κόντεψαν να δάλουν τα κλάματα όταν τους είπα ότι έρχομαι από μέρους της Μεγάλης Δούκισσας. Μου είπαν ότι καθημερινά προσεύχονταν γι' αυτήν. Πολλοί μοναχοί ήταν κάποτε αξιωματούχοι της 'Ανατορικής Φρουράς και την θυμόντουσαν να λάμψη από τα κοσμήματα στις αυτοκρατορικές δεξιώσεις της Πετροπόλεως.

ΕΙΣΙΤΕ

La qualité TELEFUNKEN est recherchée dans le monde entier

REPRESENTATIONS
TELEFUNKEN

ΡΑΔΙΟΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ - ΜΑΓΗΤΟΦΩΝΑ STEREO
ΠΙΚ - ΔΠ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ

ΝΕΑ ΕΚΔΕΣΙΣ - ΓΡΑΦΕΙΑ - ΑΠΟΘΗΚΗ
Πανεπιστημίου 20 - Τηλ. 33.346 - 30.817

"Έτσι διασκεδάζει ή «χρυσή» νεολαία στην 'Αθήνα

Πολλή φιλολογία γύρω από την «κουρασμέ-
νη γενιά». Σάν πέση όμως ή νύκτα, σ'ά τ'α
ιδιότυπα κέντρα, πού σ'άν μανιτάρια πλη-
θαίνουν τελευταία στην 'Αθήνα, ό χορός, ό
ρυθμός και ή μουσική έχουν όλη την έντα-
ση, όλη τή δύναμη και τήν άμεριμνησία
μιάς χρυσής νεολαίας, πού ξέρει τί ζητάει
—τουλάχιστον από τόν κλήρο τής χαράς.

Έκκεντρικότητες

ΚΟΥΝΙΑ σ' ένα υπόγειο κέντρο τής
όδου 'Αγ. Μελετίου: "Ίσως γιατί τό
παιχνίδι ζή στην ψυχή τών θαμώνων

ΜΑΚΑΒΡΙΟ υπόγειο στο καταφύγιο
τής Βάρκιζας. Κ' οι νεκροί ακόμη έ-
πιστρατεύονται για τή διασκέδαση.

Μία ιδιότυπη κατηγορία κέντρων αυξάνει και πληθαίνει εδώ και λίγον
καιρό στην 'Αθήνα: Είναι τ'α νυκτερινά κέντρα τών νέων — λίγο
φώς, πολλή μουσική, αρκετή έκκεντρικότης. Στις σελίδες αυτές οι ΕΙΚΟ-
ΝΕΣ ρίχνουν τόν φωτογραφικό φακό πρόχειρα αλλά κάπως συνθετικά στο
νέο είδος διασκέδασης πού παρασύρει, όλο και περισσότερο, τή νεολαία.

ΣΤΑ ΣΚΑΜΝΙΑ ΤΩΝ ΜΠΑΡ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΑΡΓΗ, ΜΙΚΡΕΣ ΓΟΥΛΙΕΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ, ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΥ, ΛΙΓΟΣ ΡΕΜΒΑΣΜΟΣ

ΣΚΗΝΗ ΤΥΠΙΚΗ. Τό σκηνικό, θολές ανάμνησεις από την αφρικανική τζάζ. Κ' ή πρωταγωνίστρια μόνη, μπροστά στο ποτό της, δεν υποφέρει, σίγουρα, από μοναξιά.

ΣΥΗ - ΓΙΑ ΔΕΣ ΚΑΙΤΟ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΕ -
- Η ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ ΕΝ ΤΗ ΕΝΘΕ - ΑΠΑΓΟΡΕΥ
Α ΓΕΓΥ ΜΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΙΠΘΗ ΒΑΣ
ΛΟΘΑΝ ΑΤΟΙ ΣΕ ΧΑΙΡΕΤΟΥΝ Ο ΦΟ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΣΤΑΣΜΟ - Η ΠΑΤΡΙΣ ΕΥ
Α ΣΠΙΡΟ ΣΠΕΡΟ - ΕΣΘ ΕΤΟΙΜΟΣ - ΑΠΑΛ
ΕΠΙ ΕΠΙΜΟΝΗ ΝΙΚΑ

ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ συχνά ο ρυθμός πόδια, φούστες, χειροκροτήματά για το ζευγάρι που έμεινε μόνο στην πίστα.

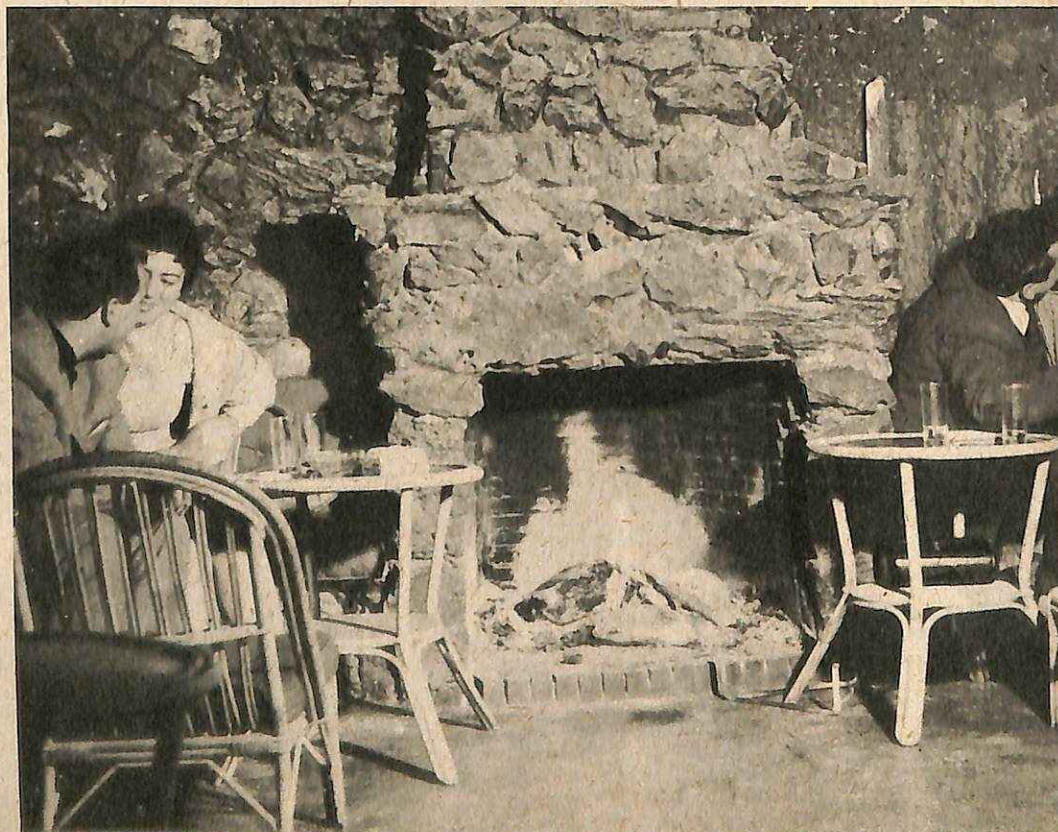
Κάθε κέντρο αναζητεί την δημιουργία μιάς ξεχωριστής ατμόσφαιρας

Βραδάκι, την ώρα που όλα τα μαγαζιά έχουν κατεβάσει τα ρολά τους και η Αθήνα αρχίζει να γίνεται ξεχωριστά όμορφη και φανταχτερή. Οι νεαρές παρέες αναζητούν να λύσουν το ίδιο πρόβλημα κάθε φορά. Ποι θα περάσει η βραδιά. Δεν είναι καιρός που η μοναδική απάντηση που προσφερόταν ήταν ο κινηματογράφος, σπανιότερα το θέατρο, συχνά τα «πάρτυ»: οι δεξιώσεις της στιγμής με δυο μουσικά ποτό, ένα πικ-άπ, πολλούς δίσκους και προπάντων κέφι. Υπήρχαν, βέβαια, πάντα στην Αθήνα τα καμπαρέ, τα ακριβά νυχτερινά κέντρα, αλλά φυσικά δεν ήταν εύκολη η προσέλαση για τη νεαρή σπουδαστριά (συνήχ μαθήτριά) και τον καθηλιέρο της, που το έσκασαν τις δυο τελευταίες ώρες από τη μελέτη.

«Οι έλειπε - δημιουργήθηκε. Και διαδόθηκε σαν μυστικό σε όλη την Αθήνα. Και η νεολαία ανακάλυψε τα κέντρα διασκέδασης που της άνηκαν, άφοι μόνο γι' αυτή ετιάχθηκαν. Και οι νοτιοαμερικάνικοι ρυθμοί χορεύτηκαν στο περιβάλλον που τους ταιριάζει... Ημίφως, διακόσμηση σκληρά μοντέρνα, με έντονα χρώματα, μιά ατέλειωτη ποικιλία δίσκων - αυτό το γοητευτικό μίγμα χορευτικού κέντρου, μπάρ και λέσχης, το «κλάμπ», εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, διατηρώντας το αμερικάνικο χρώμα του στούς τίτλους των κέντρων και, που και πο, στα μπλου-τζίνς των νεαρών θαμώνων.

Σ το τέρμα της Βάρκιζας, το «Δελφίνι» είναι το μόνο που δεν δανείστηκε τον τίτλο του, αλλά το σήμα κατατεθέν του είναι ένας γκριζος διάβολος, κρεμασμένος στη σκοτεινή παραλία, εκεί που παρκάρουν τα αυτοκίνητα. (Είναι κάπως δύσκολο να φθάσει κανείς ως εκεί, αν δεν διαθέτει δικό του μεταφορικό μέσον). Ημίφως και πολυθρόνες από μπαμπού - το μισοξάπλωμα είναι σ' αυτές ανετώτερο από το σωστό κάθισμα - ούτσικ, τζίν, δερμούτ και «κοκτέιλ της κολάσεως» και τα γκαρσόνια θα σε κοιτάζουν κατάπληκτα αν ζητήσεις λεμονάδα, πορτοκαλάδα ή καφέ. Μόνο τον αλκοόλ!... -Γιὰ «Εθγας» νομίσσατε τη Λέσχη;

ΑΝΑΙΜΙΚΗ φωτιά στο τζάκι, ακόμη αναιμικότερο το φώς. Στις λιγοστές ανάταυγες, χαμηλότονη συζήτηση. Και από τη διπλανή αίθουσα φθάνει μπερδεμένη, αδέσβαιη ή μελωδία, σαν απόκοσμη.

Κενοτάφιο παριστάνει το μακάβριο υπόγειο. Λένε πως και ειδική μουσική - «γκράν γκινιόλ» - θα συντεθεί για την περίπτωση. Στο φώς του σπερμασέτου, και ίσως είναι πολύ, το κέφι δεν μοιάζει καθόλου λίγο

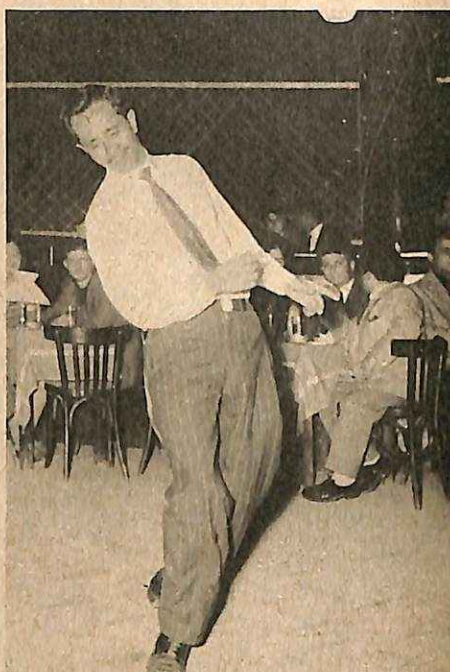
ΣΤΡΟΦΗ — ΠΛΟΥΣΙΟ ΤΟ ΑΝΕΜΙΣΜΑ ΤΗΣ ΦΟΥΣΤΑΣ...

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΟ ΚΕΦΙ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΩΡΑ. ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΟ,
ΒΡΑΔΙΝΟ, ΚΡΑΤΑ ΣΥΧΝΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ

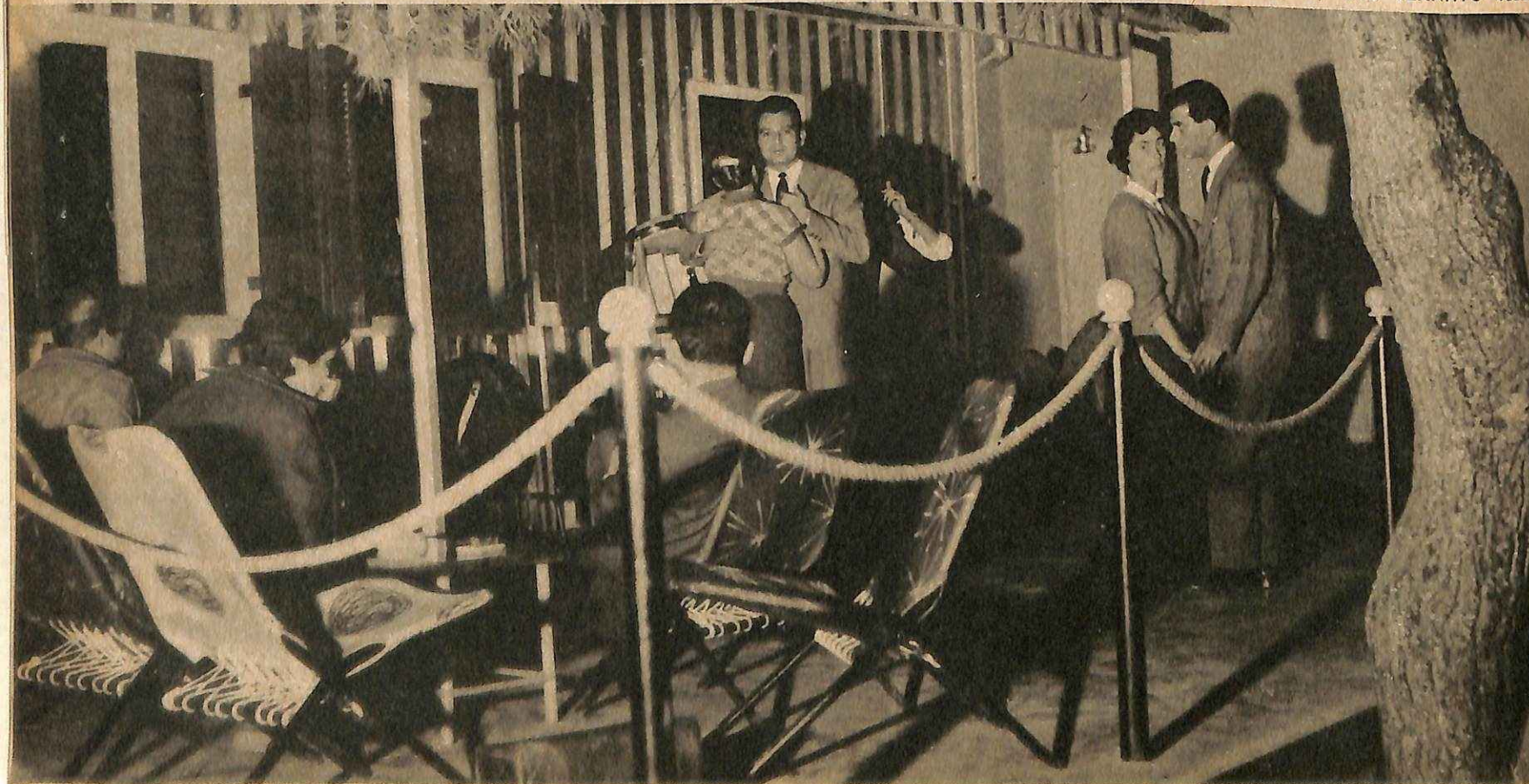
ΣΟΛΟ. "Όταν πιστεύη κανείς στη χορευτική του δεινότητα, μπορεί ν' αντιμετωπίσει ολόκληρο τον κόσμο κι ακόμη να μεταλλάξει την ειρωνική περιέργεια σ' έξαρση κ' ύστερα σ' χειροκροτήματα στο τέλος της «παραστάσεως».

ΜΕΡΕΓΚΕΣ. Κι αν δεν δρεθή ή ντάμα, ο δίσκος δεν πρέπει να πάει χαμένος. 'Η επίκληση των λατινοαμερικανικών ρυθμών άσκει μια μαγνητική γοητεία — σώμα, πόδια και πρόσωπο λυγίζουν μπροστά στο δάρος τους

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

ΕΝΑ ΠΕΥΚΟ ΜΕΤΕΧΕΙ ΚΙ ΑΥΤΟ ΣΤΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ. ΚΑΙ ΜΟΙΑΖΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΤΗ ΜΕΡΑ ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ, ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΧΑΡΗ ΣΤΟ ΤΕΧΝΗΤΟ ΦΩΣ

ΜΕΝΕΙ κάποτε και μια στιγμή, έξω από τον τρελλό ρυθμό, στιγμή μελωδίας (άνω). Κ' έρχεται κάποτε και η στιγμή της μοναξιάς (άριστερά), στιγμή ίσως περισυλλογής.

την Κώλας, ενώ τα στίφη των φωτορεπόρτερς προσπαθούσαν να τους αποτυπώσουν, είναι μια αντίθεση που ξεκουράζει, μετά το σκοτάδι του έκκεντρικού «Δελφινιού», έτσι καθώς την περιβάλλουν τα φωτισμένα πεύκα, που τα κλαδιά τους ελαττώνουν από τη σκεπή ανάσχε- τώντας λίγον οδράν. Είναι και ύπαι- θρο μαζί και κλειστός χώρος, είναι λαμ- περό και διακριτικό συνάμα. 'Η ατμό- σφαιρα είναι πιο ελαφρά, το αλκοόλ δεν είναι υποχρεωτικό σε πρώτη ζήτηση. Μπορείς να πής ακόμη και καφέ με γάλα.

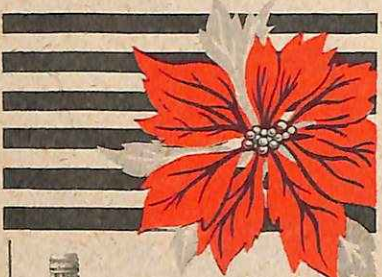
Ο νεαρός με το σωληνωτό, κατάστε- νο, κατάνυρο πανταλόνι, δίπλα στο α- τμόματο μηχανάκι, καταποντίζει τις δρα- χμές του τη μία μετά την άλλη, διαλέ- γοντας τη μουσική του γούστου του. Ο δίσκος τελειώνει, ο μετάλλινος δισκί- ος διαλέγει έναν άλλο από τον σωρό και στην πίστα τα ζευγάρια συνεχίζουν μ' ένα ρυθμικό τσά-τσά. Τα λεπτά κορι- ταιστικά πόδια, που σε κάθε τους στρο- φή οι κοντές φαρδιές φούστες αφήνουν ακάλυπτα τα γόνατα, ταιριάζουν με κέ- φη τον ρυθμό στη φωτισμένη πίστα, ενώ στα ψηλά σκαμνιά του μπάρ, γύρω στον κορμό του πεύκου, οι νεαροί χαζεύουν εδρεύοντας τα ποτήρια — ύψος συνειδη- τή βερυστημένο, ρεμπασιές ποίος ξε- ρει ποδό.

Έξω, στην άδεια παραλιακή λεωφό- ρο, τα μικρά χαμηλά αυτοκίνητα περ- νούν με σβησμένα φώτα, σταματούν ή συνεχίζουν με καινούργια ταχύτητα το δρόμο τους, ζητώντας κάποιο άλλο στέκι.

Φυσικά, Whisky a Gogo δεν σημαίνει ούτοκο για τη Γαλιά, μόνο ένας τύπος του ποτού είναι και το υπόγειο «αλάμπ» του «Γκρίν Πάρκ». Με τον ίδιο τύπο και το ίδιο στυλ θα το βρης και στο Παρίσι και στο Λονδίνο, αποτελεί δέ ένα συνδυασμό κρικό στην άλυσίδα του κε- φού, που δεν ξέρει σύνορα και πατρί- δα. Το χρώμα που επικρατεί είναι το κόκκινο, αλλά ένα τόσο βαθύ σκοτεινό κόκκινο, που σε κάνει να περπατάς ψη- λαφητά ανάμεσα στα τραπέζια, με-

ΟΡΙΖΩΝ

"Όταν οι φίλοι συναντώνται"
μιλούν για το Τζιν ΓΚΟΡΝΤΟΝ'S

Το Τζιν δεν πίνεται ακέτο... Φροντίστε να το συνδυάσετε με το εύγευστοτερο Κοκτέιλ: λεμονάδας, πορτοκαλάδας κ.λ.π.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΖΙΝ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Gordon's

Gina's Καζίνο

ΟΡΙΖΩΝ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

χρη να συνηθίσουν τα μάτια και να προσ-
αρμοστούν. Έδω λιγώτερο χορεύουν
και περισσότερο συζητούν, φλερτάρουν
και απομονώνονται στις σκοτεινές γω-
νιές, πάνω στις μαλακές πολυθρόνες, τα
ζεφυράκια. Στο μπάρ το ούισκυ κα-
τέχει την πρώτη θέση και στους ήχους
του άργου μελαγχολικού μπλουζ, που
τραγουδούν οι Πλάττερς, τα άγκυρα-
σμένα ζευγάρια χορεύουν τρυφερά, μά-
γουλο με μάγουλο, μόλις λικνίζοντας
τα ένωμένα κορμιά τους στη μισοσκό-
τεινη πίστα.

Ανθρωποι που θέλουν να πιστεύουν
πώς ανήκουν στη νέα γενιά, επειδή α-
σχολούνται με τη μοντέρνα ποίηση και
την αφηρημένη ζωγραφική, έχουν έδω
το στέκι τους, συζητώντας ατελείωτα,
όλη νύχτα, για την τέχνη, τον Σάρτρ
και την «κουρασμένη μεταπολεμική γε-
νιά», κ' ευτυχώς που υπάρχει στην πι-
στα ένα νεαρό ζευγάρι, εκπρόσωπος αύ-
της της κουρασμένης γενιάς, που στρι-
φογυρίζει όλο κέφι και ξεγνοιασιά, κά-
νοντας τη ζωή να φαίνεται τόσο άπλη-
ρη, όσο ακριβώς είναι, δίχως «συμπλέγμα-
τα» και τις συγχισμένες φιλοσοφικές
θεωρίες.

Στο «Chez-Nous» τα τραπεζομάνηλα
αλλάζουν χρώμα ανάλογα με τον φω-
τισμό και θα πρέπει να τα δής μέρα,
στο φως του ήλιου, για να πής με σι-
γουριά αν είναι πράσινα, γαλάζια ή
σκουρα μπλέ. Γύρω στους τοίχους οι
νοτιοαμερικάνικες «φιγούρες» δεν θαρ-
ρούνται να χαζεύουν κάθε θράδυ το ίδιο
θέαμα, και ο καινούργιος δίσκος που
έπεσε στο πικ-άπ είναι ένα παράξενο
ρυθμικό μερέγκες, που μόνο ένας αδύ-
νατος νεαρός το χορεύει στην άδεια πι-
στα. Οι παρές γύρω στα τραπέζια και
ξεσηκώνουν τώρα τις όλο ρυθμό φιγού-
ρες του καινούργιου χορού, για να τον
επαναλάβουν μ' ένθουσιασμό και ξε-
γνοιασιά, το ίδιο όπως τον χορεύουν στα
έξωτικά πανηγύρια των νησιών του νό-
του.

Κι όπως προχωρεί η νύχτα, τα φώτα
όλο και χαμηλώνουν και στην πίστα κά-
ποιο ζευγάρι ξεχασμένο χορεύει τον α-
παλό ρυθμό που τραγουδάει η παράξε-
νη γεμάτη νοσταλγία φωνή της Ζυλιέτ
Γκρεκό. Οι φαρδείς κορτίστικες φού-
στες, που πριν λίγο στριφογυρίζανε όλο
νέυρο, ήρεμηςαν πιά και στις μισοσκό-
τεινες γωνιές τα έρωτευμένα ζευγάρια
σπαταίνουν ξεχασμένα δίπλα σε δυο α-
δειά ποτήρια.

Είναι Πέμπτη και το «Studio One» έχει
διαγωνισμό χορού. Άτραξιόν μοναδικό
που την απολαμβάνουν όλοι, κ' εκείνοι
που χορεύουν κ' εκείνοι που χαζεύουν
μόνο. Υπόκρουση, ή λιγωμένη φωνή του
Πρίσλεϋ, που επαναστατώνει για κά-
θε ζευγάρι που χορεύει μόνο του στην
πίστα. Η φούστα του κοριτσιού είναι
φαρδεια, κόκκινη και καθαρά, στριφογυ-
ρίζοντας στον ξέφρενο ρυθμό, την αφή-
νει ν' ανεμίζει αδιάφορα ως ψηλά πάνω
από τα γόνατα, γύρω στα τραπέζια και
ξεσπούν τα χειροκροτήματα, δεν ξέρεις
αν είναι για τη χορευτική ιδιότητα του
ζευγαριού ή για τις αποκαλύψεις της
φούστας. Τα διάφανα χορευτικά ζευγά-
ρια στους τοίχους, που μένουν στην έ-
δια πάντα φιγούρα, νομίζουν πως θα πι-
δήσουν τώρα για να συναγωνιστούν στο
λαχανιασμένο ρυθμό, που δεν σ' αφήνει
να ξεχωρίσεις μεταξύ τους αυτά τα νεα-
νικά κορμιά που πλησιάζουν κι απομα-
κρύνονται, σαν σ' έρωτικό παιχνίδι, μέ-
σα στη φωτισμένη πίστα. Μέχρι να κου-
ρσώσουν και ν' αναζητήσουν στο αυτό-
ματο μηχανήμα κάποιο τραγούδι τρυ-
φερό, άπαλο, που θα λέη την ίδια γνω-
στή ιστορία, που δεν παλιώνει ποτέ, για
τον έρωτα και το φεγγάρι κ' ένα κο-
ρίτσι που έφυγε.

Σε λίγες ώρες όλα αυτά θα δώσουν
τη θέση τους στη ρουτίνα, στην ανία,
στον έκνευρισμό, αλλά απόψε καλύτερα
να μην το σκέφτεσαι αυτό, απόψε εί-
ναι η μουσική και ο χορός και, κάτω
από ένα ούσανό μπικινιό κι αδιάφορο, ή
νύχτα κι ο έρωτας. Τα ημερομίστια, κα-
τώ από τις ολοκάθαρες αχτίδες του ή-
λιου, όλη η νυχτερινή γοητεία θα δια-
λυθεί μαζί με τις ξεθαρισμένες αψί-
δες, που τις ξεχάσαν φωτισμένες στις
φαρδείς λεωφόρους.

B. ΣΙΝ

Για μωσαϊκά & Πλακάκια

LAMBOLIN

Ζωντανά και δύναμη έδω βου

BOVRIL

Το BOVRIL είναι εκχύλισμα
βωδινού πλούσιο σε φυσικές
πρωτεΐνες και βιταμίνες
(σίδηρον, βιταμίνες Β1, Β2, ΡΡ κ.τ.λ.)

1 κουταλάκι δίνει

BOVRIL σαν ρόφημα
BOVRIL μέσα στο φαγητό
BOVRIL στο σάντουιτς

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ ΤΙΣ ΚΟΜΜΑΡΕΣ - ΔΙΝΕΙ ΕΥΔΙΑΘΕΣΙΑ

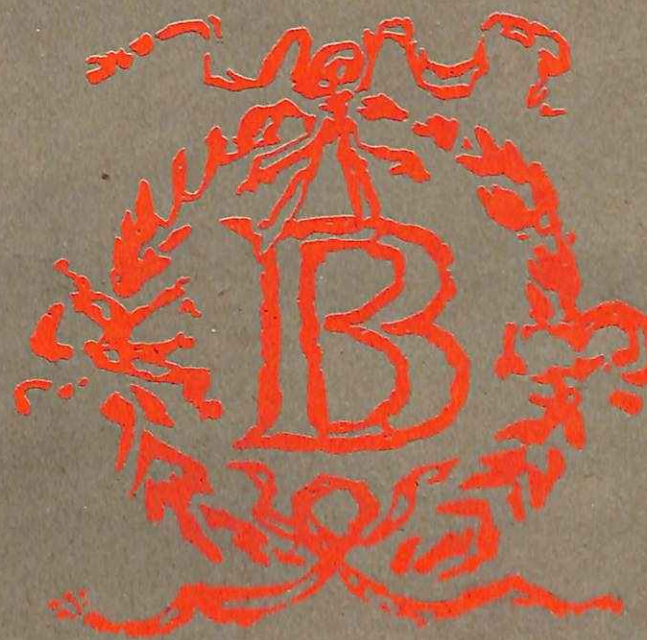
Στα 1528 ο Έρρίκος Η' της
Άγγλιας, είναι 37 ετών. Ο
ισχυρός και ιδιότροπος μονάρχης
αρχίζει ν' αποτραβιέται απ' την
Αικατερίνη την Άραγωνική,
που δεν του έδωσε αρσενικό
παιδί. Κατά τη διάρκεια μιας
έπισκέψεώς του στο σπίτι του
φίλου του, επιμελητού του
Βασιλικού Οίκου, σέρ Τόμας
Μπόλεϋν, ξαναβλέπει την
μικρότερη κόρη του, την Άννα,
κ' αισθάνεται γι' αυτήν ένα
βίαιο πάθος. Η νέα
δέχεται τη θέση της δεσποινίδος
των τιμών της βασιλίσσης.
Δεν γίνεται όμως έρωμένη του
και προσπαθεί να διατηρήσει
τον έρωτα του βασιλιά γι' αυτήν,
έχοντας συλλάβει ένα σχέδιο:
να γίνει βασίλισσα της Άγγλιας.

Μυθιστορηματική βιογραφία (6) της Έβελυν Άντονυ

Δύο μέρες πρωτύτερα, όταν του είχε πη, το θράδυ, ότι θα έλειπε απ' το Γκρήνουϊτς, είχε κοντέψει να κλάψη κ' έπειτα τον είχε πιάσει ένας άγριος θυμός κ' είχε κατηγορήσει τη βασίλισσα πως ήθελε να τον στερούσε απ' την Άννα. Μά η τελευταία το άρνηθηκε άπαλά, αφήνοντας πάντως να έννοη-
θη ότι, για κείνη, η ύπηρεσία της βασίλισσας δεν ήταν καθόλου ευχάριστη. Απομακρύνονταν —είπε, άκουμπώντας το μάγουλό της στο χέρι του Έρρίκου— γιατί το ζητούσε η συνείδησή της. Στην κατάσταση που βρισκόταν ένοιω-
θε διαρκώς τον έαυτό της στα πρόθυρα της αμαρτίας και του πειρασμού. Έ-
τσι, είχε αποφασίσει να ζητήσει ένα καταφύγιο στο Χέβεο. Ποιάς αμαρτίας, ποιανού πειρασμού; ρωτούσε ίκετευτικά ο Έρρίκος. Μήπως έννοούσε τα δια-
στικά φιλιὰ που της έπαιρνε, παρά τη θέλησή της, από καιρό σε καιρό;
Ναί, αυτά έννοούσε, το παραδεχόταν. Ο έρωτας του βασιλιά έβαζε σε κίνδυνο την ψυχική της γαλήνη κ' η αδύνατη σάρκα της αντίσπεκόταν όλο και πιο δύσκολα στα φιλιὰ του...

Η Άννα ανήκε στη μικρή εκείνη ομάδα των γυναικών που έχουν το χάρι-
σμα να δίνουν έρωτισμό άμα και στην εισέθετα. Ακούγοντάς την να περι-
γράφει την πάλη που έκανε έναντι του πειρασμού να του παραδοθή, ο Έρ-
ρίκος έννοιωθε το πάθος του να γίνεται πιο βίαιο από κάθε άλλη φορά, και μέ-
σα στη φλόγα του πόθου του την έσφιξε με τέτια δύναμη, ώστε η Άννα κόν-
τεινε να πνιγί και να πληγωθή.
Όταν την άφησε ελεύθερη τα μάτια της ήταν γεμάτα δάκρυα κ' έγερσε
το κεφάλι του προς τον όμο της, κρύβοντας εκεί το πρόσωπό του. Συλλαγιζό-
ταν η Άννα —ψιθύρισε— τη μοναξιά όπου τον άφηνε, το κενό που θα έννοιω-
θε, στερημένος απ' τη γλυκεία συντροφιά της κι απ' το γέλιο της, που του
ξανάφερνε το κέφι στις στιγμές της μελαγχολίας του.
Άμέσως η Άννα ανέλαβε να τον παρηγορήσει. Γονάτισε και, αγκαλιά-
ζοντας τη μέση του με τα μπράτσα της, άρχισε να τον χαϊδεύει σαν παιδί,
κρύβοντας το θριαμβευτικό χαμόγελο που ζωγραφιζόταν στα χείλη της.
—Αν το κινήγι, είπτε, σάς φέρη κοντά στο Χέβεο, δεν θα μπορούσατε,
άραγε, να κάνετε την τιμή μιας έπισκέψεως στην οικογένεια Ρότσαφοντ;
Την ήμερα που η Άννα έφυγε, ο βασιλιάς έκανε κούλας σχέδια να την
συναντήσει στο Κέντ και το γράμμα που η νέα διάβασε στο ταξίδι μιλούσε

ANNA

ΜΠΟΛΕΥΝ

για την ελπίδα του να καθυλλάξη τ' αλόγο του και να πάη στο Χέβεο,
επιδοθή στο πιο αγαπημένο κινήγι της καρδιάς του... Την ίκετευε να δε-
χότο διβλιαρώα των προσευχών και την διαβεβαίωνε ότι την αγαπούσε άρ-
τά, ώστε να προσέυχετα στο Θεό να την προστατεύη και να την αγαπά, α-
κείνη δεν δεχόταν ν' αναλάβη ο ίδιος αυτό το ρόλο.

Η Άννα δίπλωσε το γράμμα και το έκοψε στο κορσά της. Έπειτα
σε το μικρό χαρσό διβλιαρώα για να το ξανακοιτάξη. Ήταν πολύ φοαίο
είχε πολύ μεγαλύτερη αξία απ' το κιβότιο με το άρωμα.

Η Άννα έφηνε απ' την Αύλη παρά τη θέληση του πατέρα της και πα-
τη θέληση του δονκός του Νόρφολκ, που την είχε φονάξει και την είχε
τήσει ανίστηρά γιατί σκεπτόταν να εγκαταλείψη το βασιλιά τώρα που τό-
αλλοι άνθρωποι, έκτός απ' αυτήν, ενδιαφέρονταν για την πορεία της ύ-
δσεώς της. Η απάντησή της ήταν σύντομη και άνααδής, αλλά και αδέ-
συγγήγνος, γιατί είχε μεταβάλει σε αντίπαθεα την αδιαφορία που έννοιω-
γι' αυτήν ο δούκας. Είπε πως είχε κατορθώσει να χειρισθή καλά τον βα-
σιλιά, χωρίς να ζητήσει τη γνώμη των καθοδελητών ή εκείνων που ήλπιζαν
επωφεληθούν απ' τη θέση της και πως θα εξακολουθούσε όπως είχε
χίσει.

Τίποτα δεν ακόνιζε τα αισθήματα του Έρρίκου όπως η άβεβαιότης.
Άννα το ήξερε αυτό καλά. Τίποτα δεν του έκανε την ευχαρίστηση της συν-
τήσεως πιο έντονη από μια σύντομη άπουσία, σε μια στιγμή όπου η έλλει-
του άλλου θα του ήταν ιδιαίτερα αισθητή. Ο καιρός ήταν βορσερός κι
κατάλληλος για το κινήγι. Θα έμενε κλεισμένος στο παλάτι του, στερη-
νος απ' το βιαίθο και περιοριζόμενος σε παιχνίδια, όπως η πάλη και
τένις. Η άπουσία της Άννας θα του ήταν πιο αισθητή αυτή την εποχή
ρά την άνοιξη. Άλλωστε εκείνη δεν θα έκανε την άνοησία να λείψη π
καιρό και, παρ' όλους τους ήπολογισμούς της, η έξορία ήταν και για κε
μια δοκιμασία.

Η Άννα δεν αγαπούσε το βασιλιά, αλλά της άρεσε πολύ η ζωή της
λης, ή όλοένα μεγαλύτερη λάμψη και αίγλη της θέσεώς της, κι απ' τη
γμή που είχε θάλει για φανταστικό σκοπό της το γάμο, ο σκοπός αυτός
είχε σχεδόν ύπνωτήσει. Ο Έρρίκος ήταν φτιαγμένος από άπιανες άντη

Στην Έλλάδα και παντού
τό προτιμούν!

Σταθερά ποιότης

Μεγάλη κατανάλωσις.

DEWAR'S
"White Label"
SCOTCH WHISKY

ΜΕ ΤΟ ΧΡΩΜΟΣΑΜΠΟΥΑΝ

ΒΕΛΛΑΤΟΝ

Εξοικονομία
100%

- ★ Δίδει στα μαλλιά σας ένα φυσικό ή μοντέρνο χρωματισμό, για κάθε τύπο.
- ★ Επαναφέρει τα γκρίζα μαλλιά στον φυσικό τους χρωματισμό.
- ★ Προσδίδει στα μαλλιά σας μία νεανική στιλπνότητα.

ΒΕΛΛΑ-ΕΛΛΑΣ

ΝΙΚΗΣ & ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 14-ΤΗΛ. 52.844

ΑΝΝΑ ΜΠΟΛΕΪΝ

σεις και χρειάζοταν δηλ ή επινοητικότητα της "Αννας για να διατηρηται στη διαπασών του. Μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο μπορούσε ξαφνικά να συμβή να μην υποφέρει πια κάτι που τον είχε αρχικά διασκεδάσει. Τού άρεσε να δείχνει λεπτοπνεύμα, παρ' όλο που στο παραμικρό ίχνος δυσπιστίας ξυπνούσε μέσα του ή τυραννική του φύση. Ήταν κτηνωδώς αισθησιακός κ' οι ερωτικές του απόπειρες έδειχναν πως δεν σκοπίζονταν καθόλου για φινέτσες. Συγχρόνως, όμως, κατηγορούσε στους άλλους εκείνο που έκανε ο ίδιος. Ήταν ψεύτικος χαρακτήρας, ή "Αννα το είχε προσέξει παρατηρώντας τη στάση του απέναντι στη βασίλισσα. Την μεταχειριζόταν διαρκώς με ευγένεια και σεβασμό, ενώ μαγείρευε πίσω απ' την πλάτη της τη δυσμένεια και την απογοήτευση. Έκδηλωνε με πολύ θόρυβο τα αισθήματά του, έκλαιγε και γελούσε με την ίδια όρμητικότητα. Οι θυμοί του εξαπολύονταν σαν τυφώνες και οι ευνοίες του έφταναν στην υπερβολή. Άλλα ήταν ικανότατος ν' αποφασίζει το χαμό ενός ανθρώπου, αφήνοντάς τον σε απόλυτη άγνοια της διασφαλείας του, ως τη στιγμή που ή έξορία ή ή σύλληψη ήταν πια τετελεσμένο γεγονός. Η ματαιοδοξία του, είτε άρροφουσε τις σωματικές είτε τις πνευματικές ιδιότητες, ήταν ασύγκριτη. Δεν συγχωρούσε ποτέ το φίλο που τον ξεπερνούσε στη συζήτηση, ούτε τον άνθρωπο που πετύχανε καλύτερα απ' αυτόν σε μία σωματική άσκηση. Ο γαμπρός του, ο δούξ του Σάφφολκ, είχε κατορθώσει να είναι νικητής στο άκόντιο και στο τόξο, χωρίς να χάσει την ευνοιά του, αλλά ο Σάφφολκ ήταν ένας άνθρωπος βίαιος κ' ευνούχος, προικισμένος με σιδερένια θέληση, που δεν είχε φοβηθή να παντρευτεί τη Μαίρη, την αδελφή του βασιλιά, παρά την αντίδραση του τελευταίου, κ' είχε υποφέρει με το θάρος του να ξαναγνώριση στην Αιλή.

Ο Σάφφολκ είχε μιληθή απ' τον Νόρφολκ, τον θείο της "Αννας. Η ίδια είχε βοηθήσει πολλές ευκαιρίες να μιλήσει μαζί του κ' είχε ανακαλύψει στο πρόσωπό του έναν ανταγωνιστή γεμάτο συγκράτηση! Η νέα αυτή μπορούσε να χρησιμεύσει ως όργανο για την άνατροπή του Γουλιέλμου και δεν την έβλεπε παρά σαν όργανο. Η "Αννα, ανταποδίδοντάς του τα ίσα, τον κακολογούσε και τον ειρωνεύονταν. Μά ο Σάφφολκ την ξανάβριζε στη θέση της, παρατηρώντας της ότι του βασιλιά δεν του άρεσαν οι κουτοστομίες. Η στάση του Σάφφολκ απέναντι της ήταν έντελως τυπική, όπως όλων εκείνων των ανθρώπων που είχαν ξαφνικά ενδιαφερθή γι' αυτήν: Ήταν αλαζονικοί, δεν έκρυβαν την περιφρόνησή τους κι άφηναν το λόρδο Ρότσοφρντ και την κόρη του να καταλάβουν ότι η ευνοιά τους ήταν μεγάλη τιμή για κείνους.

Αν όμως ο Ρότσοφρντ τους φρόβαν, δεν συνέβαινε το ίδιο με την κόρη του. Μά η "Αννα τα κατάφερε όλ' αυτά, γιατί είχε ανάγκη, στην Αιλή, να πάρουν οι Νόρφολκ κ' οι Σάφφολκ το δικό της μέρος κι όχι το μέρος της Αικατερίνης. Είχε ανάγκη της πολιτικής επιρροής τους πάνω στο Έρρίκο, τη στιγμή που η ίδια ήταν απασχολημένη με την υποδούλωση της καρδιάς του βασιλιά. Όταν θα ήταν γυναίκα του Έρρίκου, θαχόταν ή στιγμή να τους θυμίσουν την συμβατική στάση που τηρούσαν τώρα απέναντί της...

Γυναίκα του Έρρίκου! Έκλεισε τα μάτια της, άκουμπισμένη στη ράχη του καθίσματός της, και συγκέντρωσε τις σκέψεις της σ' αυτόν. Ήταν ο μόνος άνθρωπος που δεν μπορούσε ποτέ να τραυματίσει την τόσο ευαίσθητη υπερηφάνειά της. Ήταν ο βασιλιάς, κ' οι σχέσεις της μαζί του, στο σημείο που βρίσκονταν τώρα, δεν μπορούσαν παρά να ευνοήσουν την άνοδό της. Άκόμα κι αν η κατάσταση ήταν διαφορετική, θα είχε γίνει έρωμένη του και θα θα προσπαθούσε απλώς να ζήσει στη σκιά του, έστω και για λίγους μήνες. Δεν ήταν παράξενο που αποκτούσε απ' τις γυναίκες εκείνο που ήθελε και που η Μαίρη Ρότσοφρντ, η ανόητη αδελφή της, νομίζοντας πως θα πλούτιζε μοιραζόμενη το κρεβάτι του, είχε βγλή με τα χέρια άδεια, χωρίς άλλη ανταμοιβή απ' τις αναμνήσεις της...

Η "Αννα τα καταλάβαινε τώρα όλα. Η δύναμη κ' η προσωπικότητα του ανθρώπου αυτού εξύψωναν την βασιλική ιδιότητα, ενώ συνήθως το στέμμα ήταν ένα πράγμα πλεονεκτικό για τον άνθρωπο. Αν ή θέση της Αικατερίνης ήταν σίγουρη, ή άμαξα δεν θα οδηγούσε την "Αννα στο Χέδερ: Δεν θα υπήρχε καθόλου αίσθημα εκ μέρους του. Θα είχε γίνει ή έρωμένη του βασιλιά και θ' αγωνιζόταν για να μείνει έρωμένη του με την ίδια λύσσα με την οποία θ' αγωνιζόταν τώρα για να γίνει γυναίκα του. Δεν ήταν έρωτη-μένη μαζί του, όχι. Δεν ένοιωθε τρυφερότητα, σαν αυτή που της ένέπνευε ο Τόμ, και το αίμα της δεν θερμαινόταν όταν σκεπτόταν το άγκάλισμα του Έρρίκου. Δεν υπήρχε τίποτα ανάλογο με το πιο μακρινό, αλλά και όδυνχο αίσθημα, που είχε προκαλέσει μέσα της ο Χένρι Πέρον. Αυτό το χεμώ-να, στην Αιλή, τον είχε ξαναδεί, πιο ψηλό και πιο αδύνατο από κάθε άλλη φορά, με τη γυναίκα του δίπλα του. Είχαν ανταλλάξει ευγενικά μερικά λόγια κ' έπειτα καθένας τους είχε πάσει τον άλλο να ρίχνει μία ματιά πίσω του. Απ' το παρελθόν δεν τους έμνεσε παρά μία νοσταλγία, καθώς κ' ένα χρέος απέναντι στον Τόμας Γουλιέλμο —ένα χρέος, που η "Αννα είχε τη σταθερή πρόθεση να το ξεφύγει μία μέρα...

Για τους δυο άνδρες που είχαν προηγηθή του βασιλέως στη ζωή της "Αννας, ο Έρρίκος δεν ήταν αντίζηλος. Όσο κι αν τους είχε έκτοπσει και τους άδω, δεν θα είχε ποτέ τη θέση τους στην καρδιά της. Άλλα την είχε κάνει άισθητη, στο έξης, προς κάθε άλλον άνδρα, εκτός απ' τον έναν του. Είχαν αλληλοδολητηριασθή απ' την ανάγκη κατακτησεως του άρροστου. Γι' αυτόν ήταν άπλοος ο πόθος ενός άνδρος, που ή κατάκτηση των έρεθίζει περισσότερο απ' την κατοχή. Για κείνην ήταν ή επιτακτική ανάγκη ν' ανέβη στην πρώτη σειρά. Τώρα πια, μόνο ο υψηλότερος ρόλος που μπορεί να παίξει μία γυναίκα θα μπορούσε να ικανοποιήσει αυτό το πάθος.

Σύζυγος του βασιλέως και μητέρα του πρίγκιπος της Ουαλλίας!

Εμεινε κάπου δυο μήνες στον πύργο του Χέδερ. Ο βασιλιάς της έγραφε καθημερινά και πήγε να την δει τρεις φορές.

Η "Αννα του άπαντούσε σε ακανόνιστα διαστήματα. Τα γράμματά της

ήταν πιο σύντομα απ' ό,τι θα το εύχονταν ο Έρρίκος και μάλλον τυπικά. Άλλα ή απογοήτευση που του προκαλούσαν λησμονιόταν γρήγορα, όταν ή "Αννα δεν του έγραφε καθόλου, γιατί τότε οι αγωνίες που ένοιωθε ήταν πιο έντονες. Οι πειρασμοί που ή συνείδησή της του προκαλούσε ήταν όλο και πιο ζωντοί. Μία μέρα, που ήταν μόνος, τον άφησε να της φιλήσει το στήθος της κ' έπειτα τον άφησε κ' έφυγε τρέχοντας. Ο Έρρίκος νόμιζε πως γελούσε κι αυτό τον έκανε έξω φρενών. Η "Αννα είχε την τέχνη να έρεθίζει τις αισθήσεις του με μία υπολογισμένη επιδεξιότητα, που προκαλούσε άμφωβόλεις ως προς την ελκρικεία της άρετής της, αλλά και την τέχνη να κατευνάζει τον έρεθισμό του με μία επίδειξη χαριτωμένης αθωότη-τος, που τον αφώπλιζε. Ταλαντευόμενος ανάμεσα στην ανάγκη που ένοιω-θε γι' αυτήν και στην απόγνωση που του προκαλούσε, ο Έρρίκος της έγρα-ψε στο Χέδερ:

Για μία ακόμη φορά είμαι χωρίς νέα σας κ' ή καρδιά μου είναι βα-ρειά απ' αυτή την άναμονη, βασανισμένη απ' την άμφωβόλια... Δεν ξέρω αν ή αγάπη που έχω για σας είναι άμοιβαία... Πέρασε ένας χρόνος από τότε που ο έρωτας με πλήγωσε με τα βέλη του κ' είναι τόσο ή άπελπισία μου, ώστε άποφάσισα να μάθω από σας αν ή καρδιά σας έχει τα ίδια αισθή-ματα για μένα... Στην αντίθετη περίπτωση, δεν έχω άλλη παρηγοριά, πα-ρά το χρόνο που θα κατευνάσει τη μεγάλη τρέλλα μου.

Γλυκεία μου φίλη, ο Έρρίκος, ο βασιλιάς σας, πέφτει στα πόδια σας και σας προσφέρει την πρώτη θέση στην καρδιά του. Όχιζείται πως, αν γυ-ρίσετε στην Αιλή και σ' εκείνον που σας ποθεί περισσότερο κι απ' τη ζωή του, θα παρατηρή για πάντα από κάθε άλλη έρωμένη και θα μείνη πιστός σε σας, μπροστά σ' όλες εκείνες που είχαν την ευνοιά του στο παρελθόν ή που έλπιζον να την άποκτήσουν στο μέλλον.

Στείλτε ειδήσεις σας σ' εκείνον που ξη στην άναμονη και στην άγω-νία και που μοναδική του εύχη είναι να μείνη για πάντα ο ταπεινός σας δούλος.

Έρρίκος

Ήταν στο Χάμπτον Κόρτ όταν έλαβε την άπάντησή της —ένα γράμμα μακρύ, στο όποιο μιλούσε τόσο άμέριμνα για την υγεία της και τις πράξεις της, απ' τον καιρό της τελευταίας του επισκέψεως, ώστε ή άνυπομονησία τον έκανε να βλαστημήσει. Έπειτα, τον εύχαριστούσε για τη θέση της έ-πίσημης έρωμένης που της προσέφερε. Ήταν γεμάτη ευγνωμοσύνη και ά-μνηχανία για το γεγονός ότι είχε ξυπνήσει τόσο τρυφερότητα γι' αυτήν στην καρδιά του αθένητης. Παίρνοντας θάρρος απ' τη δήλωσή του έθετε κα-τά μέρος τη μετριοφροσύνη της, ως γυναίκα, και αποκάλυπτε ότι το θέλος που τον είχε πληγώσει είχε προκαλέσει και στη δική της καρδιά ένα θανά-σιμο έρωτικό τραύμα. Άλλα δεν μπορούσε να παραδίσει τη συνείδησή της —αν και ήξερε ότι κινδύνευε να προκαλέσει την όργη της Μεγαλειότητός Του— παραδιδόμενη σ' αυτόν, πριν να είναι ελεύθερος στα μάτια των άν-θρώπων, όπως την είχε πείσει ότι ήταν στα μάτια του Θεού. Όταν θαχό-ταν ή τρυφερολογημένη αυτή μέρα, θάβαζε την καρδιά της κι όλο της το ελ-ναι στα πόδια του βασιλιά. Ζητούσε την έπαιξεία του γι' αυτόν τον ένδοια-σμό της και παρακαλούσε να μην άποσύρει την αγάπη του από κείνην που θάμνε ως το θάνατο ή τελευταία και ταπεινή του δούλη.

Ο Έρρίκος σηκώθηκε άργά απ' το καθισμά του, με τ' όνα χέρι άκουμπι-μένο στο δρόνιο τραπέζι που ήταν μπροστά του και με τ' άλλο κρατώντας το γράμμα. Οι άκτινες ενός γλωμού φλεβαριάτικου ήλιου έπεφταν επάνω του, μέσ' απ' τα ψηλά παράθυρα, και σχημάτιζαν σχέδια στο άστραφτερό πάτωμα.

Με το γράμμα στο χέρι πήγε ως το παράθυρο. Η αϊδούσα όπου βρισκό-ταν σκεπασμένοι με ξύλινα πανά, γυαλισμένα με άνοιχτο χρώμα, και το παλάτι δεν υπήρχαν πολλά δωμάτια που νάχουν τόσο κομψότητα και πολυ-τέλεια. Το ταβάνι ήταν πολύ ψηλό και γεμάτο χρυσές διακοσμήσεις. Το οικόσημο του καρδινάλιου είχε αντικαταστήσει με το βασιλικό. Οι τοίχοι ή-ταν σκεπασμένοι με ξύλινα παννά, γυαλισμένα με άνοιχτο χρώμα, και το σχέδιο των παρτέ ήταν πολυτελέστατο. Ένας συμπαγής θρόνος ήταν ά-κουμπισμένος στον τοίχο και ντυμένος με πορφυρό βελούδο. Εκεί, μερικές φορές, ο βασιλιάς δεχόταν τους ύπηκούς του. Το ξύλο των καθισμάτων και των τραπέζιων ήταν γεμάτο σκαλισμάτα και τα μαξιλάρια ταν βελού-δινα. Μία άρπα, εκείνη που έπαιζε συχνά ο βασιλιάς, ήταν τοποθετημένη κοντά σ' ένα παράθυρο έτσι, ώστε να φωτίζεται όσο το δυνατόν καλύτερα. Μερικές φορές έπαιρνε την κιθάρα του και τραγουδούσε σκοπούς που του θυμίζαν την "Αννα. Ωστε, λοιπόν, άρνιόταν να γίνει έρωμένη του! Κοιτού-σε απ' το παράθυρο την αϊλή του Όρολογίου, που ήταν δημιουργημα του Γουλιέλμου. Ο Έρρίκος άγαπούσε το ρολόι που είχαν τοποθετήσει πάνω απ' την άμπελα απ' την οποία έμπαιναν στην κυρία αϊλή. Η "Αννα άπέφραττε το τελευταίο φυτό —γιατί ήταν, στην πραγματικότητα, τελεσίγραφο— και του πρότεινε ένα άλλο. Άρχισε να ξαναδιαβάσει το τελευταίο μέρος: "... Έ-να θανάσιμο έρωτικό τραύμα...". Ποτέ ως τότε δεν είχε όμολογήσει άνε-πιφύλακτα πως τον άγαπούσε και ξαφνικά τον έπιασε ένα τόσο όξυ συνεί-σθημα, ώστε δεν θάξερε να πη αν ήταν εύχαριστηση ή όδυνη. Άλλα δεν ή-θελε να του υποκύνη, δεν δεχόταν εκείνο που της πρόσφερε: Να είναι σε όλα ή γυναίκα του, μ' όλες τις τιμές και τα πλεονεκτήματα που μπορούσε να υπολογίζει, αφού της τα ύποσχόταν —εκτός απ' το όνομα. Δεν μπορούσε να του δοθή —έλεγε— πριν γίνει ελεύθερος. Ελεύθερος μπροστά στους άν-θρώπους, όπως ήταν ελεύθερος μπροστά στο Θεό...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Ειδικό για σας
και για την όμορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το έρεδιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας.
Αφήστε το BUBBLE BATH
να περιποιηθή το άπαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από άλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει εύγενικά
- Θα το περιβάλη με το προστατευτικό του πέπλο

και κατόπιν

κάθε εμφάνισή σας θα είναι και
μία έπιτυχία!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,"
FAMAR

Bubble Bath

Δέρμα βελούδινο-μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμα-
κείο σας. Σε όλα τα καταστήματα
καλλυντικών.

BB/1

(Φωτ. Carlo Cisventi — CAMERA PRESS)

ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΤΗ ΝΕΑ ΜΟΥ ΤΑΙΝΙΑ...

...ΔΗΛΩΝΕΙ ΜΕ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΜΥΛΕΝ ΝΤΕΜΟΝΖΩ...

...ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΕΤΕΙ: ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΜΟΥ ΠΡΟΟΔΟΥΣ;

Η ΜΥΛΕΝ ΠΡΟΤΙΜΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ...

ΘΑ ΕΜΦΑΝΙΣΘΗ ΣΑΝ ΤΣΙΓΓΑΝΑ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ

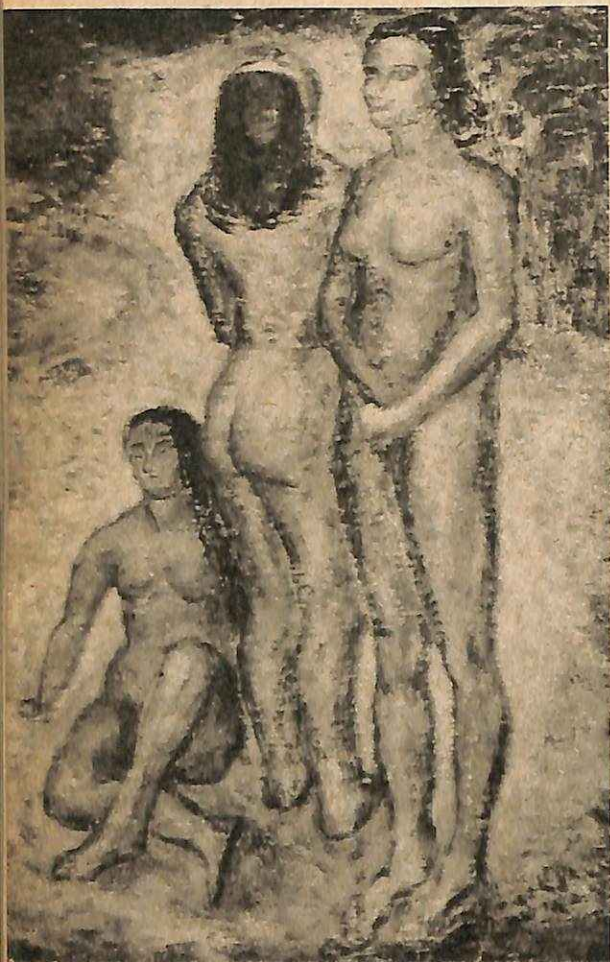
Δεν αρκεί να έχεις ωραίο πρόσωπο για να γίνης μια διασημότης της οθόνης, είπε, χρωματίζοντας μιά-μιά τις λέξεις, η Μυλέν Ντεμονζώ, η χαριτωμένη Γαλλίδα στάρ του κινηματογράφου, σε μιά ομάδα δημοσιογράφων, που καλύπτουν τον κινηματογραφικό τομέα στον αγγλικό τύπο. Κανείς δεν ξέρει αν υπονοούσε ότι χρειάζονται και σωματικά «προσόντα» — όπως τα παρουσιάζει ο φωτογραφικός φακός στις σημερινές μας φωτογραφίες — ή αν τα λόγια αυτά είχαν την έννοια ότι πλην των «θεαματικών» προσόντων, χρειάζεται και υποκριτικό ταλέντο για να πλησιάσης την διασημότητα.

Πάντως, μετά την επιτυχία της στην ερμηνεία του ρόλου της Έλσας στο «Καλημέρα θλίψη», η Μυλέν Ντεμονζώ απέφασκε να δοκιμάσει τα προ-

σόντα της και στον αγγλικό κινηματογράφο. Έτσι τα «σπασμένα» της αγγλικά θα αποτελέσουν την πρωτοτυπία του νέου φιλμ των βρετανικών στούντιο, που έχει τον τίτλο «Πάνω και Κάτω». Άλλα τα σχέδια της Μυλέν Ντεμονζώ δεν σταματούν εδώ. Μαζύ με τον άνδρα της, τον φωτογράφο Άνρυ Κόστ, σκέπτονται να γυρίσουν δικές τους ταινίες. Η πρώτη απ' αυτές θα έχει τον τίτλο «Στραντάις» και αναφέρεται στην ιστορία ενός περιφεύοντος θιάσου τσιγγάνων. Στην ίδια αυτή ταινία, η Μυλέν Ντεμονζώ θα παρουσιάσει τον «Μελαγχροινό» εαυτό της, όχι μόνο γιατί η υπόθεση του έργου απαιτεί να δάψη τα ξανθά μαλλιά της μαύρα, αλλά γιατί κ' η ίδια προτιμά τώρα να είναι μελαγχροινή. ■ ■ ■

ΕΚΕΙΝΟ που επιμένει να διασαφηνίση η Μυλέν είναι ότι δεν αποτελεί άπλως μιά από τις «γατούλες» του κινηματογράφου, αλλά συνδυάζει, μαζύ με τις καμπύλες γραμμές της, και μιά γραμμή, ή όποια σημειώνει την ανοδική της πορεία στην τέχνη.

Η μεγαλύτερη απάτη στον τομέα της τέχνης

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ δολάρια τοίς μετρητοίς ζητούσαν οι αδελφοί Λας για τον «γνήσιο» αυτό Γκωγκέν. Και ως τώρα κανείς δεν άμφισβητούσε ούτε την υπογραφή, ούτε την αξία του πίνακος.

Έργα που
έκόστισαν
μυριάδες δολάρια
αποδεικνύονται
τώρα ψεύτικα

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΟΙ Ρέμπραντ, Ρενουάρ, Πικάσσο, Γκωγκέν κλπ. έχουν φέρει σε δύσκολη θέση τον ντέκετιβ Τζόζεφ Ντεζάντις, της Όμοσπονδιακής Αστυνομίας, που ανέλαβε—με τη συμπαράσταση, φυσικά, έμπειρων γνωμών—να λύση τον γρίφο.

Ο υπογεγραμμένος Πάμπλο Πικάσσο δηλώνει ότι:

α) Ουδέποτε έ ζωγράφισα τους πίνακες που δεικνύουν οι φωτογραφίες.

β) Ουδέποτε είδα αυτούς τους πίνακες.

γ) Ουδέποτε υπέγραψα αυτούς τους πίνακες.

δ) Ουδέποτε έ πέτρεψα σε άλλους να υπογράφουν με τ' όνομά μου.

Υπογραφή: Πάμπλο Πικάσσο

Ημερομηνία: 8.11.59

Με αυτήν την δήλωση του διασήμου Ισπανού ζωγράφου άνοιξε η καλλιτεχνική «υπόθεση» Λας στη Νέα Υόρκη, η μεγαλύτερη απάτη πινάκων, που παρουσιάστηκε ως τώρα.

Τετρακόσιοι πίνακες διασήμων μαίτρ, που κοστίζουν πάνω από τέσσερα εκατομμύρια δολάρια και αποτελούσαν μία από τις ωραιότερες συλλογές του κόσμου, άπεδείχθησαν ότι δεν ήταν παρά πετυχημένες αναπαραγωγές.

Η υπόθεση ήρθε στο φώς από τον γνωστό Νεοϋρκέζο δικηγόρο Ράλφ Κόλιν, μανιώδη συλλέκτη έργων τέχνης.

Σ' έναν από τους τακτικούς «περιπάτους» του στα παλαισιπωλεία της Νέας Υόρκης, ο Ράλφ Κόλιν δρέθηκε ξαφνικά στο κατάστημα της Λεωφόρου Μάντισον, των αδελφών Λας, στο όποιο υπήρχαν αρκετοί Σοντίν, Ρουά, Πικάσσο, Γκωγκέν, Ρενουάρ και Ρέμπραντ, που έπωλούντο τοίς μετρητοίς και άνευ άλλων διαδικασιών.

Το γεγονός αυτό έπροξένησε κατάπληξη στον

κ. Κόλιν, γι' αυτό παρουσιάστηκε άμέσως στην αστυνομία και ανέφερε τις ύποψίες του. Σε λίγο ένα έπιτελείο ειδικών, με έπικεφαλής τον Τεοντόρ Ρουσώ, διευθυντή του μουσείου Μετροπόλιταν και τον Άλφρεντ Μπάρ του μουσείου Μοντέρνας Τέχνης της Νέας Υόρκης, έφθασε στο κατάστημα των αδελφών Λας και έξήτασε με προσοχή τους πίνακες. Έπρόκειτο πράγματι για πλαστούς. Πώς, όμως, θά μπορούσε να βεβαιωθεί; Από τους 400 «μαίτρ» της συλλογής ένας μόνο δρισκόταν στη ζωή: Ο Πικάσσο. Του έστειλαν άμέσως φωτογραφίες των ύποτιθεμένων έργων του. Από την άπάντησή του έκρίνετο ή αξία και ή γνησιότητα της πιο σπάνιας συλλογής του κόσμου: Μιά θαυμάσια «νεκρή φύση» της πρώτης κυδιστικής περιόδου του Πικάσσο, ένα έκφραστικώτατο πορτρέτο γυναικός και αρκετοί ακόμη πίνακες έφεραν

ΤΥΠΙΚΟΣ ΠΙΚΑΣΣΟ, της πρώτης κυδιστικής περιόδου του, είπαν όσοι—γνωστοί και θαυμαστοί—είδαν τον πίνακα. «Όχι, βεβαιώνει ένυπογράφως ό ίδιος ό «δημιουργός» του.

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΓΥΝΑΙΚΑΣ.. Ένας ακόμη έκφραστικώτατος ψευτο-Πικάσσο συγκαταλεγόταν στα άριστουργήματα της συλλογής Λας. Οι μεταπράται ζητούσαν 100 χιλ. δολλ.

(Φωτ. Dalmas)

στο κάτω μέρος την διάσημη υπογραφή του, που χρόνια τώρα περνούσαν για γνήσια.

Η άπάντηση ήταν κατηγορηματική: Λάθος. Ποτέ δεν έ ζωγράφισα αυτούς τους πίνακες.

Οι αδελφοί Λας, όμως, επίμενουν: «Αυτοί οι πίνακες είχαν αγορασθή από την μητέρα μας στη Ρωσία πριν από την επανάσταση του 1917. Δυστυχώς πέσαμε θύματα μιάς μαφίας, που χρόνια τώρα αγωνίζεται να καταστρέψη τη συλλογή μας».

Ο Μάρκ Λας, πρώην αξιωματικός του έρυθρου στρατού, και ό αδελφός του Μπόρις, πρώην βιολονίστας, έφυγαν από τη Ρωσία το 1921 και από τότε έγκαταστάθηκαν στην Άμερική και άνοιξαν μία από τις μεγαλύτερες πινακοθήκες της Νέας Υόρκης.

Το πολυτελέστατο διαμέρισμά τους στην Λεω-

φόρο Γουέστ—Έντ και ή πινακοθήκη τους στην Λεωφόρο Μάντισον έθεωρούντο μοναδικά σ' όλη την Νέα Υόρκη, για τους άμυθτου άξίας πίνακες.

Και ξαφνικά, όλόκληρη ή περιουσία τους, που μόνο από τους πίνακες άνήρχετο σε τέσσερα εκατομμύρια δολάρια, έχασε την αξία της.

Η υπόθεση φαίνεται ότι δεν έκλεισε, γιατί πολλοί από τους πίνακες έχουν ήδη πωληθή σε διάφορα μουσεία ή συλλέκτες, οι όποιοι με τη σειρά τους ζητούν άποζημίωση.

Παρ' όλα αυτά οι αδελφοί Λας εξακολουθούν να έλπίζουν ότι με τη βοήθεια του γνωστού δικηγόρου Μπέρναρ Σλίντερ θά θρουν τελικά το δικίο τους και ή υπόθεση που άναστατώνε την Άμερική δεν ήταν τίποτε άλλο από μιά καλομελετημένη συκοφαντία.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ! ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΓΝΗΣΙΟΙ, ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΛΑΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥΣ

Τὰ ἀληθινὰ ἔργα τέχνης πού θαυμάζουμε στὰ μουσεῖα ἢ στὶς ἰδιωτικές συλλογές καὶ πού ἡ ἀξία τους εἶναι, πολλές φορές, ἀνεκτίμητη, δὲν ἔχουν καθόλου εὐκολὴ ζωὴ: Κινδυνεύουν ἀπ' τοὺς κλέφτες, ἀπ' τοὺς μανιακοὺς κι' ἀπ' τοὺς πλαστογράφους, κινδυνεύουν ἀπ' τὸν μεγάλο ἔκθρο τους, τὸν χρόνον πού τὰ φθείρει, κινδυνεύουν ἀπ' τοὺς πόλεμους, τοὺς βομβαρδισμούς καὶ τὶς φυσικὲς καταστροφές. Γι' αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία σὲ ποιά χέρια βρίσκονται κ' ἡ ἱστορία τοῦ κάθε πίνακος εἶναι συχνὰ ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου πού «ἀνακάλυψε» τὸν ἀρχικὰ ἀγνωστο ζωγράφο, τοῦ συλλέκτου πού πρόσδεψε τὸ ταλέντο του καὶ τὸν βοήθησε ν' ἀναδειχθῇ. Οἱ συλλέκται πρέπει νὰ ξέρουν νὰ διακρίνουν τὸν καλὸ πίνακα ἀπ' τὸν κακὸ, νὰ φυλάγουν ἀπ' τὶς πλαστογραφίες καὶ τὶς κλοπές, κ' ἐπὶ πλέον νὰ εἶναι καλοὶ ἔμποροι. Οἱ ζωές τους μοιάζουν συχνὰ μὲ περιπετειώδεις μυθιστόρημα, στὸ ὁποῖο πρωταγωνιστοῦν οἱ διάσημοι πίνακες κι ὁ κόσμος πού κινεῖται γύρω ἀπ' αὐτούς...

Ξέρω πού βρίσκεται τὸ ἔργο πού ἐκλάττει πέρνει ἀπὸ τὸ Λούβρο. Ἀφῆστε με ἐλεύθερο καὶ θὰ σὰς ὁδηγήσω στὴν κρυψώνα του...

Ὁ ἄνθρωπος πού μιλοῦσε ἔτσι θὰ ἦταν καμὴ σαρανταριά ἐτῶν ἦταν κομπὸς καὶ, ἀν καὶ Γερμανὸς, μιλοῦσε γαλλικὰ στὴν ἐντέλεια. Ὁνομαζόταν Κάρολ Χάιντς Μπέργκ καὶ συνελήφθη στὶς 19 Μαρτίου 1959, ἐνὸς ἀπειρηγμένου νὰ πουλήσῃ στὸ Παρίσι μιά «Σταύρωση» τῆς Ἰταλικῆς Σχολῆς τοῦ Ρήμου, πού εἶχε κλέψῃ ἀπὸ τὸ μουσεῖο τῆς Ζυρίχης.

Ὁ ἔμπορος πινάκων Πάρντο, στὸν ὁποῖο παρουσιάσει τὸν πίνακα, συγκινήθηκε. Εἶχε ἀναγνωρίσει ἕνα ἔργο πρώτης τάξεως καὶ, γιὰ νὰ δεβαιωθῇ γιὰ τὴν ἀδεντικότητά του, ἔστειλε τὸν πλάτη του σ' ἕνα ἐμπειρογνώμονα, τὸν κ. Βιτάλ Μπλόχ.

Αἰγές ὥρες ἀργότερα, ὁ τελευταῖος πῆρε τὸν ἔμπορο στὸ τηλέφωνο:

—Πρόκειται γιὰ τὴ «Σταύρωση» πού ἐκλάττει στὴ Ζυρίχη, τοῦ εἶπε. Ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται στὸ διπλὰν δωματίο, θὰ φωνάξω τὴν ἀστυνομία.

Ἀλλὰ ὁ Μπέργκ εἶχε ἀκούσει τὸν ἦχο τοῦ τηλεφώνου κ' εἶχε ἐξαφανισθῇ. Ἀπὸ τὴν περιγραφή τοῦ Μπλόχ, ἡ ἀστυνομία δὲν δυσκολεύτηκε ν' ἀναγνωρίσῃ ἕνα διεθνή κλέφτη, πού τὸν ἀναζητοῦσε ἡ Ἰντερπόλ γιὰ πολυάριθμες κλοπές πινάκων. Συνελήφθη λίγος ἀργότερα, σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τοῦ Καρτιέ Λατέν, ὅπου ζοῦσε. Τότε ἀπεκάλυψε πὺς ἦταν ὁ δράστης τῆς κλοπῆς ἑνὸς πολύτιμου σχεδίου τοῦ Φραντσέσκο ντὶ Στέφανο, τοῦ λεγομένου 'Ἰλ Πεζελλίνι, τῆς Φλωρεντινῆς Σχολῆς τοῦ 16' αἰῶνος, ἐνὸς «Προσανύνηματος τῶν βοσκῶν», πού εἶχε ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ Λούβρο κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς ἐκπέσεως, τὸν Μάιο τοῦ 1958. Αὐτὴ ἡ κλοπὴ εἶχε τηρηθῇ τότε ἀυστηρὰ μυστική.

Τὸν περασμένο Δεκέμβριο ὁ Μπέργκ εἶχε ἀποπειραθῇ νὰ πουλήσῃ τὸ σχέδιο σ' ἕνα ἔμπορο πινάκων τοῦ Μιλάνου. Ἀλλὰ εἶναι δύσκολο ἕνας ἰδιώτης, πού κατέχει ἕνα ἔργο τόσο σπάνιο ὥπως ἕνα φλωρεντινὸ σχέδιο τοῦ 16' αἰῶνος, νὰ βρῇ ἕναν ἔμπορο πού νὰ μὴν τὸ ξέρῃ. Ὁ Ἰταλὸς μῆριστηκε κλοπὴ καὶ εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομία, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος, πού εἶχε υποσχεθῇ νὰ ξανάρθῃ, δὲν τήρησε τὴν ὑπόσχεσή του.

Μετά τὴ σύλληψή του, ὁ Μπέργκ εἶπε πὺς ἤξερε πού βρισκόταν τὸ «Προσανύνημα τῶν βοσκῶν», ἀλλὰ διαβεβαίωσε ὅτι δὲν ἦταν ὁ δράστης τῆς κλοπῆς αὐτῆς.

—Εἶναι ἕνας συμπατριώτης μου, εἶπε, τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζω παρὰ τὸ μικρὸ ὄνομα. Ὅμως, ἔξω πού βρίσκεται τὸ ἔργο. Ἀν μ' ἀφήσετε ἐλεύθερο, θὰ τὸ ξαναβρῶ!

Οἱ ἀστυνομικοὶ ἀρνήθηκαν, φυσικά. Ὁ Μπέργκ ἐξακολουθεῖ, μέχρι στιγμῆς, νὰ ἐπιμένει στὸ παζάρι τοῦ καὶ τὸ πολὺτιμο ἔργο τοῦ 'Ἰλ Πεζελλίνι, πού χρειάζεται καὶ προσεκτικὴ συντήρηση, εἰς πάντα ἔξω ἀπὸ τὸ Λούβρο...

Ἀραγε, τὸ «Προσανύνημα τῶν βοσκῶν» θὰ

Ξαναβρεθῇ, ὥπως ξαναβρέθηκε ἡ «Τροκόντα», δυὸ χρόνια μετὰ τὴν κλοπὴ τῆς, στὰ 1911; Ὅλα τὰ ἔργα τέχνης πού ἐκλάττησαν ἀπὸ τὶς συλλογές καλλιτεχνημάτων δὲν εἶχαν τὴν τύχη τῆς Μόνα Λίζα καὶ πολλὰς κλοπές, πού ἔγιναν κατὰ τὸ κύλισμα τῶν αἰώνων, ὑπῆρξαν σοβαρὰ πλήγματα ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν συλλογῶν πολλῶν χωρῶν. Μερικὲς κλοπές ἦταν γραφικές, ἄλλες θρασυτάτες κ' οἱ περισσότερες ἔχουν ἀσυνήθιστες ἱστορίες, εἴτε γίνονται φανερά —ὥπως ἡ κλοπὴ τῶν μαριμάρων τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τὸν Ἑλγίνο— εἴτε κρυφά.

Τὴν νύχτα τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου

Μιά ἀπὸ τὶς πρώτες κλοπές ἀριστουργημάτων, πού ἀναφέρει ἡ ἱστορία τῶν νεωτέρων χρόνων, εἶχε γιὰ πλαισῖο τῆς τὸ Λούβρο, πού χρησιμοποίησε τότε ὡς βασιλικὸ ἀνάκτορο, κ' ἔγινε τὴν αἰματηρὴ νύχτα τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου —τὴν 24η Αὐγούστου 1572. Ὁ ἔνοχος δὲν βρέθηκε ποτέ, ἀλλὰ, σύμφωνα μὲ τοὺς χρονικογράφους τῆς ἐποχῆς, εἶναι εὐκόλο νὰ φαντασθῇ κανεὶς πὺς ἐξελίχτηκαν τὰ πράγματα.

Διαμαρτυρόμενοι καὶ Καθολικοὶ ἀλληλοσκοτώνονταν μὲ λύσσα καὶ τρομοκρατικὴν ἀνθρωποκτονίαν στὸν δρόμον, οὐρλιάζοντας ἀπὸ τὸ φόβο. Στὸ Λούβρο, ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων, ἡ βασίλισσά του, κ' ὁ δυστυχισμένος διαπλὺς Κάρολος Θ', ὁ γιὸς τῆς, τρομαγμένοι ἀπὸ τὶς σφαγές, ἀκούγον, γεμάτοι φρίκη, τὴν καμπάνα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, πού δὲν καθόρθωνε νὰ σκεπάσῃ τὶς κραυγές τῶν σφαζομένων ἀμειλίχτα Οὐγενότων. Στὸ διάστημα αὐτὸ, ἐπωφελοῦσμενος τῆς γενικῆς συγκύσεως, ἕνας ἄνθρωπος γλιόττησε ἀπὸ ἕνα παρόθυρο τῶν ἀνακτόρων, πού εἶχε μείνει ἀνοιχτό, βῆκε μιά δμάδα φρουρῶν πού φώναζαν, ὥπως ὅλοι οἱ σφαγεῖς: «Σκοτώστε τους! Σφάγετε τους!» καὶ πῆγε μαζὺ τους. Ὅμως, ἀντὶ νὰ θυγῇ ὥπως ἐκεῖνον, γλιόττησε μέσας ἀπὸς διαδρόμους, ὅπου ἡ ἀναστάσιση ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε οὔτε καν τὸν πρόσεχαν.

Ἐφτασε ἔτσι στὸ γραφεῖο τοῦ βασιλέως, ὁ πού ἦταν συγκεντρωμένοι οἱ θησαυροὶ πού εἶχε συλλέξει ἡ μοναρχία, ἀπὸ κληρονομίες, γάμους, δωρεές, ἀγορές καὶ κυρίως ἀπὸ λείες πολέμου. Δὲν πίστευε στὰ μάτια του. Κοίταξε γύρω του καὶ δεβαιώθηκε πὺς ἦταν μόνος. Ἐξῶ οἱ φωνές, οἱ πυροβολισμοὶ δυνάμωναν. Μὲ γουρλωμένα μάτια, μὲ δυνατὸ χτυποκάρδι, ὥριψε ἐπάνω στὰ πολύτιμα πετράδια, στὰ χρυσὰ κύπελλα, στὰ βάζα, στὰ μετάρια. Γέμισε τὶς κάλτσες του, τὰ ροῦχα του καὶ, βιάζοντας τὸ καπέλό του, τὸ γέμισε μὲ δαμάντια. Μὰ ἦταν πολλὰ, ἀρχισαν νὰ πέτουν χάμω κ' ἕνα ἀγαλματάκι ἀπὸ ἐλεφαντίνοντο ἔσπασε. Τρομαγμένος, ὁ ἄνθρωπος ροδῆθηκε κ' ἔφυγε, βγήκε ἀπὸ τὸ παλάτι καὶ, σφίγγοντας τοὺς θηρούς ἐπάνω του, ἀνακατεύθηκε μὲ τὸ πλῆθος, πού

ἐξακολουθοῦσε ν' ἀλληλοσκοτώνεται στὸ σκοτάδι, πατώντας ἐπάνω στὰ πτώματα καὶ τσαλαβουτώντας στὸ χυμένο αἷμα.

Μόλις τὴν ἐπομένη ἀνακαλύφθηκε ἡ λεηλασία. Φυσικά, τὴν ἀπέδωσαν στοὺς Διαμαρτυρομένους. Ἡ λεία ἦταν σημαντικὴ καὶ θὰ μπορούσε, στὶς ἡμέρες μας, νὰ ἐκτιμηθῇ σὲ πολλὰ ἑκατομμύρια.

Μιά κλοπὴ, σωστὴ ἐθνικὴ καταστροφή

Οἱ βασιλικὲς συλλογές εἶχαν βάσει συχνὰ σὲ πειρασμὸ τοὺς κλέφτες, ἀλλὰ δὲν ἦταν πάντα εὐκόλο νὰ τὶς πλησιάσῃ κανεὶς, ἔστω καὶ μὲ τὴν εὐκαιρία διαφόρων ταραχῶν. Ὅταν τὸ γραφεῖο τοῦ βασιλέως, πού μετωνομάσθηκε σὲ «Γραφεῖο Μεταλλίων καὶ Ἀντικειμένων Τέχνης», μεταφέρθηκε, ἐπὶ Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, στὴν Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς ὁδοῦ Ρισελιέ, ἐξακολούθησε νὰ προκαλῇ τοὺς ὑποψηφίους κλέφτες. Ἡ Ἐπαγίαση εἶχε προσθέσει στοὺς θησαυροὺς τῶν βασιλέων καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν ἀββαειῶν καὶ τῶν πύργων, τὸ δὲ σύνολο ἦταν πραγματικὰ μυθικό. Ἐπρόκειτο νὰ ὑπῴσθη, στα 1801, μιά τρομερὴ λεηλασία ἐκ μέρους τολμηρῶν διαρρηκτῶν. Ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ γραφείου τοῦ βασιλέως ἐπαθε συμφορὴ καὶ κινδύνεινε νὰ πεθάνῃ, μαθαίνοντας τὴν εἰδηση, καὶ ὁλόκληρη ἡ Γαλλία ἀνατρίχισε ἀπὸ τὸν θυμὸ.

Καὶ ὑπῆρχε κάθε λόγος νὰ φουάξουν οἱ Γάλλοι: Τὰ κλεμμένα ἀντικείμενα περιλάμβαναν τὸ βάσι τῶν Πτολεμαίων, τὸ στέμνα τοῦ Λομβαρδοῦ βασιλέως Ἀγλιούλφου, ἕνα μέρος τοῦ θησαυροῦ τῶν ἀββαειῶν Σαιν-Ντενί, τὸ ξίφος τοῦ Φραγκίσκου Α', μὲ τὰ διαμάντια καὶ τὶς καμῆρες του, καὶ πολλὰ ἄλλα ἐξ ἰσού ἀνεκτίμητα κοσμήματα. Ἦταν μιά πραγματικὴ ἐθνικὴ καταστροφή...

Ἡ ἀστυνομία δὲν μπόρεσε ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἔνοχο ἢ τοὺς ἐνόχους. Μόλις δυὸ χρόνια ἀργότερα, ἕνας Ὀλλανδὸς συλλέκτης, στὸν ὁποῖο δυὸ ἄνθρωποι εἶχαν προτείνει σπάνια ἀντικείμενα, ἀναγνώρισε ὅτι τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ ἀνήκαν στὸ «Γραφεῖο Μεταλλίων». Εἰδοποίησε ἀμέσως τὶς ἀρχές, πού ἔπαισαν τὸν ἀρχηγὸ τῆς συμμορίας, κάποιον Ζιζὺ, κ' ἔπειτα τοὺς συνενόχους του. Ἀλλὰ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς κλεμμένους θησαυροὺς εἶχαν λυωθῇ κ' ἐλάχιστοι βρέθηκαν ἀκέραιοι. Τὸ ξίφος τοῦ Φραγκίσκου Α' εἶχε ἐξαφανισθῇ, ἡ ἄλλα κομμάτια εἶχαν πουληθῇ σ' ἕναν Ἀγγλὸ ἐρασιτέχνη, τὸν Ρόουνλεϊ, πού ἀρνήθηκε κατηγορηματικὰ νὰ τὸ ἀντιγράψῃ. Ὅταν πέθανε, τὸ κληροδότησε στὸ Βρετανικὸ Μουσείο... ὅπου βρίσκεται ἀκόμη!

Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὴ τὴν κλοπὴ, ἀποφασίστηκε νὰ τοποθετηθοῦν κάγκελλα στὰ παράθυρα καὶ μόνιμη φρουρὰ γύρω ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη. Ἀλλὰ τὰ σχέδια αὐτὰ ἔμειναν νεκρὸ γράμμα, πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο ὅλοι θὰ μετανοοῦσαν ἀργότερα...

Ὁ «στρατηγὸς» μυρίζεται τὸν κλέφτη

Ἡ νύχτα τῆς 5ης πρὸς τὴν 6η Ὀκτωβρίου 1831 ἦταν ἀσέληνη. Ἦταν Σάββατο κ' οἱ φύλακες, πού διάζονταν νὰ πᾶνε στὴν ἐξοχὴ ἢ ν' ἀναπαυθοῦν, εἶχαν κάνει διασπορὴ τὶς δόλτες τους. Ἐνας ἄνθρωπος, ἕνας ἀπλὸς ἐπισκέπτης, ὅπως πολλοὶ πού πῆγαναν στὰ τέλη τῆς ἐβδομάδος γιὰ νὰ θαυμάσουν τοὺς βασιλικούς θησαυροὺς, εἶχε κρυφτὴ ἀπότομα πίσω ἀπὸ ἕνα ἐπιπλο, ὅταν ἀκούσε τοὺς φύλακες νὰ φωνάζουν ὅτι οἱ ἐπισκέπται ἔπρεπε νὰ φύγουν. Μὲ χτυποκάρδι εἶχε ἀκούσει τὰ βήματά τους νὰ πλησιάζουν καὶ ἔπειτα νὰ σβήνουν. Μετὰ, ὅλες οἱ πόστες ἔλειψαν, ἔγινε σωστὴ κ' ὁ ἄνθρωπος βγήκε ἀπὸ τὴν κρυψώνα του καὶ ἀρχισε, ἡσυχά-ἡσυχά, νὰ γεμίζει τὶς τσέπες

του καὶ τοὺς σάκκους πού εἶχε φέρει. Δὲν εἶναι παράξενο πού δὲν τὸν εἶχαν προσέξει: Ὅπως ὅλα τὰ παλαιὰ μουσεῖα, τὸ «Γραφεῖο Μεταλλίων» ἦταν τόσο γεμάτο, ὥστε ἦταν εὐκόλο νὰ κρυφτῇ κανεὶς ἀνάμεσα σ' ἀντικείμενα.

Ὁ ἄνθρωπος ἔκλεψε κοσμήματα, πού εἶχαν βρεθῇ στὸν τάφο τοῦ βασιλέως Χιλδέρικου, τὸ χρυσὸ δοχεῖο τοῦ Λουδοβίκου ΙΓ', ρωμαϊκὰ μετάρια, ἑλληνικὰ μετάρια, χρυσὰ μετάρια τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Ναπολέοντος καὶ πλῆθος ἄλλων μεταλλίων καὶ κοσμημάτων —συνολικὰ πάνω ἀπὸ 4.000 κομμάτια ἀνεκτιμήτου ἀξίας! Ἐπειτα ὁ κλέφτης ἔφυγε ἀπὸ τὸ παράθυρο, χρησιμοποιώντας ἕνα σχοινὶ πού εἶχε πάρει μαζὺ του...

Ἐνας ἐργάτης, πού περνοῦσε ἀπὸ τὴν ὁδὸν Κολμπέρ μαζὺ μ' ἕνα φίλο του, εἶδαν τὸ σχοινί...

—Τὶ εἶναι ἐδῶ; ρώτησε. Καμμιὰ ἀποθήκη;

—Ὁχι, ἀπάντησε ὁ ἄλλος ἡσυχά. Εἶναι ἡ Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη.

Μιά περίοδος ἐμφανίστηκε. Εἶδε κ' ἐκεῖνη τὸ σχοινὶ κ' ὁ ἀρχηγὸς τῆς φώναξε ἀμέσως τὴν ἀστυνομία. Κόντευε νὰ ξημερώσῃ. Ὁ κλέφτης εἶχε «ἐργασθῇ» ἡσυχά ἐπὶ 12 καὶ πλέον ὥρες!

Ἡ ἀσφάλεια εἶχε τότε ἐκπεφαλῆς τὸν ἰδρυτὴ τῆς, τὸν πρίγκημο Βιντόν, πού τὸν ἐπώνομαζαν «Ὁ Στρατηγός». Ἦταν παλιὸς κατὰδικος κ' ἤξερε καλὰ τοὺς κύκλους τῶν ἐγκληματιῶν.

Μόνον ἕνας ἄνθρωπος μπορούσε νὰ τολμήσῃ αὐτὴ τὴν κλοπὴ, εἶπε. Ὁ Ἐτιέν Φοσσάρ! Ἀναγνωρίζω τὴν μέθοδό του...

Μὰ εἶναι στὰ κάτεργα! εἶπε ἕνας ἀπὸ τοὺς συνεργάτες του.

Ὁ Βιντόν ἔζητησε πληροφορίες: Ὁ Φοσσάρ εἶχε ἀποδράσει πρὸ δέκα ἡμερῶν.

Ὁ «πρίγκηπος τῶν κλεπτῶν» κ' ἡ ὑποκόμισσα

Ὁ κακοποιὸς αὐτὸς εἶχε τὴν ἐπωνυμία «Πρίγκηπος τῶν κλεπτῶν» —καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τοῦ ἔβριζε. Καταδικασμένος πολλές φορές, εἶχε τελικὰ σταλῇ, μὲ ἀλυσιδεῖς στὰ πόδια, στὸ Ροσφόρ. Ἀλλὰ ἦταν πονηρὸς καὶ τολμηρὸς. Μπόρεσε ν' ἀποδράσῃ. Ὁ πρώτος ἄνθρωπος πού πῆγε καὶ εἶδε στὸ Παρίσι ἦταν ὁ ξάδελφός του, ὁ Ζάν-Μπατίστ Φοσσάρ. Πέντε ἑτάδια μετὰ τὴν ἀφίξή του μπῆκε στὸ κατόστιμα μιά πολὺ ὥρα καὶ κομψὴ κυρία. Ὁ κατὰδικος κόντευε νὰ λιποθυμήσῃ ἀπὸ τὴν συγκίνηση.

—Ἡ κυρία ὑποκόμισσα ντὲ Ναί, εἶπε ὁ κοσμηματοπώλης.

Ἀν εἶχε τολμήσει ὁ Φοσσάρ, θὰ τῆς φιλοῦσε τὸ χέρι!

Ἀν εἶχε τολμήσει.

Τὸ ὄνομα τῆς δὲν ἦταν ψεύτικο. Ἐπρόκειτο γιὰ μιά πραγματικὴ ὑποκόμισσα, πού εἶχε σχέσεις μὲ τὴν Αὐλὴν. Γεννημένη Ντελάν - Πιερέτ - Τερζέ - Σαρλότ - Ἐλζαμπὴ ντὲ Ζακὼ ντ' Ἀντελάρ ντὲ Γκαλουά, εἶχε παντρευθῇ στὰ 1818 τὸν Λουί Μαριανό, ὑποκόμιτα ντὲ Ναί - Καντά. Ἡ οἰκογένειά του, μιά ἀπὸ τὶς πρώτες τῆς Γαλλίας, ἦταν πολὺ συνδεδεμένη μὲ τὶς μεγάλες προσωπικότητες τοῦ καθεστώτος. Κ' ἡ ὑποκόμισσα, χάρις στὶς μηχανορραφίες τῆς, εἶχε κατορθώσει, παρ' ὅλη τὴν μετριότητα καὶ τὴν ἐκλιτὴ ζωὴ τοῦ συζύγου τῆς, γὰ τὸ ἔξασφαλιστὸ ἀρετὰ καλὲς θέσεις.

Ἡ ὑποκόμισσα ἦταν φιλόδοξη καὶ ἀπληστη. Ὁ ἄνδρας τῆς δὲν μπορούσε νὰ ἀνταποκριθῇ στὴν πλοῖσινα ζωὴ πού αὐτὴ ἀνιερνιόταν. Σχετίσθηκε, λοιπόν, μὲ τὸ σχολὸ νὰ βρῇ χρήματα μὲ ὑποκρίσεις, πρὸς τοὺς γνῶρις —παράδοξως!— στὴν Αὐλὴ. Ἡ ἀνοδος τοῦ Λουδοβίκου - Φιλίππου εἶχε προετοιμασθῇ ἀπὸ κάθε εἶδος ἀνθρώπων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ ἦταν μέλη τῶν ἐμυστικῶν ἐταιριῶν πού

εἶχαν ξεφυτρώσει παντοῦ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ὁ τέως δούξ τῆς Ὁρλεάνης, ὅταν ἔγινε βασιλεὺς, τοὺς ἀντάμειψε καὶ τοὺς γέμισε τιμές, καὶ μετὰ αὐτὸν ἡ ὑποκόμισσα ντὲ Ναί γνῶρισε τὸν κοσμηματοπώλη Φοσσάρ καί, μέσω αὐτοῦ, ἕνα δραστήριο κατὰδικο ὄνοματι Ντρουγιέ, τοῦ ὁποίου ἔγινε ματρεάσα. Χάρις στὶς σχέσεις τῆς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ ἐβγαίε τοὺς φίλους του ἀπὸ τὰ κάτεργα. Σὲ ἀντάλλαγμα πρότεινε στοὺς δυὸ ἄντρες νὰ μοιρασθῇ μαζὺ τους τὸ προῖον τῶν κλοπῶν τους καὶ διάλεξε ὡς πρῶτο στόχο τὸ «Γραφεῖο Μεταλλίων».

12 ὥρες μετὰ ὁ Φοσσάρ πέφτει στὴν παγίδα

Ὁ κοσμηματοπώλης συνέστησε, λοιπόν, στὴν ἐπισκέπτρια τὸν ξάδελφό του Ἐτιέν Φοσσάρ, πού ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρὸ ἐμπειροῦς διαρρηκτῆς τῆς ἐποχῆς. Ἐνῶ ὁ δραπέτης κατὰδικος καταβόρχει μὲ τὸ δλέμμα του τὴν ὥραία ἐπισκέπτρια, ὁ Ζάν-Μπατίστ δεβαιώνει:

—Μ' αὐτὸν δὲν ἔχετε τίποτε νὰ φοβάσθε! Εἶναι ὁ «Πρίγκηπος τῶν κλεπτῶν»!

Ἡ ὑποκόμισσα πῆγε ἡσυχά νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη κ' ἐφτιαξε ἕνα σχεδιάγραμμα τῆς τοποθεσίας. Ἐμῆας, ἐπίσης, φλωρώντας μὲ τοὺς φύλακες, πὺς τὸ Σάββατο οἱ τελευταῖοι δὲν ἔκαναν παρὰ μιά μόνο δόλτα καὶ σὰ τὰ γήγορα... Ἐτοὶ ὁ Φοσσάρ μπόρεσε, τὴ νύχτα τῆς 5ης πρὸς τὴν 6η Ὀκτωβρίου, νὰ δράσῃ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς.

Ὁ Βιντόν ἤξερε θαυμάσια τοὺς κλέφτες καὶ τοὺς ἀπατεῖνες, πού ἐκιννοῦν στὸν παρισινὸ ὑπόκομο. Ἡ μέθοδος τοῦ Φοσσάρ δὲν τὸν γέλασε. Ἐστῆσε λοιπὸν παγίδα στοῦ κοσμηματοπώλη, ὁ πού ὁ κλέφτης, μὴ φανταζόμενος ὅτι θὰ τὸν εἰδοῖσκον τόσο γρήγορα, εἶχε πάει ἡσυχά-ἡσυχά, καὶ τὸν συνέλαβε δώδεκα ὥρες μετὰ τὴν κλοπὴ, μαζὺ μὲ τὸν ξάδελφό του Ζάν-Μπατίστ Ντρουγιέ.

Ἡ «φιλανθρωπία» σώζει τὴν ὑποκόμισσα

Τρεῖς ἐβδομάδες ἀργότερα, ὁ Βιντόν ξαφνίστηκε πολὺ μαθαίνοντας ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶχε συγκληφθῇ, ἐπειδὴ ὁ Φοσσάρ εἶχε ἕναν ἐξαοριστικὰ ἰσχυρὸ προστάτη. Ὁ κακοποιὸς θὰ ξαναγύριζε ἄπλωσ στὸ κάτεργο, χωρὶς νὰ δικασθῇ!

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας, ἔξω φρενῶν, δὲν θεώρησε τὸν ἑαυτοῦ του νικημένο. Πῆρε πληροφορίες γιὰ τοὺς φίλους τοῦ «Πρίγκηπου» τῶν κλεπτῶν κ' ἀνακάλυψε ὅτι ἦταν ἀπ' αὐτοὺς, ὁ Ντρουγιέ, ἦταν πολὺ συνδεδεμένος μὲ τὴν ὑποκόμισσα ντὲ Ναί, μιά ἀριστοκρατίσσα πού σύγγαζε στὴν Αὐλὴ. Τότε ἡ τελευταία ἔκανε μιά ἀπονομιάζ: Πῆγε καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν Βιντόν τὴν ἀποκατάσταση τῶν κοσμημάτων καὶ τῶν πολύτιμων ἀντικειμένων, πού εἶχαν καταχεθῇ κατὰ τὴ σύλληψη τοῦ κοσμηματοπώλη.

—Τὰ περισσότερα ἀνήκουν στὴν οἰκογένειά μου, εἶπε, καὶ τὰ εἶχα φέρει στὸν Φοσσάρ γιὰ νὰ τὰ ἐπιδιορθώσῃ. Ἀν μαθεῖται πὺς εἶχα νὰ κάνω μ' ἕνα κλέφτη ἴσως ὁ ἄνδρας μου κινδυνεύῃ νὰ χάσῃ τὴ θέσι του.

Ὁ Βιντόν ἀρνήθηκε, φυσικά, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ αἴτηση ἔβγαλε τὴν ὑπόθεσις. Πῶς ὅμως μπορούσε ν' ἀνακρίνῃ ἕνα πρόσωπο πού εἶχε τόσο ὑψηλὴ θέση; Ἀναγκάστηκε νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὸ προῖον τῆς κλοπῆς τοῦ «Γραφείου Μεταλλίων» τροφοδοτοῦσε τὶς συνωμοτικές τῆς δουλειῆς ντὲ Μπερζὺ, ἀνηψίας τοῦ τέως βασιλέως Λουδοβίκου ΙΓ', καὶ τῶν φίλων τῆς, ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λουδοβίκου - Φιλίππου.

Οἱ πρᾶκτορες τοῦ μπόρεσαν ἔτσι νὰ συλλάβουν τὴν ὑποκόμισσα, στὶς 28 Ἰουλίου 1832, καὶ ἀνακάλυψαν στὴν τσάντα τῆς χρυσὰ μετάρια καὶ μιά ἀλληλογραφία, πού ἔδειχνε ὅτι εἶχε ἀντικαταστήσει στὴν καρδιά τῆς τὸν Ντρουγιέ μὲ τὸν Ἐτιέν Φοσσάρ.

Ὁ κοσμηματοπώλης, πού συνελήφθη κ' αὐτὸς, ὁμολόγησε πὺς εἶχε λυώσει ἕνα μέρος τοῦ θησαυροῦ, πού εἶχε κλαπῇ ἀπὸ τὸ «Γραφεῖο Μεταλλίων». Ὅσο γιὰ τὸν «Πρίγκηπο τῶν κλεπτῶν», κατηγορήθηκε τὴν ὑποκόμισσα ὅτι ἐκείνη τὸν εἶχε ἐξωθήσει στὴν κλοπὴ!

—Ἐλεγε πὺς χρειαζόταν πολλὰ χρήματα γιὰ τὶς τουαλέτες τῆς, γιὰ τὶς δεξιώσεις τῆς καὶ γιὰ νὰ βοηθᾷ τοὺς φτωχοὺς! δεβαιώσε.

Ὁ Ντρουγιέ καὶ ἄλλοι συνεργοὶ ἀπεκάλυψαν ὅτι τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ πολύτιμα εἶδη πού εἶχαν κλαπῇ τὰ εἶχαν λυώσει ἢ πωλήσει στὸ ἔξωτερικὸ.

Τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1833 ἔγινε ἡ

Το παράθυρο ήταν ανοιχτό

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Φθινόπωρο, σε μία λουτρόπολη στη Νότιο Γαλλία. Η Εύα Νέιλ, μία ώριστη, Έγγλέζα, μένει εκεί μετά το διαζυγίο της από τον Νέντ. Άγουντ, τύπο γλετζέ και κυνικό. Ακριβώς απέναντι στη δίπλα της Εύας κατοικεί η οικογένεια Λώους: ο σέρ Μώρις Λώους, ένας γέρος που η γυναίκα του είναι να πλουτίσει τη συλλογή του με κομφοτεχνήματα, η γυναίκα του, Έλενα, τα δυο παιδιά τους, η Τζάνις και ο Τόμπυ, νέος σχολαστικός και παραχαϊδμένος. Η Εύα κάνει τη γνωριμία του Τόμπυ. Ένα αίσθημα αναπτύσσεται μεταξύ τους. Αρραβωνιάζονται. Μια νύχτα, η Εύα, δέχεται απροσδόκητα την επίσκεψη του Νέντ. Άγουντ που την αγαπά ακόμη και έρχεται να την πείσει να μην πάρη τον Τόμπυ. Το παράθυρο του δωματίου είναι ανοιχτό. Απέναντι, στο γραφείο του, κάθεται ο σέρ Μώρις κ' εξετάζει μία ταμπакера. Η Εύα τρέμει μην αντιληφθεί το γέρος την επίσκεψη του Νέντ και γίνη σκάνδαλο. Ξαφνικά ακούγεται το κουδούνισμα του τηλεφώνου. Είναι ο Τόμπυ, που τηλεφωνεί, μείν' στα βαθεία μεσάνυχτα, γιατί - λέει - δεν τον έπαιρνε ο ύπνος και αισθανόταν την ανάγκη ν' ακούσει τί φωνή της Εύας. Μετά το τηλεφώνημα, ο Νέντ Άγουντ ξαναρχίζει τη συζήτηση με την Εύα. Κάποια στιγμή ρίχνουν μία ματιά απ' το παράθυρο στο αντικρινό σπίτι. Βλέπουν ένα γαντοφορμένο χέρι να κλείνει σιγά-σιγά την πόρτα του γραφείου του σέρ Μώρις. Και τον σέρ Μώρις, μείν' στα αίματα, νεκρό. Πανικόβλητη, η Εύα ικετεύει τον Νέντ να φύγη. Απ' το κεφαλόσκαλο του σπράχνει τόσο δυνατά — αδελά της — που ο Νέντ κατακυλάει τα δεκάξη σκαλιά της σκάλας. Η μύτη του ματώνει απ' το χτύπημα και τα αίματα πιτσιλιούνται στη ρόμπα της Εύας. Φεύγει, τέλος, και η Εύα ξαναρχίζει στο δωμάτιό της. Η αστυνομία αρχίζει τις ανακρίσεις για την ανάκαμψη του δολοφονίου του σέρ Μώρις. Όλες οι ενδείξεις είναι εναντίον της Εύας. Ο αστυνομικός Ζάκ Γκαρόν είναι βέβαιος για την ένοχη της και εξηγεί την άποψή του στον Ντέρμοτ Κίνρος, έναν Έγγλέζο γιατρό, που περνάει τις διακοπές του στη Νότιο Γαλλία. Η συζήτηση γίνεται σ' ένα υπαίθριο κέντρο και η Τζάνις, η κόρη του σέρ Μώρις, την ακούει αδελά της. Τρέχει άμεσως στο σπίτι της να ζητήσει εξηγήσεις από την Εύα. Ο αστυνομικός και ο φίλος του την ακολουθούν. Έξω απ' το σπίτι της Εύας συναντούν την αδελφή της καμαριέρα της, Υόβιτ, τη δεσποινίδα Πρού. Η σύμπτωση τους φαίνεται περίεργη. Ο αστυνομικός Γκαρόν ανακρίνει την Εύα. Είναι βέβαιος για την ένοχη της. Ο μόνος που θα ήταν σε θέση ν' αποδείξει το αντίθετο της είναι ο Νέντ Άγουντ. Αυτός όμως βρίσκεται έτοιμος να αποδείξει το αντίθετο από τη δικαστική διάσχιση μετά το πέσιμό του από τη σκάλα. Ο Ντέρμοτ Κίνρος, όμως, πιστεύει στην αθωότητα της Εύας και προσπαθεί να την απαλλάξει από την τρομερή κατηγορία.

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα του Τζών Ντίξον Κάρρ

10

Το μέτωπό του σκοτεινιάσε. "Τότε" από μια μικρή αίσθηση πρόσθεσε:

— Έκείνη ή καμαριέρα σου κρύβεται πίσω απ' όλα αυτά. Έκείνη είναι ποί...

— Τι ξέρεις γι' αυτήν, Τόμπυ;

— Τίποτα... Βρίσκω όμως πως δεν ήταν σωστό απέναντί μου — έφωσε τον τόνο της φωνής του βρωμένε — ακριβώς τώρα που τα πηγαίναμε οι δυο μας τόσο καλά και όλα ήταν τόσο ωραία, να τα ξαναφτιάξεις μ' αυτόν τον Άγουντ.

— Τό πιστεύεις αυτό;

— Τι άλλο μπορώ να πιστέψω; Έλα τώρα, πές μου την αλήθεια! Δεν έχω ιδέες τόσο ξεπερασμένες όσο νομίζεις, κι ως λέη δ, τί θέλει ή Τζάνις. Άσθεναντίς, κολακεύομαι να πιστέψω πως δεν είμαι στενοκέφαλος στις αντιλήψεις μου. Δεν ξέρω κι ούτε θέλω να ξέρω τίποτα για τη ζωή σου πριν σε γνωρίσω. Μπορώ ν' άγνοήσω και να συγχωρήσω το παρελθόν σου.

Η Εύα δέν μίλησε, τον κοίταξε μονάχα.

— Στο κάτω-κάτω όμως — συνέχισε ο Τόμπυ — έχω κι' εγώ ωρισμένα ιδανικά. Μάλιστα, ιδανικά. Κι όταν πρόκειται να παντρευτώ, έχω την άξίωση απ' τη γυναίκα που θα πάω να στέκεται στο ύψος αυτών των ιδανικών.

Η Εύα βόηκε την τσάντα της. Ήταν πάνω σ' ένα τραπέζι, σε μία θέση που φαινόταν τόσο πολύ από παντού, που η Εύα αναρωτήθηκε πως δεν την είχε δει τόσες φορές που είχε περάσει απ' εκεί μπροστά. Πήρε την τσάντα, την άνοιξε κι' έβλεπε μηχανικά μια ματιά μέσα. Έπειτα προχώρησε προς την πόρτα.

— Αφού με νά περάσω, σε παρακαλώ. Θέλω να φύγω.

— Άκουσε, δεν μπορείς να φύγεις τώρα. Κι αν σε περιμένουν έξω δημοσιογράφοι, αστυνομικοί; Στην κατάσταση που βρίσκεσαι ένας Θεός έφερε μονάχα τί μπορεί να πής.

— Κι αυτό δεν θα εύχαιριστούσε καθόλου την Τζάνις Χούκσον, έ;

— Τι να σοφ πώ; Δεν ήθελαν αλήθεια αν έλεγα πως δεν έχει σημασία. Πρέπει να δώμε τα πρά-

γματα ρεαλιστικά, Εύα. Έσείς οι γυναίκες δεν ένοείτε ποτέ να το καταλάβετε.

— Κοντεύει ή ώρα του δείπνου, ξέρεις.

— Κι όμως θα μπορούσα... ναι, θα μπορούσα να προχωρήσω τόσο πολύ... Θα μπορούσα να στείλω και την Τζάνις στο διάβολο, αν ήμουν τουλάχιστον βέβαιος για ένα πράγμα. Είσαι ελκινής μαζί μου, όπως στάθηκες εγώ ελκινής απέναντί σου; Πέ; μου, τα ξαναφτιάξεις με τον Άγουντ;

— Όχι.

— Δεν σε πστεύω.

— Τότε, είτε ή Εύα, γιατί μου κάνεις την ίδια ερώτηση ξανά και ξανά;... Θα μ' άσσης να περάσω σε παρακαλώ;

— Ω, πολύ καλά, είτε ο Τόμπυ σταυρώνοντας τα χέρια περσιγμένος. Αφού επιμένεις.

Παραμέρισε με ύφος παγερό ευνενικό. Η Εύα διάτασε. Τόν άγαπούσε: θα τον καθιστούσε άργότερα τώρα όμως κι αυτή άκόμα ή τόσο πρόδηλη άγωνία του δεν ήταν ικανή να την σταματήσει. Τόν προσπέρασε, βγήκε στο χόλ κι' έβλεψε την πόρτα πίσω της.

Τό δυνατό φως του χόλ για μία στιγμή την τ'άφλωσε. Όταν μπόρεσε να διακρίνη, είδε τον Μπέν Φίλιπς νύχεται προς τό μέρος της.

— Φεύγεις; ρώτησε ο θείος Μπέν.

Είχε τό γεμάτο άμνηχανία ύφος του ανθρώπου που θέλει να εκδηλώσει συμπάθεια χωρίς να γίνη φορτικός. ΈΞυνε με τό ένα χέρι τό κεφάλι του με τ' άσπρόμουρα μαλλιά. Στο άλλο κρατούσε, σαν να μην ήξερε τί να τόν κάνει, έναν κάτωως τουλακωμένο φάκελο.

— Τι θάλεγαν... παρά λίγο να τό ξεχάσω, πρόσθεσε. Ένα γράμμα για σένα.

— Για μένα;

Ο θείος Μπέν έγερσε τό κεφάλι προς την έξοπορτα.

— Τό βόηκα στο γραμματοκώτιο πριν από δέκα λεπτά. Τό έρωξε κάποιος στο κουτί, σίγουρα. Δεν ήρθε με τό ταχυδρομείο. Πάντως γράφει επάνω τί όνομά σου.

Τά ήρεμα, γαλανά μάτια του ήταν στηλωμένα επάνω της.

— Μπορεί να είναι κάτι σοβαρό.

Η Εύα δέν ενδιαφερόταν αν ήταν σοβαρό ή

όχι. Πήρε τό γράμμα, διάβασε τ' όνομά της στο αάκελο και τό πέταξε μέσ' στην τσάντα της. Ο θείος Μπέν έβλεπε την άδεια πύλα του στο στόμα και την παλίσσε ήταν φανερό πως πάλευε με τόν έαυτό του για να βρή τό κουράγιο να μιλήσει.

— Δεν με λογαριάζει κανείς πολύ έδώ μέσα, είπε άξαφνα. Άλλά... είμαι με τό μέρος σου.

— Εύχαριστώ.

— Ναι, θα είμαι πάντα με τό μέρος σου, είτε ο θείος Μπέν.

Όταν όμως άπλωσε τό χέρι του για ν' άγγίξει τό μπράτσο της, ή Εύα αϊθόρμητα τραβήχτηκε κι ο καθύμοιρος ο γέρος έάρωσε σά να τού είχε δώσει ένα υπάτο στο πρόσωπο.

— Σιμβαίνει τίποτα, Εύα;

— Όχι, με συγχωρήτε.

— Σάν τά γάντια, έ;

— Ποιά γάντια;

— Ξέρεις, είτε ο θείος Μπέν κοιτάζοντάς την ξανά μέσ' στα μάτια, τα καφέ γάντια που φορούσα όταν έφτιαχνα κάτι στ' άμάξι. Δεν μπόρεσα να καταλάβω γιατί τό κοιτάζες τόσο τρομαγμένα.

Η Εύα γύρισε την πλάτη της και άπομακρύνθηκε διαστικά.

Έξω στο δρόμο είχε άρχισει να σκοτεινιάζει. Ήταν μία γλυκιά φθινοπωρινή βραδιά. Τ' άγνά φώτα των φαναριών λαμπύριζαν ανάμεσα απ' τις καστανιές. Η Εύα είχε την έντυπωση πως βρισκόταν στον έλεύθερο κόσμο ύστερ' απ' την πνιχτή άτμόσφαιρα της δίλλας «Εδύνιας». Ίόξερε ωστόσο πως δεν της έμεναν πολλές πιθανότητες να μείνη στον έλεύθερο κόσμο για πολύ άκόμα.

Καφέ γάντια. Καφέ γάντια. Καφέ γάντια.

Βγήκε απ' την πορτούλα του κήπου και στάθηκε στον ίσσιο τού μαντρότοιχου. Ήθελε να είναι μόνη, μόνη, σαν κλεισμένη σε μία φυλακή μακριά από καχύποπτες φωνές και έρευνητικά βλέμματα, να είναι μόνη έδώ όπου κανείς δεν μπορούσε να την δει μέσ' στο σκοτάδι.

«Ανόητη, είπε στον έαυτό της. Γιατί δέν μιλήσες; Γιατί δέν τούς είπες τί είδες; Γιατί δέν τούς είπες πως κάποιος σ' αυτό τό σπίτι, κάποιος που φορούσε καφέ γάντια, είναι ένας σημαντικός ύποκοιτης; Δεν μπόρεσες να μιλήσες, δέν είχες

τή δύναμη να βγάλεις τά λόγια απ' τα χείλη σου. Άλλά γιατί όχι; Άπό φόβο μή χάσης άκόμη πλό πολύ τη συμπάθειά τους; Ή μόνο από άγάπη για τόν Τόμπυ; που παρ' όλα τά έλαττώματά του είναι τουλάχιστον τίμιος και ελκινής; Άλλά δέν είσαι ύποκοιμένη να φερθής σε κανένα με τόση λεπτότητα, Εύα Νέιλ. Όχι τώρα πιά».

Τά κροκοδείλια δάκρυα ήταν εκείνα που έφερον ένα αίσθημα άδηλίας στην Εύα. Φυσικά, όλη ή οικογένεια δέν ήταν ένοχη. Πάντως ένας απ' εκεί μέσα πρέπει να ήταν ο ένοχος. Κάποιος που, ενώ πριν από λίγο την κοίταζε με μομφή, είχε μπόρει να διαπράξει τό έγκλημα τόσο ψυχρά και άδιάφορα σαν ν' ανακάλυπτε μια σαλάτα.

Και όλοι τους — κι άμα τό καλοεξετάζες, αυτό ήταν πού προκαλούσε την άγανάκτηση της Εύας — όλοι τους ήταν πρόθυμοι να πιστέψουν πως είχαν να κάνουν με μία γυναίκα τού δρόμου, πού της συγχωρούσαν μεγαλόμηνχα τό σκοτεινό παρελθόν της. Ίσως όμως να τούς άδικούσε. Ήταν συγχισμένοι, άνασταταμένοι. Πολύ φυσικό. Τό προστατευτικό ύφος τους όμως ήταν εκείνο πού έκανε την Εύα έξω φρενών.

Και σ'ό άνομιταξί;

Η φυλακή, αίγουρα.

Μόνο δυο πρόσωπα, είτε τυχαία είτε αϊθόρμητα, είχαν κρατήσει μία στάση πού της έότανε την καρδιά. Τό ένα ήταν ο περιφρονημένος Νέντ Άγουντ, πού ποτέ του δέν είχε θέλησει να παραστήση τόν τιμο και τόν ήθικό και πού είχε χάσει τις αϊσθήσεις, λέγοντας ένα ψέμα για να την καλύψη. Ο άλλος ήταν ο γιατρός. Δεν μπορούσε να θυμηθί τ' όνομά του. Όσο κι αν προσπαθούσε δέν μπορούσε να φέρη στο νού της ούτε τό πρόσωπό του. Όστόσο θυμότανε την έκφρασή του, τη λάμψη πού σπίθιζε στ' άγαθά μαύρα μάτια του, τόν ήρεμο τόνο της φωνής του.

Τό ζήτημα ήταν: θα πίστευε ή αστυνομία τόν Νέντ Άγουντ, άκόμα κι όταν ο Νέντ θάλεγε την άπλή αλήθεια;

Ο Νέντ ήταν άρρωστος, πληγωμένος, άναίσθητος. «Δέν θα ζήσει, ούτε θα ξαναβρή τις αϊσθήσεις τους», είχαν πη οι γιατροί. Άποροφημένη απ' τόν κίνδυνο πού την άπειλούσε, ή Εύα είχε ξεχάσει την άτελειότητά του κατάσταση. Θα φοβόυσε σε τίποτα αν τά έπαιζε όλα για όλα. Ών άδιαφορούσε για τούς Λώους και πήγαινε να βρη τόν Νέντ; Για τήν ώρα δέν μπορούσε ούτε καν να τηλεφωνήσει, ούτε να τού στείλη ένα γράμμα...

Γράμμα.

Τά δάχτυλα της Εύας σφίχτηκαν νευρικά γύρω απ' την τσάντα της. Την άνοιξε και κοίταξε τόν τσαλακωμένο φάκελο πού ήταν μέσα.

Διέσχισε τό δρόμο με όθμα σταθερό και στάθηκε κάτω απ' ένα φανάρι όχι μακριά απ' την πόρτα τού σπιτιού της. Ήξετασε τόν γκριζό φάκελο. Ήταν σαφώς άμεινός, με τ' όνομά της χαραγμένο με μικρά γράμματα. Ένας συνθησιμένος εάκελος δέν έχει τίποτα τό φοβερό. Όστόσο ή Εύα ένοιωθε τούς χτύπους της καρδιάς της κι' ένα σφίξιμο στο λαργύγι καθώς τόν άνοιγε. Τό σύστημα σημείωμα ήταν γραμμένο γαλλικά και ύνυπόγραφο:

«Αν ή κυρία θέλη να μάθη κάτι πού θα της είναι πολύτιμο στη δύσκολη θέση πού βρίσκεται, ές πόν στον αριθμό 17 της οδού Λά Άρπ, όπου άδύποτε ώρα μετά τις δέκα. Ή πόρτα είναι άνοιχτή. Νά μη χωρίς να χτυπήσει».

Ψηλά, πάνω απ' τό κεφάλι της Εύας, τά φύλλα θρόβιζαν. Ρίχνανε σκιές πάνω στο γκριζό χαρτί.

Η Εύα σήκωσε τά μάτια. Μπροστά της ήταν τό σπίτι της, ζυτο ή Τβέτ Λατούρ την περιέμενε για να ετοιμάσει αυτή τό φαγητό τώρα πού έλειπε ή μαγειρίτσα. Η Εύα δίπλωσε τό σημείωμα και τό ξανάβαλε στην τσάντα της.

Δέν είχε προλάβει καλά-καλά ν' άγγίξει τό κουδούνι και ή Τβέτ, με πρόσωπο άνέκφραστο βπως πάντα, άνοιγε την πόρτα από μέσα.

— Τό τραπέζι είναι έτοιμο, κυρία, είπε, έδώ και μισή ώρα.

— Δεν θέλω να φάω.

— Μά, κυρία, κάτι πρέπει να ταιπήσετε. Δεν πρέπει να χάσετε τις δυνάμεις σας.

— Γιατί; είπε ή Εύα.

Είχε προχωρήσει προς τη σκάλα διασχίζοντας τό φωτισμένο χόλ, τό τόσο κομψό με τούς καφέδες και τά ρολόγια του. Στράφηκε άξαφνα και έανερώθηκε.

— Είπα, γιατί;

Ποτέ ως εκείνη τη στιγμή δέν είχε αισθανθί τόσο έντονα πως αυτή και ή Τβέτ ήταν μόνες στο σπίτι.

— Μά, κυρία, όλοι μας πρέπει να φροντίζουμε να διατηρούμε τις δυνάμεις μας σ' αυτόν τόν κόσμο, έτσι δέν είναι; Άποκρίθηκε ή Τβέτ με άναπάντητη καλωσύνη, κρατώντας τη μέση της με τά χέρια της, τά σπιδάρ σαν χέρια παλαιστή.

— Γιατί με κλειδωσες έξω απ' τό σπίτι τη νύχτα πού σκοτώθηκε ο σέρ Μώρις;

Τώρα μπόρσες ν' ακούσεις καθαρά τούς χτύπους τών ρολογιών.

— Πώς είπατε, κυρία;

— Με άκουσες πολύ καλά.

— Σας άκουσα αλλά δέν κατάλαβα.

— Τι είπατε στην αστυνομία για μένα; ρώτησε ή Εύα.

Ένοιωθε την καρδιά της να χτυπάη δυνατά και τό αίμα ν' άνεβαίνει στα μάγουλά της.

— Δεν σας καταλαβαίνο, κυρία.

— Γιατί τό καθαριστήριο δέν μου έστειλε άκόμα τήν άσπρη ρόμπα μου;

— Τι να σας πώ, κυρία, δέν ξέρω. Καμιά φορά, άργούνε πολύ... Πότε θέλετε να σερβίρω τό φαγητό, κυρία;

— Σού είπα πως δέν θέλω να φάω, φώναξε σγεδόν ή Εύα με τό ένα πόδι στο πρώτο σκαλοπάτι της σκάλας. Πηγαίνο στην κίμαρά μου.

— Νά, σάς φέρω τότε μερικά σάντουιτς;

— Ναι, αν θέλεις. Καί καφέ.

— Μάλιστα, κυρία. Θα βγήτε ξανά άπόψε;

— Μπορεί. Δεν ξέρω, άποκρίθηκε ή Εύα κι άνέθηκε τρέχοντας τη σκάλα.

Στην κρεβοτοκάμαρά της οι κόκκινες κουρτίνες από δαμασκηνό ύφασμα ήταν κλειστές και τό φως πάνω απ' τό τραπέζι της τωναλέττας άραμμένο. Η Εύα έκλεισε την πόρτα. Άνάσαινε με κόπο τά γόνάτα της τρέμανε. Σωριάστηκε σε μία πολυθρόνα και προσπάθησε να ήρεμηση.

«Αριθμός 17, όδός Λά Άρπ. Αριθμός 17, όδός Λά Άρπ».

Δέν υπήρχε ρολόι στο δωμάτιο. Η Εύα κατέβηκε στο χόλ και πήρε ένα. Τό ρολόι έμοιαζε να χτυπάη άπειλητικά σαν μια δόμβα. Τό άκούμπησε στο μικρό γραφείο και πήγε στο μπάνιο να πλύνη τί χέρια και τό πρόσωπό της. Όταν γύρισε βόηκε, άκουμπισμένα σ' ένα τραπέζι, ένα δίσκο με σάντουιτς και μία καφετιέρα γεμάτη φιλτραρισμένο καφέ. Δεν μπόρεσε να φάη, αλλά ήπιε λίγο καφέ και κάπνισε πολλά ταγάρα παρακολούθοντας, με τά μάτια καρφωμένα στο ρολόι, τούς δείχτες να γλιστρούν από τό όχτώ στο έννιά και απ' τό έννιά προς τό δέκα.

Είχε παρακολουθήσει κάποτε μία δίχη για φόνο στο Παρίσι. Την είχε πεί ο Νέντ, γιατί έύρισκε τό θέαμα διασκεδαστικό. Έκείνο πού της είχε κάνει έντύπωση ήταν οι πολλές φωνές. Όι δικασταί — και ήταν πολλοί — δέν άφηναν ου-

ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ΜΕ ΜΕΛΛΟΝ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

Η ΑΝΟΙΞΗ ΘΑ ΕΛΘΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΖΙΛ ΜΑΖΥ ΜΕ ΑΜΕΤΡΗΤΑ ΠΛΟΥΤΗ

(Len Sirman)

ΤΟΛΜΗΡΟΤΑΤΕΣ εμφανίσεις και πλούσιο σχετικά παρελθόν δικαιολογούν κάποιους που λογοπαικτούν με τ' όνομά της. Η Τζιλ Σαίν Τζών δεν είναι... άγία.

Την επόμενη άνοιξη η Τζιλ Σαίν Τζών θα είναι μία από τις πλουσιότερες γυναίκες του κόσμου. Μόλις πριν λίγες εβδομάδες άνηγγέλθησαν οι άρραβώνες της με τον Λάνς Ρήβεντλου, το γιό της Μπάρμπαρα Χάττον, και όπως δήλωσε το νεαρό ζεύγος οι γάμοι θα έπακοιυθήσουν γρήγορα, μέχρι την άνοιξη.

Η κοκκινομάλλα Τζιλ, που μόλις πρό μηνών έκλεισε τα 19 της χρόνια, έχει μια ασυνήθιστη έμπειρία — ότι ο κινηματογράφος την «άνεκάλυψε» οκτώ χρόνια μετά το γύρισμα της πρώτης ταινίας της. Σε ηλικία δεκαέξι ετών ήταν πια παλαίμαχος με κάμποσες ταινίες στο ενεργητικό της, αναρίθμητες εμφανίσεις στην τηλεόραση και πάνω από 1.000 έκτομπες στο ραδιόφωνο. Και μόλις τότε κάποιος πράκτωρ την «έπεσήμανε» σ' ένα εστιατόριο του Μπέρλυ Χίλλς και την ώδήγησε στο στούντιο της «Γιουνιτέρσαλ - Ιντερνάσιοναλ». Η δοκιμαστική ταινία είχε επιτυχία και η προκλητική καλλονή υπέγραψε άμέσως συμβόλαιο για ένα κορυφαίο ρόλο στην ταινία «Καλοκαιρινή αγάπη». Εκείνη την εποχή η Τζιλ μόλις είχε αποφοιτήσει από το γυμνάσιο και παρακολουθούσε μαθήματα σ' ένα κολέγιο του Λος Άντζελες, όπου και έχει γεννηθή.

Στο σύντομο χρονικό διάστημα που πέρασε από τότε, πολλά θαυμαστά έτυχαν στην Τζιλ. Παντρεύτηκε τον διευθυντή μιας εταιρίας ασπρорουχών και χώρισε άμέσως. Απελύθη από την «Γιουνιτέρσαλ - Ιντερνάσιοναλ» και προσελήφθη άμέσως από την «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ» και τέλος έγινε νύφη της ιδιότροπης Μπάρμπαρα Χάττον που, παρά τον δύστροπο χαρακτήρα της, διαθέτει το προσόν να είναι ιδιοκτήτρια του μεγαλύτερου συγκροτήματος ψιλικάτζήδικων των ΗΠΑ και του κόσμου.

ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΗΤΑΝ ΑΝΟΙΚΤΟ

τε στιγμή ήσυχο τον κατηγορούμενο με τις ερωτήσεις τους, παροτρύνοντάς τον να δηλώσει.

Τότε όλη η σκηνή της είχε φανη παράξενη και δυσάρεστα διασκεδαστική. Δεν ήταν όμως διασκεδαστική για τον ταλαίπωρο άνθρωπό που, κατάχλωμος με τα χέρια αγκιστρωμένα στο έδωλο του κατηγορουμένου, απαντούσε ξεφωνίζοντας στις ερωτήσεις. «Η Εύα ήταν τόσο απορροφημένη απ' αυτή την εικόνα που δεν άκουγε το θόρυβο έξω στο δρόμο.

«Άκουσε όμως το κουδούνι της εξώπορτας. Ένα μουρμουρητό από φωνές κάτω στο χάλι έφτασε στ' αυτιά της. Άκουσε τα βήματα της Τζέτ που ανέβαινε τη σκάλα γρήγορα - γρήγορα, όσο δεν την είχε ανεβη ποτέ ως τώρα. Η Τζέτ χτύπησε την πόρτα της κρεβατοκάμαρας.

— Είναι πολλοί αστυνομικοί κάτω, κυρία, ανάγλει. Να τους πω πως θά κατεβήτε να τους δητε;

Ο άπροκάλιπτα χαρούμενος τόνος της φωνής της, η πρόδηλη ικανοποίησή της, έφεραν στην Εύα ένα αίσθημα ναυτίας.

— Πέρασέ τους στο σαλόνι, άκουσε τον έαυτό της να λέη. Θα είμαι κάτω σ' ένα λεπτό.

— Πολύ καλά, κυρία.

Η Εύα σηκώθηκε μόλις έκλεισε η πόρτα. Πήγε στη ντουλάπα, πήρε μια κοντή γούνινη κάπα και την έβριξε στους ώμους της. Κοίταξε μέσα στο τσαντάκι της να βρει ασημένιο κλειδί. Έβριξε το φως και προχώρησε στο διάδρομο.

Αποφεύγοντας τη βγαλμένη απ' τη θέση της βίγνα του χαλιού της σκάλας, κατέβηκε τόσο άναλφρα που κανείς δεν την άκουσε. Είχε υπολογίσει που ακριβώς θα περπατούσε να βρούκεται η Τζέτ σαν να έβλεπε κάθε της κίνηση. Οι ψιθυριστές φωνές έρχονταν τώρα απ' το σαλόνι ή πόρτα του ήταν μισάνοιχτη ή Τζέτ, με την πλάτη προς το μέρος της Εύας, άπλωνε το χέρι καλώντας τους αστυνομικούς φιλόξενα να καθίσουν. Μολονότι, με την άκρη του ματιού, η Εύα πρόσεξε το πρόσωπο ενός αστυνομικού με μουστάκια, ήταν βέβαιη πως κανείς δεν την είχε δει. Δυο δευτερόλεπτα ακόμη και είχε περάσει απ' την σκοτεινή τραπεζαρία στην ακόμη σκοτεινότερη κουζίνα.

Ξανά, όπως σε μια άλλη περίπτωση, σήκωσε το μάντιλο της πόρτας. Τούτη όμως τη φορά φρόντισε να την κλείσει καλά πίσω της. Κατέβηκε τα λίγα σκαλιά που ώδηγοῦσαν στο πίσω μέρος του κήπου. Έτρεξε στην πορτούλα, την άνοιξε και ξεγλίστρησε στο δρόμο. Τρία λεπτά αργότερα — χωρίς να προκαλέση την προσοχή κανενός, εκτός ενός σκυλιού που, άλισσοδεμένο σε κάποιο γειτονικό κήπο, άρχισε να γαυγίζει — καλούσε ένα ταξί.

— Όδός Λά Άρπ, αριθμός 17, είπε η Εύα στον οδηγό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ

— Έδω είναι;

— Μάλιστα, κυρία, είπε ο οδηγός του ταξί. Αριθμός 17, όδός Λά Άρπ.

— Είναι σπίτι;

— Όχι, κυρία, μαγαζί. Ένα άνθοπωλείο.

Η Εύα δεν είχε το κουράγιο να κατεβή από τ' αυτοκίνητο. Καθότανε με το χέρι στη μισάνοιγμένη πόρτα, κοιτάζοντας τον οδηγό στο αδύνατο φως του ταξιμέτρου.

— Ένα άνθοπωλείο; επανέλαβε.

— Έτσι φαίνεται, κυρία, είπε ο οδηγός διαβάζοντας δυνατά την επιγραφή πάνω στο θαμπό τζάμι της βιτρίνας. «Κήποι του Παραδείσου. Πωλούνται εκλεκτά άνθη». Άλλά είναι κλειστό, όπως βλέπετε.

— Ναι, το βλέπω.

— Θέλετε να σάς πάω αλλού.

— Όχι, θά κατέβω εδώ, είπε η Εύα.

Στο πεζοδρόμιο στάθηκε διστακτική.

— Μήπως ξερετε ποιανού είναι το μαγαζί; ρώτησε.

— Α, ποιανού είναι; Όχι, είπε ο οδηγός άφου σκέφτηκε λιγάκι. Ποιός είναι ο ιδιοκτήτης του, δεν έχω ιδέα. Ξέρω, όμως, ποιός το έχει νοικιασμένο. Η δεσποινίς Λατούρ, ή δεσποινίς Πρου για συντομία. Μια πολύ χαριτωμένη κοπέλα.

— Λατούρ;

— Ναι. Δεν αισθάνεστε καλά;

— Είμαι πολύ καλά. Μήπως έχει καμιά αδελφή ή θεία που την Λένε Τζέτ Λατούρ;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Η ΝΕΑ "ΕΚΛΟΓΗ" ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

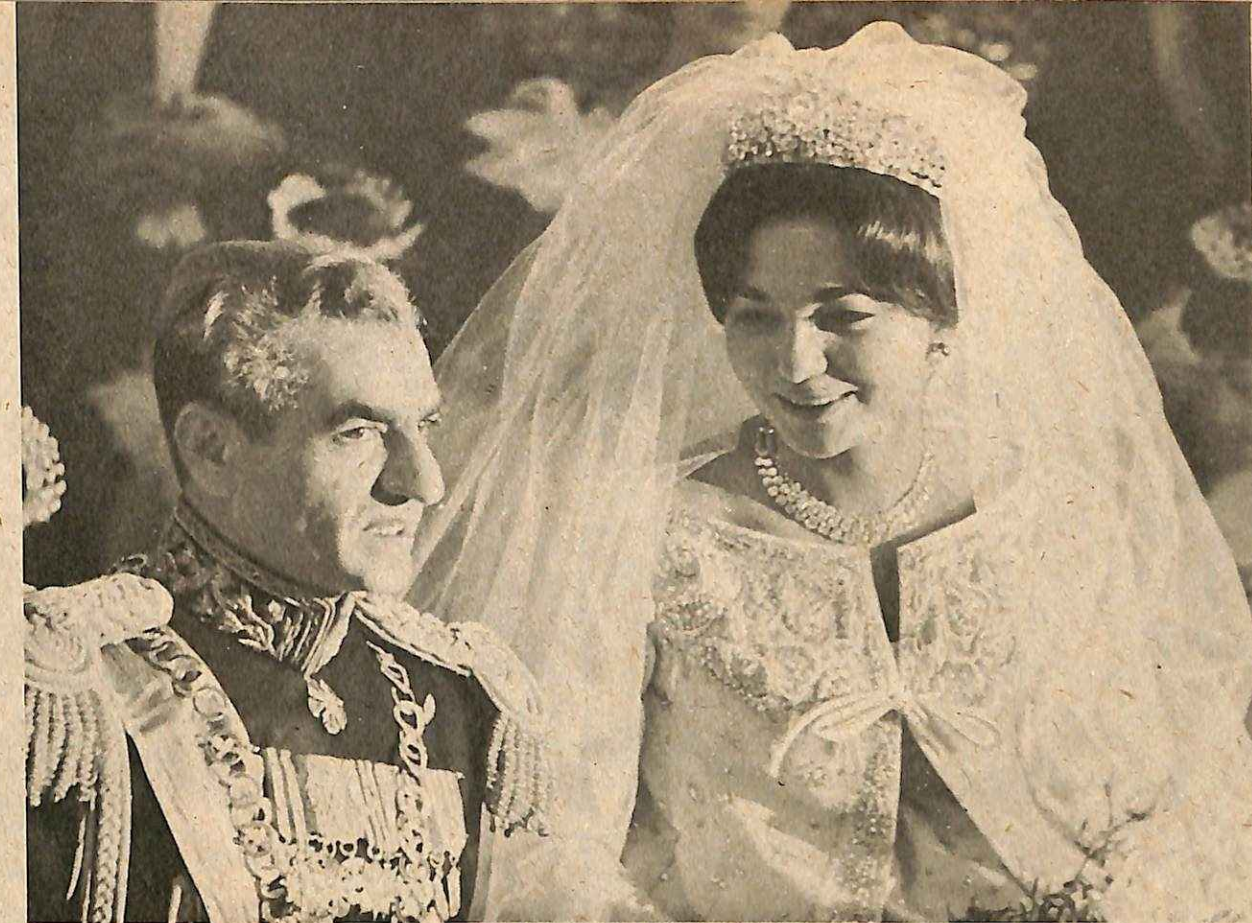
Κάθε σελίδα
μία προσφορά

- Ποιότητας
- Ποικιλία
- Ενδιαφέρον
- Πρωτοτυπία

Quartz

“Ακτινοβολώντας από ευτυχία, μέσα στο βαρύτιμο νυφικό της, πρώτη έφθασε στο Μαρμαρίνο ‘Ανάκτορο ή Φαράχ, συνοδευόμενη από μια μεγάλη ακολουθία δεσποινίδων της τιμής. ‘Αμέσως ύστερα προσήλθε ο Σάχης, με επίσημη στρατιωτική στολή. “Όλα είναι έτοιμα για την παραμυθένια τελετή του γάμου

ΣΥΖΥΓΟΙ ΠΙΑ, Ο ΣΑΧΗΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΑΡΑΧ, ΧΑΜΟΓΕΛΑΝΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΑ ΣΤΟ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΟ ΜΕΛΛΟΝ

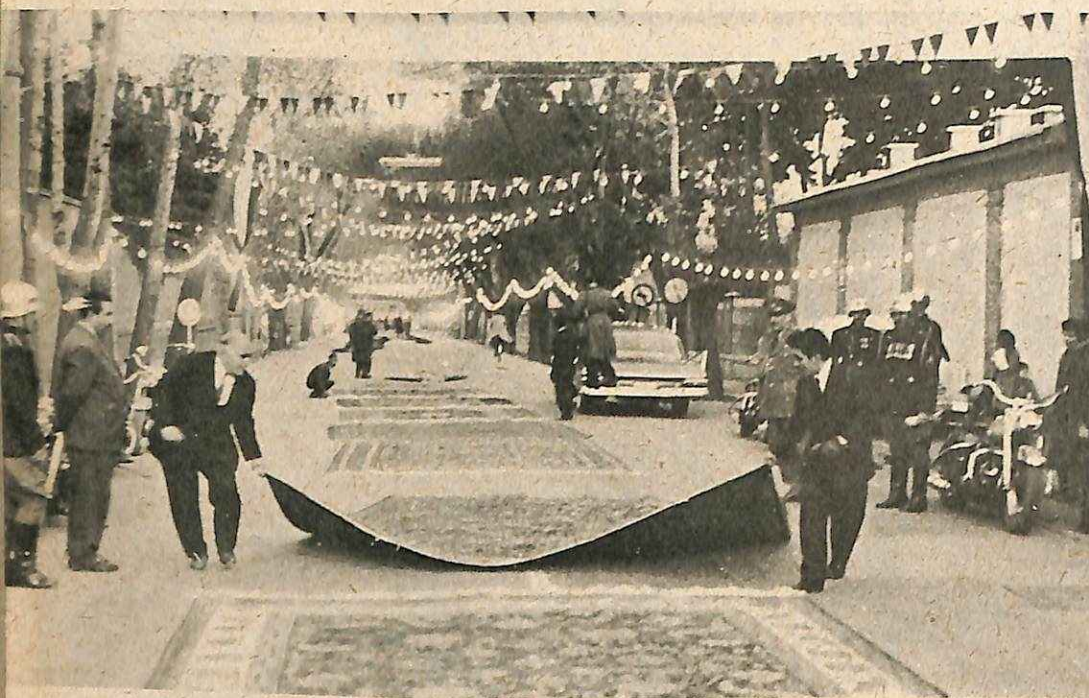
...ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΩΝ

Τόν πομπώδη αυτών τίτλο απέκτησε πια ύστερα από μίαν πομπώδη επίσης τελετή το μέχρι χθές άγνωστο κοριτσόπουλο

Για τρίτη φορά ο Μέγας ‘Ιμάμης Σεγιέντ Χασάν επανέλαβε την ερώτηση: «Φαράχ Ντιμπά, θέλετε να υπανδρευήτε τον Βασιλέα των Βασιλέων, Μωχάμετ Ριζά Παχλεβί;». Οι δυο προηγούμενες ερωτήσεις του ‘Ιμάμη είχαν μείνει αναπάντητες, σύμφωνα με το περσικό έθιμο. Στην τρίτη ερώτηση ή νεαρή νύφη απάντησε (πάλι σύμφωνα με το έθιμο) με σεμνότητα: «Μπαλέχ» (Ναί). Έτσι ο Σάχης απέκτησε τρίτη σύζυγο και ο θρόνος της Περσίας μια νέα βασίλισσα.

ΟΙ ΧΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΥΧΤΕΣ ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΨΑΝ ΜΕ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΥ ΤΩΝ ΡΩΔΩΝ

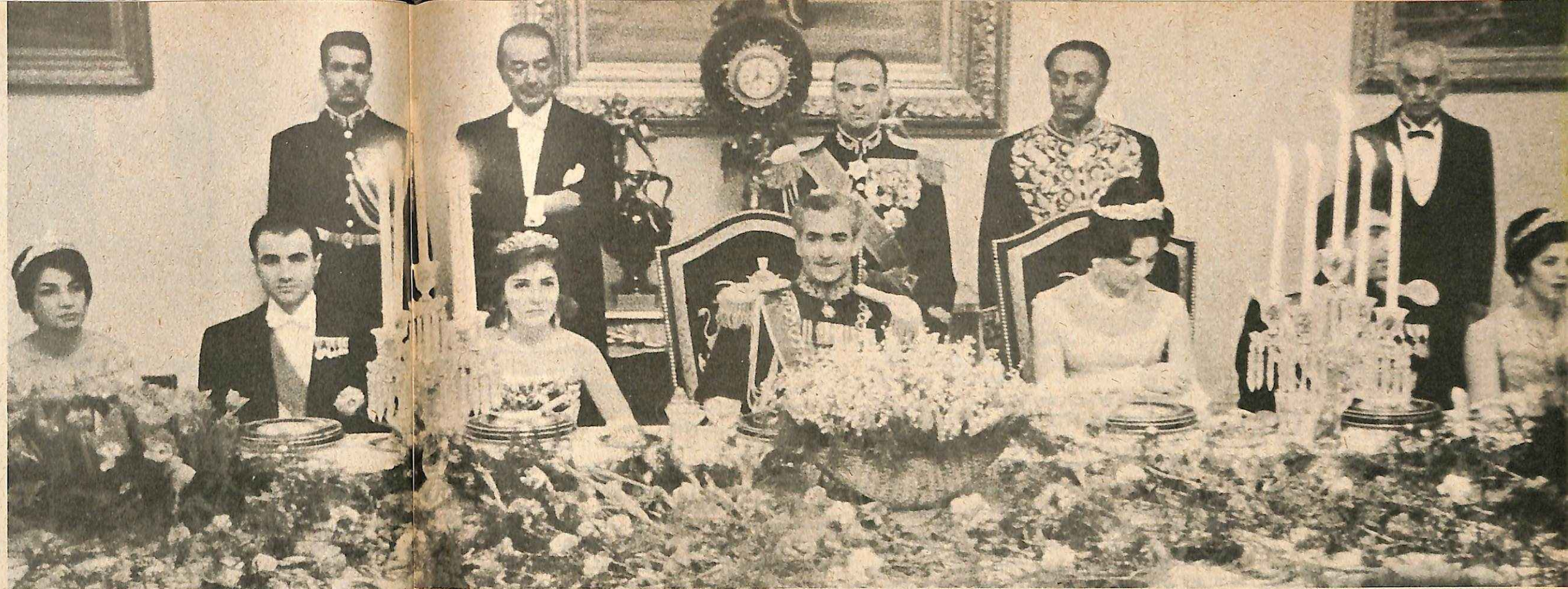
(Φωτ. Dalmaz)

ΒΑΡΥΤΙΜΑ περσικά χαλιά είχαν στρωθή σ' όλη τη διαδρομή, από το σπίτι της Φαράχ Ντιμπά μέχρι το Μαρμάρινο Άνάκτορο. Και πάνω στο ανατολικής χλιδής αυτό πέρασμα κύλησε η βασιλική Ρόλλς-Ρόυς.

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ των κατόπτρων, όπου έγινε η τελετή του γάμου, τηρήθηκε αυστηρά η παράδοση. Άνάμεσα στον λουλουδένιο διάκοσμο στήθηκαν το κοράνιο, καθώς και διάφορα άλλα σκεύη της ιεροτελεστίας.

ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΑ πολύτιμα δώρα, απ' όλα τα μέρη του κόσμου, έφθασαν στην Τεχεράνη. Καί, ανάμεσα σ' άλλα, μία χρυσή, άδμαντοποίκιλτη πουδριέρα από την Μπεγκούμ Άγά Χάν, ένα άσημένιο κύπελλο με το έμβλημα των Ήνωμένων Πολιτειών, από τον πρόεδρο Άϊζενχάουερ, και μία κασετίνα, στολισμένη με άμethystους, από την ρωσική κυβέρνηση.

ΦΑΣΙΑΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΚΙΣΤΑΝ, ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΗ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΙ ΑΠΟ 40 ΧΩΡΕΣ ΠΑΡΗΛΑΣΑΝ ΓΙΑ ΝΑ

ΒΟΗΜΙΑ, ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ... ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑΣ ΗΤΑΝ ΤΟ ΓΑΜΗΛΙΟ ΓΕΥΜΑ ΣΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ

ΕΥΧΗΘΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΥΨΗΛΟΥΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΥΣ ΕΥΤΥΧΙΑ, ΜΑΚΡΟΗΜΕΡΕΥΣΗ ΚΑΙ, ΚΥΡΙΩΣ, ΕΥΓΟΝΙΑ

Συγκερασμός μυθόδους πολυτελείας, κοσμοπολιτικού χαρακτήρος και παναρχαίων έθιμων ανατολικής γραφικότητας ήταν η 21η Δεκεμβρίου, ή μεγάλη ημέρα της Τεχεράνης και της Φαράχ Ντιμπά, της νεαρής φοιτήτριας που έπειτα από συγκυρίες — διευθετημένες θάλεγε κανείς από το πνεύμα της Χαλιμάς — δρέθηκε από το Καρτιέ Λατέν σ' ένα θρόνο, στο πλευρό ενός μεσήλικος, αλλά πάντοτε γοητευτικού αυτοκράτορος.

Μολονότι πλησμονή μεγαλείου και χλιδής χαρακτήριζε εκείνη τη μέρα και ο γαμήλιος, λαϊκός και επίσημος, πανηγυρισμός κράτησε έφτα ήμερόνυχτα, ή ίδια ή τελετή του γάμου ήταν απλούστατη και απέριτη. Μέσα στην αίθουσα των κατόπτρων, των Άνακτόρων, τριάντα προσκεκλημένοι — μέλη της βασιλικής οικογένειας, μέλη της οικογένειας της ύψης, ύπουργοί και αὐλικοί — παρηκολούθησαν την μεγάλη στιγμή. Όταν ο Σάχης πέρασε στο λεπτό δακτύλο της συγκινημένης Φαράχ το δακτυλίδι, που έπιφοργίζε την ένωση τους, ή βασιλομήτωρ τους έβρανε με χρυσά νομίσματα, μαργαριτάρια και κουφέτα «για να είναι ο γάμος τους πλούσιος και γλυκός». Έπειτα οι ύπουργοί και αὐλικοί μεταφέραν το ζεύγος στους ώμους τους, «για να πάη γούρι», ως την μεγάλη αίθουσα τελετών, όπου εκατοντάδες επίσημοι με τις συζύγους των, απαστράπτοντες και απαστράπτουσαι από τα παράσημα, τις χρυσές επωμίδες και τα κοσμήματα, περίμεναν για να συγχαρούν το ζεύγος των ύψηλων νεονύμφων.

Μετά την τελετή και αφού οι πρεσβευταί 40 χωρών διετύπωσαν τον επίσημο ένθουσιασμό τους, ή νέα βασίλισσα άπελευθέρωσε, από ένα κλουδί — σύμφωνα με άλλο γραφικό έθιμο — ένα σμήνος μικρών πουλιών, που συμβολίζουν τα πνεύματα του κακού και τα όποια πρέπει να διώχθουν.

Κατόπιν, το ζεύγος ανεχώρησε για το Γκολεστάν, (ανάκτορο των ρόδων) το ιδιαίτερο ανάκτορο του Σάχη, όπου παρετέθη γεύμα σε 1.000 και πλέον προσκεκλημένους.

Άμέσως μετά άνοιξε ο χορός. Παρ' όλη την κόυρασή της, ή Φαράχ ήταν ή ωραιότερη και δρασερώτερη ντάμα της θραούδας. Χρόνια οι Πέρσες είχαν να δούν τον Σάχη τους τόσο χαρούμενο. Γελούσε, χαιρετούσε τους φωτογράφους με χειραψία, έλεγε ανέκδοτα, χωρίς ούτε στιγμή να χάνη από τα μάτια του την νέα αγαπημένη του. Άλλά και ή αδιάλειπτη ευθυμία της βασιλίσσης χαροποιούσε τους ύπηκόους, που μέχρι τότε είχαν γνωρίσει μόνο θλιμμένα χαμόγελα στα πρόσωπα της Φαουζία και της Σοράγιας. Την προσαγορεύουν κιόλας χαϊδευτικά «Ματμαζέλ ντε Παρί» — από γνωστό τραγουδάκι.

'Εδω κι' 'Εκεί

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 Ρεβεγιόν... πολύ ζωηρά χορευτικά σε όλες τις αθλητικές λέσχες και σε όλα τα ξενοδοχεία... Καί χαρτοπαίξια ζωηρότερη από κάθε άλλη χρονιά... 'Ελπίδες και απογοητεύσεις, χαρές και λύπες διασταυρώθηκαν επάνω στις πράσινες τσόχες και το μπαλλέτο με τις πολύχρωμες μάρκες έσφράγισε τις ημέρες αυτές. Γενικά η ατμόσφαιρα πιο ελαφριά, πιο ξένοιαστη, με λιγότερα διεθνή και εθνικά προβλήματα. 'Ας κτυπήσουμε ξύλο. Και ας εύχουμε ευτυχισμένα τα «έξηντα»...

7 'Απάντησις... σε έρώτησι «γιατί δεν άναφέραμε έφέτος τις δέκα κομψές...». — Γιατί δεν τολμούμε... Δεν έχουμε δέκα κομψές... 'Όσοι μας άπήντησαν μάς έδωσαν άπίθανα όνόματα από γνωστές ή πελάτισσες, των οποίων ή κομψότης ξεχωρίζει μόνον στους φιλικούς όφθαλμούς... Οί τρεις ή τέσσαρες, οι οποίες άναμφισδήτητα θα μπορούσαν να σταθούν και να ξεχωρίσουν, υπήρχαν και πέρυσι στον κατάλογο... Να τις έμφανίσουμε μόνες; 'Ας μείνουμε, έφέτος τουλάχιστον, χωρίς κομψές, με την «ρετινιά» την όποιαν έκόλλησε 'Ελλην του έξωτερικού, ό όποιος άνέφερε ότι οι περισσότερες 'Αθηναίες δεν είναι «chic», αλλά «sick»... 'Επικίνδυνον σημείον σχετικό είναι και τό έφετεινό κτένισμα, τό όποιον, έννέα φορές στις δέκα, είναι οίκτρα άποτυχημένο. Τα έλληνικά μαλλιά, λόγω κλίματος, σκόνης, ήλιου, δεν είναι ώραία, ή κοκεταρία της 'Ελληνίδος είναι παροδική και τό άποτέλεσμα της μιμήσεως του Παρισιού είναι να γεμίσουμε περρούκες. Ευτυχώς που ό Θεός έδωσε στις 'Ελληνίδες αυτά τα άναμφισδήτητα ώραία, γοητευτικά, φωτεινά μάτια, χάρις εις τα όποια λησμονούνται όλες οι παραπάνω έλλείψεις...

7 'Επιτυχίσεις... 'Ενας από τους νεώτερους συνθέτας μας, ό Μίκης Θεοδωράκης, έλαβε τό άμερι-

κανικό βραβείο «Κόπλεϋ», που άπονέμεται κάθε χρόνο στον καλύτερο Εύρωπαϊό ζωγράφο ή μουσικοσυνθέτη. 'Ας σημειωθεί ότι ή πρότασις έγινε από τον διάσημο Γάλλο μουσικοσυνθέτη Ντάριους Μιλώ...

7 Κινηματογραφικά... (παλιά)... 'Όπου νάναι, παρουσιάζεται για τρίτη φορά ή ταϊνία «'Οσα παίρνει ό άνεμος». 'Υπολογίζεται ότι τελικώς θα φέρη εις την «Μέτρο Γκόλντουϊν Μάγιερ» περί τα 60 έκατομύρια δολάρια, για να βρίσκεται σ' ένα επίπεδο σχεδόν άσυναγώνιστο. Μόνον ή νέα έρμηνεία του «Μπέν Χούρ», που μόλις τώρα προβάλλεται εις την Νέα 'Υόρκη, ξεκινά με άνάλογες άπαιτήσεις... 'Αρίστη έμπορικώς και καλλιτεχνικώς, προς μεγίστη κατάπληξι των κριτικών, ή «ύπερπερ» αυτή παραγωγή άξίζει όλα τα έπίβετα τα όποια έχουν έως τώρα σπαταλήσει εις τις πρίν. Δεν είναι μόνον έκπληκτικά έντυπωσιακό τό φίλμ, άλλ' —ώ του θαύματος!— έχει ήθοποιϊα, ένα κάλογραμμένο σενάριο και ένα θαυμάσιο διάλογο...

7 'Εκδόσεις... Τό διεθλίό τό όποιον σχολιάζεται αυτή τη στιγμή περισσότερο στους διεθνείς κύκλους είναι τό «International Celebrity Register», που παρουσιάζει τους 2.240 που άποτελούν, υποτίθεται, την άφρόκρεμα των διεθνών προσωπικοτήτων. 'Αριστοκρατία, κόσμος, πλούτες, κινηματογράφος, τέχνη. Τα πρόσωπα δεν παρουσιάζονται στεγνά, αλλά για τον καθένα ό γνωστός δημοσιογράφος Κλίβελαντ 'Αμορυ έχει γράψει ένα προφίλ, όχι πάντα έπαινετικό. Και τό τελευταίο παιχνίδι, που παίζουν αυτοί οι 2.240 είναι τό λεγόμενο in και out, έντός και έκτός. In είναι ό,τι είναι της μόδας, out ό,τι δεν είναι. Παράδειγμα: «'Όταν σου λένε «Μπέργκμαν», να θυμάσαι τον σκηνοθέτη 'Ιγκμαρ, που είναι «ίν», και όχι την 'Ινγκριντ, που είναι «άουτ»...

444

• —TZENNY, είσαι ευχαριστήμένη από τον άρραβωνιαστικό σου; —Πολύ! 'Έχει ένα... θαυμάσιο φίλο!

• Ο ΚΥΡΙΟΣ επιστρέφει άπ' τό κυνήγι. —Δεν χτύπησε τίποτα; ρωτάει ή σύζυγος. —Πώς! —Και γιατί δεν τό έφερε; —Δεν μπορούσα... τ' άφησα στο νοσοκομείο.

• ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ να πετύχη προαγωγή, ένας αξιωματικός παρουσιάζεται στο στρατηγό του και του άπαριθμεί τις υπηρεσίες που προσέφερε στο στρατό. —Έχεις τραύματα να μου δείξεις; τον διακόπτει ό στρατηγός. Αύτά, και μόνον αυτά θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν μία προαγωγή. —Στρατηγέ μου, λυπούμαι πολύ, αλλά πώς ήταν δυνατόν να τραυματισθώ; Στις μάχες ήμουν πάντοτε... κοντά σας!

• ΣΤΗΝ 'Εταιρία Προστασίας Ζώων παρουσιάζεται ένας κύριος. —Τί επιθυμείτε; —Ζητώ προστασία!... 'Η γυναίκα μου με μεταχειρίζεται σά... σκύλο.

• ΜΙΚΡΟΣ διάλογος χαρακτηριστικά άμερικανικός: —Πώς είναι οι έξη κόρες σου, άγαπητέ μου; —Πολύ καλά. Κατά περίεργη σύμπτωση είναι όλες παντρεμένες αυτή τη στιγμή.

ΣΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ έκκλησάκι της 'Αγ. Φιλοθέης έγιναν πρό ήμερών οι γάμοι του κ. Μιχάλη Μπέη 'Αντωνοπούλου, με την Δίδα 'Αγγελα Εύθ. Κυριακοπούλου, κόρη του Γεν. Διευθυντού της 'Εποικής Τραπεζής.

CARESSÉ Crème de Nuit

SUPER NUTRICIA Crème de Nuit

VELOUTINE Crème du jour

LAIT AUX FRAISES Démaquillant

Λόγω της ανατολητικής ζήτησεως που έχουν τα καλλυντικά τα όποια έχω μελετήσει είδικα για σας, και διό την έξυπνότητά σας

τα διάθεσα από τούδε εις τα καλλίτερα καταστήματα των 'Αθηνών

Tania

Institut des Soins esthetiques

Βουκουρεστίου 27 Τηλ. 617.453

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Τό του καπνού λέγεται και «καπνόφραγμα»... στις πολεμικές επιχειρήσεις.
- Αναγκαίος χειρισμός διά την πτήσιν των άεροπλάνων (αίτ.).
- Μιά γούνα... από τις φθηνές (ξεν.) — Νότα — Φωνήν.
- Στρατιωτικόν παράγγελμα — 'Η κάτοικος εύρωπαϊκού κράτους.
- 'Η γενέτειρα του Μαλέρμπ, πρωτεύουσα του νομού Καλβαντός — Με την Διαθήκην είναι θιβλίον (άντιστρ.).
- 'Ενα είδος τανάλιας, αντίστροφος (ξεν.). — 'Η πολυανθρωποτέρα χώρα του κόσμου, αντίστροφος.
- Κινεζικόν νόμισμα — Γεννήθηκε μαύρος — 'Ο Πατριάρχης... των δολοφόνων, ενάρθρων.
- 'Εκεί ένικήθη ό Δαρείος από τον Μέγαν 'Αλέξανδρο (γεν.) — Παρ' αρχαίους ό κυρίως ναός, ενάρθρων.
- Τών μουσουλμάνων υπέρτατον όν των μεγάλων λιμένων ειδικάι εγκαταστάσεις (ξεν.).
- Δύο κώμαι της 'Αττικής, υπαγόμεναι εις τας 'Αχαρνάς — Φορεύς του ήχου.
- Βαλκανικόν νόμισμα — Γνωστός Γερμανός ποιητής, γαλλικής καταγωγής (1781 - 1838).
- Πόλις της Κύπρου, ενάρθρων.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Δεν παίρνει άπ' αυτά ό... σκληρόκαρδος — Μία σάρ το κινηματογράφου.
- Με την έξορίαν συγγενής — 'Αραβικόν άρθρον.
- 'Ενας από τους μεγάλους γλύπτας της Γαλλίας (1840 - 1917) — Ηφαίστειον της 'Ισλανδίας, αντίστροφος (γεν.).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	ΠΑ	ΡΑ	ΠΕ	ΤΗ	Σ	Μ	Α				
2	Α	Π	Ο	Γ	Ε	Ι	Ο	Σ	Ι	Ν	
3	Ρ	Ε	Ν	Α	Ρ		Ρ	Ε	Η	Τ	Α
4	Α	Α	Τ		Ι	Τ	Α	Ν	Ι	Σ	
5	Κ	Α	Ε	Ν				Κ	Α	Ι	Ν
6	Π	Ε	Ν	Σ	Α		Α	Ν	Κ		
7	Α	Ι		Ρ	Α	Σ		Κ	Α	Ι	
8											
9											
10											
11											
12											

- Βαθμούχος της παλαιάς Τουρκίας (γεν.) — Αιθέριον έλαιον έξ άνθων πορτοκαλέας και νεραντζίας.
- Πρόσβρις — 'Η αιτιατική ένός εορτάζοντος την 29ην 'Ιουνίου (δημ.).
- 'Υποθετικόν — 'Η δοτική μικρασιατικής όροσειράς διά της πλήρους καταγραφής δύο συμφώνων — Χαρτί της τράπουλας (δοτ.).
- Νόν... — 'Ενα φίδι στη γενική.
- Μιά τέτια νύχτα είναι μάλλον σκοτεινή — 'Ενας φίλος... έκ Γαλλίας.
- Νότα — Λευκοματαιδεύς φύσεως ούσια του αίματος (γεν.) — 'Ανθη.
- Τών έκδικητικών ανθρώπων χαρακτηριστικόν (γεν.).
- Τόν πατέρα της και τους άδελφούς της έφόνευσεν ό 'Ηρακλής (γεν.).
- Βγαίνουν την άνοιξη — 'Αξιωμα άρχόντων εις την αρχαίαν Ρώμην, έλληνιστί «τιμητής» (γεν.).

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΚΑΙ ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων. 'Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γεγονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε. Σημειώστε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

Α	Ο	Κ	Α	Μ	Δ
Υ	Λ	Σ	Ο	Ι	Σ
Σ	Α	Κ	Ρ	Σ	Ε
Τ	Α	Ι	Ο	Μ	Λ
Ρ	Ι	Λ	Σ	Α	Α
Ο	Κ	Ο	Τ	Η	Ν

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ». Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ». Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Μέμνησε κανείς για δόκιμα αμυγδαλάς;

Μια οδαρχει

Η ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

ION

ΓΑΛΑΚΤΟΣ ION ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

ΠΡΟΪΟΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Η Άρτιον ολη γύρα των δανυμάλων

Πάνε κ' οι γιορτές. Τά δώρα, τὰ ξενύχτια, οι χαρές και τὰ έξοδα έχουν επηρεάσει τὰ οικονομικά κάθε άπαιτιά. Δέν υπάρχει άνθρωπος, που νά μην έχη αυτές τις ημέρες χρηματικές δυσκολίες. Τά Χριστούγεννα κ' η Πρωτοχρονιά, με τή λαμπερή τους γιορτεία, δέν άφσαν άνεπηρεάστους πλούσιους και φτωχούς. "Ετσι μετά τὸ δνειρο τής παραμονής νύχτας, προσγειώσαμε πάλι στην καθημερινή ρουτίνα. "Αλλά έλα πὸ έφέτος τὸ Καρναβάλι είναι πολὺ κοντά. "Ετσι, όσο κι' αν θέλουμε νά κάνουμε τάσα οικονομίες, θ' άναγκασθούμε νά μπόυμε σέ καινούργια έξοδα γιά ένα φόρεμα πὸ θά φορέσουμε τις πρόσχαρες μέρες τής "Αποκριάς. Νά, όμως, πὸν υπάρχουν μια λύση, πὰ φτιάξετε ένα ωραίο παριζιάνικο μοντύλο, ξεδουάντα ένα άσημάντο χρηματικό ποσό. Γιά ένα άπλό φιλικό πάρτυ, γιά μια χορευτική συγκέντρωση στὸ σπίτι σας, γιά ένα μικρὸ ταβερνάκι, δέν χρειάζεται νά φορέσετε τὰ μετάξια και τις νταντέλλες τής έπίσημης χορευτικής έσπερίδας. "Εδῶ ἡ άτμόσφαιρα άπαιτεί κάτι πὸ άπλό, πὸ χαριτωμένο, πὸ εύκολόφρετο. Καί ἡ Πειραική — Πατραϊκή σας προσφέρει τώρα μια θαυμάσια συλλογή από έμπριμέ φανέλλες καί δέμητο, πὸν ὅσο κι' αν σας φαίνεται περίεργο, μπορούν νά μεταβληθῶν σ' ένα πολὺ κομψὸ καί χαριτωμένο φόρεμα. Τά μεγάλα λουλούδια πὸν άγκαλιάζουν τὸ ένα τὰ πέταλα πὸν άλλου, σέ χρωματισμούς πὸν θά ζήλευαν και τὰ μεγαλύτερα γαλλικά εργοστάσια, τὰ λαχούρια με τις ώρες τους άποχρώσεις και τὰ τόσο πρωτότυπα σχέδια, είναι άσφαλῶς τὰ καλύτερα υφάσματα πὸν μπορείτε νά διολέξετε γιά τὸ άπλό καί χαριτωμένο αὐτὸ σύνολο πὸν θέλετε νά φτιάξετε. Καί τὰ τόσο φθινά έμπριμέ τής Πειραικής — Πατραϊκής δέν χρειάζονται παρὰ μόνον ποδράρισμα, ὡστε νά δώσετε τὸν φόρεμα τή γραμμή πὸν θέλετε. "Ετσι χωρίς νά ξεδωπέτε σχεδὸν τίποτα, θά άποκτήσετε και σεις τὸ μοντέρνο παριζιάνικο έμπριμέ φόρεμα, με στενή ἢ φαρδιά φούστα, πὸν θά ὀλοκρῶνεται από ένα άρκετὰ τολμηρὸ ντεκολτέ. Μέσα από τὸ παναφόρι θά σάς βολήψη πολὺ τὸ άπλό αὐτὸ φόρεμα, γιάτὶ δέν θά τὸ φορέσετε μόνο τις "Απόκριες, αλλά θά τὸ έχετε έτοιμο και γιά τις πρώτες άνοιξιάνικες ημέρες.

Τὸ Παρίσι έχει μοιρασθῆ σέ δυὸ στρατόπεδα: Σέ κείνους πὸν προτιμῶν τις μεγαχραινές με μπλε ανταυγίες, και στοὺς άλλους, πὸν έξακολουθοῦν νά πιστεύουν πὸς ἡ έφετεινὴ μόδα λανσάρει άκόμη περισσότερὸ από άλλότε τις κοκκινομάλλες. "Ο διάσημος Παρισινὸς κομμωτής "Αλεξάντρ, πὸν είχε έλθει πρὸ διμήνου στην "Αθήνα γιά νά παρουσιάση τις καινούργιες βαφές και ρεφλές τής Garnier, έξακολουθεῖ νά πιστεῖ πὸς τὸ κοκκίνο μαλλὶ με χάλκινες ανταυγίες είναι κείνο πὸν θά επικρατήση τής "Αποκριάς. Γιά τὸ καρναβάλι, άλλωστε, ὁ παγκοσμίου φήμης οίκος Γκαρνιέ προσφέρει στις "Αθηναίες τὰ πὸν μοντέρνα χρώματα σέ άνοικτὰ ξανθά, μπρούντζινα, σαντρέ και έβένια μαύρα, σέ ρεφλές πὸν μπορούν ν' αλλάξουν τέλεια τὸν τύπο μιάς γυναίκας. "Ο μεγάλος κομμωτής τὸν Παρισίων "Αλεξάντρ, πὸν χρησιμοποιεῖ πάντοτε ρεφλές και βαφές Γκαρνιέ, έτοιμάζει ἤδη μια σειρά από θαυμάσιες περρούκες, σέ διάφορες άποχρώσεις ρεφλές Γκαρνιέ, πὸν θά φορεθοῦν από τις γνωστότερες γυναίκες τής διεθνούς άριστοκρατίας στὰ μεγάλα μπάλ ντέ τέτ τὸν Παρισίου. "Απὸ τὰ κτενίσματα, άλλωστε, πὸν λανσάρει είναι τὰ ψηλά σινιόν, πὸν είχε δείξει στην "Αθήνα, και ἡ γραμμὴ Φαραώ, πὸν γαυρίζεται με κοσμήματα ἢ φτερά τοποθετημένα στην κορυφή τὸν κεφαλιού.

Κάποτε θυμάμαι πὸς γιά νά δρῇ κανείς ἑνα ωραίο κολλιέ, μια ξεχωριστὴ κορφή και ἡ ια βραδινή τσάντα, ἢταν άναγκασιένος νά παρακαλέση κάποιον πὸν θά τα-λευαν και τὰ μεγαλύτερα γαλλικά εργοστάσια, τὰ λαχούρια με τις ώρες τους άποχρώσεις και τὰ τόσο πρωτότυπα σχέδια, είναι άσφαλῶς τὰ καλύτερα υφάσματα πὸν μπορείτε νά διολέξετε γιά τὸ άπλό καί χαριτωμένο αὐτὸ σύνολο πὸν θέλετε νά φτιάξετε. Καί τὰ τόσο φθινά έμπριμέ τής Πειραικής — Πατραϊκής δέν χρειάζονται παρὰ μόνον ποδράρισμα, ὡστε νά δώσετε τὸν φόρεμα τή γραμμή πὸν θέλετε. "Ετσι χωρίς νά ξεδωπέτε σχεδὸν τίποτα, θά άποκτήσετε και σεις τὸ μοντέρνο παριζιάνικο έμπριμέ φόρεμα, με στενή ἢ φαρδιά φούστα, πὸν θά ὀλοκρῶνεται από ένα άρκετὰ τολμηρὸ ντεκολτέ. Μέσα από τὸ παναφόρι θά σάς βολήψη πολὺ τὸ άπλό αὐτὸ φόρεμα, γιάτὶ δέν θά τὸ φορέσετε μόνο τις "Απόκριες, αλλά θά τὸ έχετε έτοιμο και γιά τις πρώτες άνοιξιάνικες ημέρες.

και φθινά με παριζιάνικα και ι-τάλικά μοντέλα όλες τις ντεμου-αζέλες από 15 μέχρι 22 ετών. "Εκεί μπορεί κανείς νά βρῇ από τὸ σπορ μπλουζάκι μέχρι τὸ βρα-δινὸ φόρεμα τής νεαρῆς κοπέλας. Χαριτωμένα παναφόρια, ὁμορφα μοντέλα από φόρεμα και ζακέτα, θαυμάσιες βελούδινες φούστες σινι-νιέ, σέ σχέδια "Αρλεκίνου με κου-κουνάρια, τριαντάφυλλα και φου-τουριστικά σχέδια. "Ωραία κοκτέηλ φορέματα από ταφτά και μπρο-κάρο, πὸν έχουν μια διοκριτικὴ κο-ριτσιίστικη κομψότητα, χαριτωμέ-να πουλόβερ, μπλουζές και φού-στες και χίλια δυὸ μικροπράγματα από ζῶνι μέχρι τὸ μαντήλι πὸν θά χρειασθῇ ἡ νεαρή δεσποινίς. "Η «"Αρλετ», ὅμως, δέν είναι μό-νον ὁ θαυμὸς τής μόδας κάθε ντε-μουαζέλες. "Εχει ένα μικρὸ τιμή-μα πὸν συγκεντρῶνι τις ωραίο-τερες "Ιταλικές βελούδινες τσάντες γιά κυρίες, τὰ πὸν ὁμορφα κολλιέ, βραχιόλια και κορφίτες από πο-λύχρωμες πέτρες, ωραιότερες ζῶ-νες και μαντήλια πὸν πραγματικά δέν έχουν ξανέλθει ποτέ στη χώ-ρα μας.

Μήνουμε στὸν "Ιανουά-ριο και τὸ Παρίσι έτοιμάζεται κι' ὅλας νά δώση σέ λίγες μέ-ρες τήν καινούργια του προσαγῇ γιά τήν άνοιξιάνικη και τήν καλοκαιρινή μό-δα. Κλειστής οι πύλες τὸν μεγά-λων ραπτικών οίκων, περιμένουν τὸν πρῶτο γάμο τὸν μεγάλου μαίτρ "Υβ Σαίιν Λωράν, πὸν πάντοτε πρῶτος παρουσιάζει τις ραπτικές του δημιουργίες. "Ο νεαρὸς αὐτὸς Γάλλος ράπτης πὸν έπρόκειτο μά-λιστα αὐτὸν τὸν μήνα νά καταστα-γῇ και στὸν γαλλικὸ στρατὸ, κα-τάρθωσε πραγματικά μέσα σέ λί-γα χρόνια πὸν διαδέχθηκε στὸν θρόνὸν τὸν μεγάλο Χριστιάν Ντιό, νά παρουσιάση ξεχωριστὴ φαντα-σία και έμπνευση. Μόλις, λοιπόν, τέλειωσε τήν προετοιμασία τής προίκας τής αυτοκράτειρας τής Περισίας Φαραώ, ὁ "Υβ Σαίιν Λω-ράν άρχισε νά άσχολῆται με τις τελευταίες λεπτομέρειες τής έφε-τεινῆς μόδας. Γιά τὸ Καρναβάλι, λοιπόν, και τήν άνοιξη, ὁ οίκος Ντιό παρουσίασε κι' ὅλας τήν πρώτη του δημιουργία. Είναι μια πινελιά γιορτής, γεμάτη φωτει-νότητα και ζωντανία, πὸν δόθηκε από τὰ πειρίσματα κοαγιόνια Ντιό Νούμπεο 60 και 80. Οι δυὸ αὐ-τὲς έμπνευσμένες έπιτευξεις πὸν μεγάλου αὐτοῦ γαλλικοῦ σπιτιοῦ, είναι τὸ προσωρι-νὸν σύντομα θά γίνῃ γνωστὴ σέ κάθε γωνία τής γῆς.

Ο πραγματικὸς χειμὼς δέν είναι πιά μα-κριά. "Η παγωνιά, τὸ κρύο, τὸ χιόνι θά φέρουν μια πραγματι-κὴ άναστάτωση στην έπιδερμίδα μας, πὸν μασημένη από τις λια-κάδες και τή θερμὴ άτμόσφαιρα θά βρεθῇ τώρα αντιμετώπη με τήν

ψυχρὴ πνοή τὸν ανέμου. Κι' αν ξεράμε πραγματικά ἡμεῖς οι γυ-ναίκες πόσο καταστρεπτικὴ έπι-δραση έχει στὸ δέριμα ἡ παγωνιά, θά φροντίζαμε άσφαλῶς νά τὸ προστατεύσουμε περισσότερο. Καί ἡ "Ελσα Σκιαπαρέλλι, ἡ περίφη-μη αὐτὴ γυναίκα, πὸν έχει δώσει σκοπὸ τής ζωῆς τής τήν ὀλοκλή-ρωση τής γυναικείας ὁμορφιάς, μάς δίνει τή λύση τὸν μικρὸ αὐ-τοῦ γυναικείου προβλήματος. Δη-μιούργησε δηλαδή, δυὸ προστα-τευτικὲς κρέμες γιά ἡνῶρ και λι-παρὰ δέρματα πὸν είναι ἰδεώδεις γιά τοὺς χειμωνιατικούς μήνες. Κάθε πρῶτῃ, πρὶν μακιγιαρισθῆτε, δάξετε λίγη από τήν προστατευ-τικὴ κρέμα Σκιαπαρέλλι, ἀνάλο-γα με τὸν τύπο τὸν δερματὸς σας και τήν φήνητε στην έπιδερμίδα γιά μισὴ ὥρα. Λίγη λωσιὸν Σκια-παρέλλι ἢ ένα χαρτὶ τουαλέτας είναι άρκετὰ γιά ν' αφαιρέσουν τήν λιπαρότητα τής κρέμας και ν' αφήσουν μια πολὺ ελαφρὰ στρά-ση, πὸν είναι μοναδικὴ βάση γιά ένα καλὸ και προστατευτικὸ μα-κιγιαρίσμα.

Τώρα πὸν τέλειωσε τὸ γιορτινὸ πανηγύρι κ' ἡ ζωὴ ξαναγυρίσε στὸν παλιὸ της ρυθμὸ τής ρουτίνας, οι χει-μωνιατικές κυριακάτικες έκδρομές είναι και τι πὸν θά δώση και-νούργιο ενδιαφέρον στη ζωὴ μας. "Αλλά, γιά νά χαρῇ κανείς πὸν ξε-νοιασσε τήν γκριζὰ ὁμορφίαν τής φύσεως, πρέπει στις ὀλοήμερες έκδρομές του στην Πάρνηθα και στις άττικὲς έξοχες νά είναι ντυμένοι ζεστά. Καί τὸ ωραιότερο ντύσιμο γιά μια τέτια περίπτωση είναι ά-ναμφισβήτητὰ τὸ παντελόνι και τὸ πουλόβερ. "Ενα κασκόλ και ἑνας σκούφος θά συμπληρώσουν τήν σπορ σας αὐτὴ εμφάνιση, πὸν θά σας προφυλάξη από τὸν ψυχρὸ ἄ-νεμο και θά σας έπιτρέψῃ νά πε-ράσετε άνετα μερικὲς εύχάριστες ὥρες. Καί ἡ Τρικόζα, τής στοάς τής ὁδοῦ "Ερμού 6, διαθέτει σήμε-ρα τήν ωραιότερη συλλογὴ από σπορ χοντρά πλεγμένα πουλόβερ με μεγάλους γιακάδες, και παντε-λόνια από ζέρσεϋ πλεκτὸ σέ τε-λειώσι "Ιταλικὸ στὺλ. Στενά, μ' ένα κόψιμο κάτω στὸν άστράγαλο, τὰ ζέρσεϋ παντελόνια έχουν τὸ μεγά-λο πλεονέκτημα ὅτι είναι ζεστά κ' ἡ τασάκι τους είναι ἔτσι ὕψαιμέ-νη, ὡστε νά μην τσαλακώνη ποτέ. "Αλλά, εκτός από τὰ χοντρά που-λόβερ, ἡ Τρικόζα έχει κ' ένα ω-ραίο μοντέλο πὸν φοριετα με ζέρ-σεϋ μπλουζα και τελειώσι σέ κα-πυσόν. Συνήθως τὸ σύνολο αὐτὸ είναι δίχρωμο και τὸ πουλόβερ έ-χει κάποιον άνοικτὸ χρώμα, ενώ τὸ καπυσόν είναι σέ σκουρότερο ἢ έν-τονώτερο. Καί οι χοντρές ὅμως ζα-κέτες τής Τρικόζα, πὸν ὅλα τὰ προϊόντα τής τὰ διαθέτει και στὸ ὑποκατάστημα τής Θεσσαλονίκης,

στην ὁδὸν Μητροπόλεως 51 (Γω-νία Καρόλου Νηλ), ξεχωρίζουν γιά τήν ὁμορφίαν τους και τὰ χαρι-τωμένα παριζιάνικα και "Ιταλικά τους σχέδια. "Αλλά και γιά κείνες πὸν δέν θέλουν νά φορέσουν παν-τελόνι, ἡ Τρικόζα προσφέρει μια θαυμάσια πλίσε φούστα, σέ ὅλα τὰ χρώματα, πὸν οι πιέτες τής δέν τσαλακώνουν και μπορεί νά τή φο-ρέση κανείς ὀχι μόνο σέ μια έκ-δρομή, αλλά και στὸ γραφεῖο ἢ στὸ σπίτι. Οι ζεστὲς αὐτὲς ὀλο-μάλλες φούστες είναι πάρα πολὺ πρακτικὲς τώρα τὸν χειμῶνα και ταριάζουν υπέροχα με τὰ πλεκτὰ μπλουζάκια πὸν έχει, από λεπτὰ ἢ χοντρά μαλλιὰ, "Ιταλίας και σέ θαυμάσιες άποχρώσεις, τὸ μοναδι-κὸ αὐτὸ αθηναϊκὸ πλεκτομάγαζο.

Στὸ Παρίσι λένε πὸς μια γυναίκα πὸν δέν έχει τονισμένα τὰ μά-τια τής δέν μπορεί ποτέ νά θεωρητὰ ὁ-μορφη. Καί πραγμα-τικά θαρρεῖ κανείς ὅ-τι ὅλη ἡ δύναμη τής προσωπικότητας τής γυναίκας συγκεντρώνεται στὸ άπλό φυσικὸ τόνι-σμα τὸν ματιῶν, πὸν δίνουν ἰδιαί-τερη ζωντανία σ' ὀλόκληρο τὸ πρό-σωπο. Καί ἡ μοναδικὴ μακιγιέρ-Λία Γαλάνη, πὸν έχει δραβευθῇ στὸ Παρίσι γιά τὸ μακιγιαζ τής, μοῦ έλεγε, στὸ εργαστήρι τής τής ὁδοῦ Κανάρη 4, πόσο πραγματικά άπαραίτητο είναι νά τονίσῃ κάθε γυναίκα τὸ φυσιογνωμία τής. "Η Λία Γαλάνη, ὅμως, έχει ένα μεγά-λο πλεονέκτημα: Μπορεῖ νά βῇ πὸν τέλεια μια γυναίκα, χρησιμοποιῶ-ντας πάντοτε ἑνα καλλυντικὸ, το-νίζοντας μόνο τὰ χαρακτηριστικά τής, χωρίς ὅμως νά δινῇ τήν έντύ-πωση άκαλαίσθητα φορτωμένου μα-κιγιαζ. "Ετσι, άκόμη και τὸ πρῶτὸ με τὸ φῶς τὸν ἡλιου, μια γυναίκα μπορεί νά είναι τέλεια μακιγιαρι-σμένη, χωρίς νά φαίνεται ἡ προσ-πάθεια τής αὐτῇ. Γιατὶ ἡ Λία Γα-λάνη δέν μακιγιαρεῖ μόνο τις πε-λατίτσες τής γιά μια βραδυά. Τις μαθαίνει πὸς νά υπογραμμίζουν μόνες τους τήν ὁμορφίαν τὸν μα-τιῶν, τὸν χιλιῶν και τήν έκφρα-στικότητα τὸν προσώπου.

Τώρα πὸν πέρασαν πια οι ἡμέρες τὸν Χρι-στούγεννων και τής Πρωτοχρονιάς, κάθε γυναίκα πρέπει νά έν-διαφερθῇ λιγάκι πε-ρισσότερο γιά τήν ὁ-μορφίαν τής. Τὸ δέ-μα, πὸν είχε τόσο φορτωθῇ από τὸ μακιγιαρίσμα τὸν ρεβεγιόν, χρει-άζεται μια ξεκούραση με έπιστη-μονικὴ περιποίηση, άτιμολούτρα και συστηματικὸ μασάζ. "Η έκλεκτὴ αἰσθητικὸς και καλὴ μας φίλη Κα-λίμυ μοῦ έλεγε, στὸ ἱνστιτούτο τής τής ὁδοῦ "Αμερικῆς 15, πόσο θά άνακαμφῇ ἡ έπιστημονικὴ περι-ποίηση τήν κουρασμένη έπιδερμίδα τὸν γυναικῶν πὸν, από τις κατα-χρήσεις τὸν φαγητῶν, τὸν γλυκῶν και τὸν ποτῶν, χρειάζεται μια μι-

κρὴ ανάπαυλα. "Αλλωστε, ἑνα κα-λὸ καθάρισμα τὸν προσώπου εἶ-ναι κάτι πὸν ξεκουράζει και τὸ νευ-ρικό μας σύστημα και μάς κάνει δυὸ ὥρες άργότερα νά ξαναρχίσου-με με περισσότερὸ κέφι τήν τακτι-κὴ μας ζωὴ.

Οπως έχουν γίνεῖ οι κουζίνες στην έποχή μας, δέν θυμίζουν πιά τίποτα από τὸ άη-μένιτο κείνο δωμά-τιο, πὸν μύριζε τη-γάνισμα και δέν μπο-ρούσε ποτέ νά είναι συγυρισμένο. Τώρα οι κουζίνες με τήν μοντέρνα τους διαρρύθμιση και τὸν έξηλεκτρισμὸ τους άποτε-λοῦν κι' αὐτὲς ἑναν εύχάριστο χώ-ρο τὸν σπιτιοῦ, ὅπου χαίρεται κα-νείς νά μαγειρεύῃ. "Αν θέλετε, ὁ-μως, πραγματικά νά έχετε ἑνα πο-λιτισμένο σπιτί, είναι άπαραίτητο νά άποκτήσετε και σεις μια από τις περιφημες γερμανικὲς ηλεκτρι-κὲς κουζίνες «Στράμππεργκ», πὸν συγκεντρώνουν τὸ πὸν μοντέρνο σύστημα κατασκευῆς. Είναι ὀλη φτιαγμένη από έμαγιέ με πορσε-λάνινα κομμάτια, πὸν θυμίζουν τήν θερμοκρασία και με τὸν μεγαλύ-τερο φούρνο πὸν θά βρῆτε σέ εὐ-ρωπαϊκὴ κουζίνα. "Η πρῶτα πὸν φούρνου άνοίγει με σύστημα ψυ-γείου, γιά νά εμφανισθῇ από μέ-σα τὸ πурὲς κάλυμμα τὸν φούρ-νου. "Ενα τεράστιο συρτάρι ὅπου μπορείτε νά φυλάξετε τὰ σκεῦ-ς σας, αλλά και νά τὸ χρησιμοποιή-σετε γιά τὸ ψήσιμο ἑνὸς ὀλόκλη-ρου αρνίου, ἡ σγάρα και τὰ δυὸ μικρότερα ταψιά, ὀλοκληρώνουν τὰ εξαρτήματα τής μοντέρνας αὐ-τῆς κουζίνας, πὸν τήν αντιπροσω-πεύει και χονδρική τής πώληση έ-χει ἡ εταιρία Γ. Δελιγάρης και Σία, στην ὁδὸν Φειδίου και Γεν-ναδίου 1.

Τὸ σκάσιμο τὸν χει-ριῶν είναι κάτι πὸν ξεφαιίνεται περισσότερο τὸν χει-μῶνα. Καί μάθαμε νά τὸ δικαιολογούμε πάντοτε από τήν έπί-δραση τής παγωνιάς καί τής ἀλλαγῆς τὸν καιρικῶν συν-θηκῶν. Ποτέ, ὅμως δέν σκεφθήκα-με πὸς μπορεί νά προέχεται και από τήν κακὴ ποιότητα ἑνὸς σα-ποουνίου. Καί πράγματι, ἑλα αὐ-τὰ τὰ έπονομαζόμενα μσοχοάπου-να, άφήνουν συνήθως πάνω στὸ δέριμα μια λευκὴ μεμβράνη πὸν καταστρέφει άκόμη και τήν καλύ-τερὴ έπιδερμίδα. "Υπάρχουν, ὅ-μως, τὰ δυὸ σαποῦνα «"Αρωμα», τὸ ροζ και τὸ τυρκουάζ, τὸν έρ-γοστασίου Χαρίλαος και Κανελ-λάπουλας, πὸν ὀχι μόνον δέν έπι-δροῦν βλαβερὰ στὸ δέριμα, άλλ' αντίθετως τὸ τροφοδοτοῦν με ὀρι-σμένες λιπαρὲς οὔσιες πὸν προσ-δίδουν μια βελούδινη απαλότητα στὰ χέρια.

Η Άρτιον

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 8 έως 14 'Ιανουαρίου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
Μὴ σκέπτεσθε τόσο πολὺ γιάτὶ χάνετε τὸν καιρὸ σας χωρὶς νά φέρετε κανένα οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα. Πρέπει νά ἐνεργήσετε πὶό θετικά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 8.

ΤΑΥΡΟΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου
Θά πάρετε εἰδήσεις ἀπὸ κάποιο μακρινὸ μέρος, πὸν μπορεί νά σας στενοχωρήσουν λίγο. Διαιτηρήστε τήν ψυχραιμία σας καί θά ἐπι-τύχετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 9.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου
Μὴν ἀπελπίζεσθε ἀπὸ τὰ μικροεμπόδια πὸν συναντᾶτε στὸ δρόμο σας. "Η ζωὴ είναι γεμάτη ἐκπλήξεις καί ἀντιξοότητες. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου
Κάνετε ἀσκαπες ἐνέργειες καί δημιουργεῖτε ἐντυπώσεις πὸν είναι εἰς βάρος τῆς προσωπικῆς σας ἱκανότητος. Πρέπει νά εἰσθε προ-σεκτικὸς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 7.

ΛΕΩΝ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αὐγούστου
Οἱ ἀνθρωποι πὸν έχουν ἐγώμιο δέν μπορούν νά ἀποκτήσουν πρα-γματικὸς φίλους καί συνεργάτες στῇ ζωὴ τους. Προσγειωθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 9.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 23 Αὐγ.-22 Σ)ρίου
Μὴν ὑπεκκύψετε στὸν ἐκδασμὸ ἑνὸς ἀτόμου, πὸν προσπαθεῖ ἀπὸ καιρὸ νά σας φέρῃ σέ δυσκόλη οικονομικὴ θέση. Σκεφθῆτε καλά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 14.

ΖΥΓΟΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 23 Σ)μβρίου - 22 'Οκτωβ.
Θά σας πληγῶσῃ ἡ στάση κάποιου φίλου σας πὸν θά παρασυρῇ ἀπὸ τὰ κουτσουλιὰ ὀρισμένων παλιῶν σας ἐχθρῶν. Δεῖτε ἀνωτε-ρότητα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθ. 21.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν)ρίου
Μὴν ἔχετε τυφλὴ ἐμπιστοσύνη σέ κανένα. Στην ἐποχὴ μας ὁ μονα-δικὸς μας φίλος είναι ὁ ἴδιος ὁ εαυτὸς μας. Συντονισθῆτε ἐγκαί-ρως. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 4.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 23 Ν)ρίου-22 Δ)ρίου
Θά μέβετε κάποιον νέο πὸν θά ἀνατρέψῃ ὀλο τὸ πρόγραμμα σας καί θά σας ξαναδῶσῃ ἐνδιαφέροντα στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 1.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 22 Δ)ρίου-19 'Ιαν.
Μὴν πάρετε κατὰκαρδὰ τὸν σκληρὸ, πρῶτο με τὸν ὅποιο θά σας φερθῶν ὀρισμένα μέλη τὸν οἰκογενειακοῦ σας περιβάλλοντος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 4.

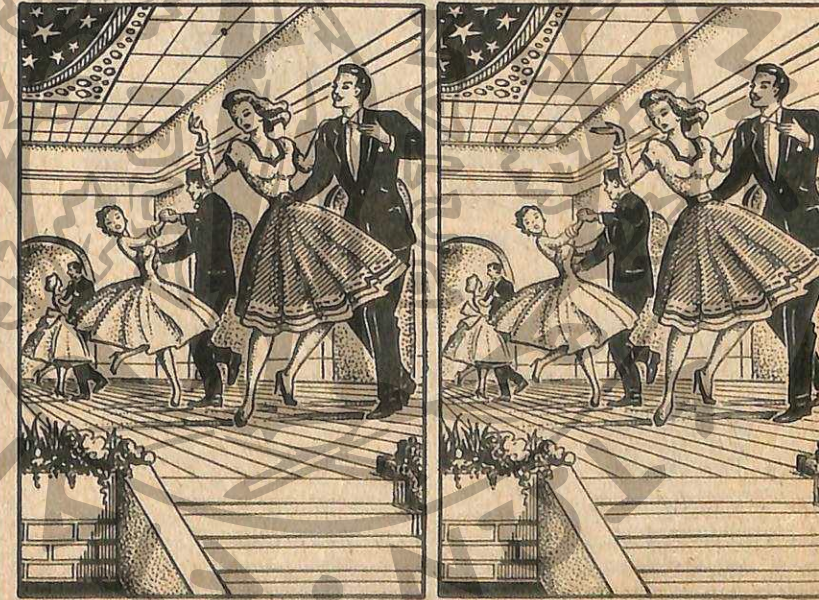

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ)ρίου
Πρέπει νά έχῃ κανείς μεγάλη δύναμη καί προσωπικότητα γιά ν' ἀντισταθῇ σ' ἑναν τόσο ἰσχυρὸ ἠθικὸ κλονισμό. Κάνετε κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 4.

ΙΧΘΥΕΣ. Για ὄσους γεννήθηκαν από 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίου
"Ας ἀπορρήστε γιά τις ἐνέργειες τὸν ἀντίπαλόν σας. Δέν ἔχετε νά φερθῆτε τίποτα γιάτὶ παίζετε πάντοτε με ἄνοικτὰ χαρτιά. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 7.

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σέ 8 σημεῖα. Μπορεῖτε νά τὰ βρῆτε;

ΚΟΥΝ ΚΑΙ ΜΕΛΙΝΑ. 'Η φωτογραφία αυτή της διεθνούς φήμης 'Ελληνίδος πρωταγωνίστριας του θεάτρου και του κινηματογράφου και του επί κεφαλής του «Θεάτρου Τέχνης» ελήφθη κατά την δεξίωση που ώργάνωσαν η «Εθνική Έστια»

Όπως είναι ήδη γνωστό, η Μελίνα και ο Κάρολος Κούν συζητούν περίπτωση έκτακτου συνεργασίας. Συγκεκριμένως η Μελίνα έχει κατ' αρχήν αποδεχθεί να πρωταγωνιστήσει στο έργο του Τέννεου Ούιλλιαμς «Γλυκό πουλί της ανοίξης», που έχει περιληφθεί στο ρεπερτόριο του «Θεάτρου Τέχνης». Το έργο αυτό υπήρχε η προοπτική ν' ανέβη μετά τον «Ιώδα» του Μάκ Λής, που παίζεται τώρα μ' ιδιαίτερος εύτυχη απόδοση, στην αίθουσα κάτω από τον «Ορφέα». Όμως η Μελίνα δεν έχει ακόμη τελειώσει με την καινούργια ταινία που γυρίζει ο Ζυλ Ντασσέν και στην οποία υποδύεται μία γυναίκα της αμαρτίας στο λιμάνι του Πειραιώς. Για το λόγο αυτό ο Κούν προέκρινε την «Ευρυδίκη» του Άνουϊγ ως έργο διαδοχής της σκηνικής δημιουργίας του Μάκ Λής και θα παίζει μάλιστα και ο ίδιος ένα από τους βασικούς ρόλους της. «Αν εν τώ μεταξύ η Μελίνα είναι ελεύθερη, τότε θ' ακολουθήσει το έργο του Τέννεου Ούιλλιαμς. Διαφορετικά δεν αποκλείεται η περίπτωση το «Γλυκό πουλί της ανοίξης» να μετατεθεί και να παιχθεί του χρόνου. Πάντως, το γύρισμα της νέας ταινίας του Ζυλ Ντασσέν —που έχει επενδύσει με μουσική ο Μάνος Χατζιδάκις— συνεχίζεται με γοργότατο ρυθμό. Μαζύ με την Μελίνα παίζουν στο φιλμ αυτό του δημιουργού του «Χριστού» και του «ΡΙφί» ο ίδιος ο Ντασσέν, ο Γιώργος Φούντας, η Δέσπω Διαμαντίδου, ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ, ο Τίτος Βανδής, ο Δήμος Σταρένιος, η Κούλα Άγαγιώτου, ο Αρτέμιος Μάσας και κάνει μία σύντομη εμφάνιση σαν ήθοποιος ο σκηνοθέτης Άλξης Σολομός.

“Όταν έχετε ανάγκην ιδιαίτερας προφυλάξεως ειδικώς αποτελεσματικής...
‘Η “CAMELIA,, δα σας εξασφάλιση:
“Ανεσι, Καθαριότητα, Άσφάλεια.

Είναι πρακτική και οικονομική
Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να έρχασθε, να διασκεδάσετε να έχετε το αίσθημα της αυτοπεποίθησως.
Ζητήσατέ την μόνο με μία λέξη ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακείο ή Κατάστημα γυναικείων ειδών και θα έχετε διακριτικά το γνήσιο μπλέ καυτί της “CAMELIA...
Τιμή κυτίου Δρ. 12.50
Για ταξίδια - εκδρομές ειδική συσκευασία τσάντας

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Σιδήσις, Κρίσις, Τηλεγραφία και Σκόλια

του κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Η «ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΥΜΑΤΩΝ» ΨΑΘΑ ΚΑΙ ΤΟ «ΣΑΡΑΝΤΑ ΚΑΙ...»

Η «Εταιρία θαυμάτων», που παρουσιάζει στην καινούργια του κωμωδία ο Δημήτρης Ψαθάς, είναι κάποια εταιρία κατεργαρέων. Μία ομάδα από αγύρτες που, σ' ένα ελληνικό χωριό, θέλουν ν' αποκτήσουν κάποιο δοσκοτόπι. Το υπόθαλασσό της περιοχής έχει μεταλλευμα. 'Επιδιώκουν, λοιπόν, να το βάλουν στο χέρι. Ο Ιδιοκτήτης, όμως, στον οποίο ανήκει το δοσκοτόπι, είναι ένας νέος θρησκόληπτος, που έχει κάνει τάμα να το προσφέρει για την ψυχή του πατέρα του σε κάποιο μοναστήρι. Γι' αυτό δεν δέχεται να τους το πωλήσει. Οι αγύρτες τότε επινοούν ένα άγιο. Ένα ψευτοάγιο, που διαδίδουν ότι είχε ζήσει σ' εκείνη την περιοχή και έβασκε εκεί γύρω τα πρόβατά του... Και έπειδή κι αυτό δεν είναι αρκετό για να πιστέψι ο νέος με το δοσκοτόπι, σκαρώνουν επί τόπου ένα «θαύμα». Μισθώνουν, δηλαδή, δυο γυναίκες —μύνα και κόρη— και τις εγκαθιστούν με απάτη στο σπίτι του νέου, του 'Ιλάριου. 'Η μητέρα προσποιείται την μουγγή, αλλά την άλλη ημέρα, όταν πηγαίνουν στο δοσκοτόπι, που υποτίθεται ότι είναι του κατασκευασμένου από την εταιρία των απεργών αγίου, η μουγγή ξαφνικά ξαπαρδίζει τη μιλία της... Ο 'Ιλάριος, απραγός και στο κεφάλαιο των γυναικών και επηρεασμένος από τη γοητεία της κόρης, πέφτει κανονικά στην παγίδα. Πιστεύει, δηλαδή, κι αυτός στον ψευτοάγιο κ' είναι πια έτοιμος να εκχωρήσει το δοσκοτόπι στους αγύρτες. 'Αλλά η κοπέλα είχε ειδικούς λόγους να μη συμπαθή τον αρχηγό της σπείρας και γι' αυτό προκαταβολικά είχε ειδοποιήσει την αστυνομία. 'Η ίδια στο τέλος ανοίγει τα μάτια και του 'Ιλάριου. Έτσι η εταιρία, αντί ν' αποκτήσει το δοσκοτόπι, αποκτά ένταλμα συλλήψεως και εξασπάζεται στη φυλακή.

Ψαθάς και Χόρν

Ολη αυτή η ιστορία είναι δοσμένη από τον Ψαθά κατά τρόπο που ο θεατής συνολικά διασκεδάζει. Το ευθυμογραφικό του ταλέντο προσφέρει πολλές ευχάριστες στιγμές —μια μάλιστα όπου η ψευτομουγγή προσποιείται ότι μουγγάθηκε στ' αλήθεια είναι ιδιαίτερα επιτυχημένη— και γενικά το ζωντανό χιούμορ πολλές φορές προσελκύει ιδιαίτερα. 'Αλλ' αν υπάρχουν αποτυπωμένες σε διάφορες σκηνές οι βασικές αρετές της συγγραφικής εμπειρίας του δημιουργού της «Εταιρίας θαυμάτων», είναι επίσης γεγονός ότι η κωμωδία του αυτή δεν είναι από τις καλύτερές του. 'Υπάρχει κάτι το ψεύτικο και το φτιαχτό στην ολη του έργου. 'Η συγκρότηση του μύθου και η ολη εκτύλιξη της ιστορίας έχουν κάτι το βεβιασμένο και σγεδρόν. Τα πρόσωπα κινούνται κατά τρόπο μάλλον σπασμωδικό, με βασική διάθεση να υπηρετήσουν κάτι που σαν συνολική κατασκευή δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι επιτυχημένο. Φυσικά, όμως, αυτά όλα αν άδυνατίζουν την ποιητική εντύπωση, δεν εμποδίζουν το θεατή από το να γελάει και να διασκεδάζει αυτότελως με τον εύθυμο οίστρο που διαπνέει σε πολλά μέρη την «Εταιρία θαυμάτων». 'Αλλωστε, αυτή τη φορά, το δυναμικό ταλέντο και η ευθυμογραφική εμπειρία του Ψαθά έχουν δημιουργήσει συμπαραστάτη την εξαιρετική τέχνη του Δημήτρη Χόρν. Ο θαυ-

μάσιος αυτός καλλιτέχνης δίνει μ' εκπληκτική μαεστρία, αφάνταστη άνεση, δροσιά και γενική υποκριτική επιτυχία τον κεντρικό ήρωα. Είναι εξαιρετικός. Παράλληλα, αρκετά καλή είναι και η σκηνοθετική του προσφορά στην παρουσίαση του όλου έργου.

Οι άλλοι ήθοιοι

Από το άλλο επίτελειο της έρμηνείας αξίζει να μνημονευθούν ιδιαίτερα η Βέρα Ζαβιτσιάνου, ο Σπύρος Μουσούρης, ο Θάνος Τζενεράλης και στον σύντομο ρόλο της η Ρίτα Μουσούρη. 'Η Βέρα Ζαβιτσιάνου παίζει με απόλυτη άνεση και χάρη. Δεν ξέρω

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ενώ κόβει την πίττα κατά την ειδική εκδήλωση που ώργάνωσε με πολλήν επιτυχία η «Εθνική Έστια» του Βασιλικού 'Εθνικού 'Ιδρύματος, χάρην του κόσμου του θεάτρου. Παραρτήσαν εις αυτήν υπερδωκάσιοι ήθοιοι, συγγραφείς και σκηνοθέτες.

όμως γιατί, ενώ στο «Θέατρο Τέχνης» η παρουσία της γινόταν έντονα αισθητή, στη σκηνή του «Κεντρικού» το αποτέλεσμα δεν φάνηκε τίς ζωρές εντυπώσεις στις οποίες η ίδια μάς έχει συνηθίσει. Ο Σπύρος Μουσούρης κρέναι με δημιουργική γραφικότητα τον τύπο του αρχηγού και ο Θάνος Τζενεράλης, που έχει πια ειδικότητα στη σκηνή και στην οδόν στους ρόλους των αστυνομικών, διαγράφει με χαρακτηριστική απόδοση και επιτυχία τον τύπο ενός ενωμοτάρχου. Ο Μηνάς Χρηστίδης, που κρατά το μέρος ενός μουσικού αστυνομικού, παίζει μ' ένα νωθρό μπλάβερισμό, απαραδέκτο για τον ρόλο και για το έργο. 'Επίσης, η νέα

καλλιτέχνης Κατερίνα Γιουλάκη, που υποδύεται το μέρος της μητέρας της Βέρας Ζαβιτσιάνου, δεν κατορθώνει ν' αποβάλει τον φυσικό νεανικό της τόνο και η ολη κίνησή της δεν συμβιβάζεται με την ηλικία που υποδύεται. 'Από τους άλλους ήθοιους, που μετέχουν στην έρμηνεία της κωμωδίας του Δημήτρη Ψαθά, θα πρέπει ν' αναφερθούν ο Λάμπρος Κοτσίρης και ο Νίκος Φιλιππίδης.

«Ωργισμένα νειάτα»

Εκτός όμως από την κωμωδία του Δημήτρη Ψαθά, τρία άλλα καινούργια έργα ανεβαίνουν τώρα σε Ισθρίθμα άλλα αθηναϊκά θέατρα. Τρία έργα, από τα οποία το ένα ξένο και τα δυο ελληνικά. Το ξένο θα το παρουσιάσει η κρατική σκηνή και είναι το «Ωργισμένα νειάτα» του 'Όσμπορν. Πρόκειται για ένα κομμάτι σύγχρονο, που σκηνοθετεί με ξεχωριστή επιμέλεια ο Άλξης Σολομός και που έχει μονάχα πέντε πρόσωπα. Τους δυο βασικούς ήρωες θα υποδυθούν ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ και η Νέλλη Άγγελίδου. 'Υπάρχει ένας ακόμη ενδιαφέρων ηθοποιός ρόλος, τον οποίο θα παίξει η Γ. Μαυροπούλου και θα προσθέσουν στην έρμηνεία τη δημιουργική παρουσία τους ο Στέλιος Βόκοβιτς και μαζύ ο Λυκούργος Καλλέργης. Τα «Ωργισμένα νειάτα» ήταν ν' ανέβουν αυτή την εβδομάδα, αλλά η εξαιρετική επιτυχία του «Φιλάργουρου» —σωστός θρίαμβος του Χριστόφορου Νέζερ— υποχρέωσε σε μετάθεση της προερίρας για την άλλη. Δεν αποκλείεται μάλιστα ο Μολιέρος να διατηρηθεί και μερικές ακόμη ημέρες, όποτε, φυσικά, τα «Ωργισμένα νειάτα» μοιραίως θα έχουν νέα χρονική μετάθεση. 'Αναλόγως θα επηρεασθεί από απόψεως ημερομηνίας ανέστασης ο «Ριχάρδος ο Γ'» του Σαίξπηρ, που ετοιμάζει με πυρετώδη δημιουργικό ρυθμό ο Άλξης Μιωντής.

Τα ελληνικά έργα.

Τα δυο ελληνικά έργα, όμως, ανεβαίνουν τώρα. Μάλιστα, αν δεν επήλθε καμιά αλλαγή την τελευταία στιγμή, το ένα θα πρέπει να έχει ανεβη την ώρα που θα διαδάζει αυτές τις γραμμές. Και τα δυο αυτά έργα —το ένα κωμωδία και το άλλο επιθεώρηση— είναι των ιδίων συγγραφέων: Του Άλξου Σακελλάριου και του Χρήστου Γιαννακόπουλου. 'Η κωμωδία τους έχει τον τίτλο «Σαράντα και...» και η επιθεώρηση τελικώς ονομάστηκε «'Ανθρωποι του 60». Το «Σαράντα και...» παρουσιάζει την περίπτωση μιας πλούσιας χήρας που δεν έχει χαρή τη ζωή της συναισθηματικά και που έχει πια περάσει τα σαράντα. Σαράντα και... δπως είναι και ο τίτλος του έργου. Οι δικοί της κοιτάζουν να την ξαναπατήσουν μ' ένα υπερώριο πλούσιο, όταν ξαφνικά στη ζωή της προσβάλλει ένας άνδρας... Ένας άνδρας που τον γνωρίζει ένα δράδυ που πηγαίνει με κάποια συντροφιά σ' ένα κέντρο. Είναι καλλιτέχνης. Βιολίστης. Δεν είναι κανένα παιδαρέλι, αλλά έχει κάτι το γοητευτικό και η γνομημία του, μαζύ με το έντονο αισθηματικό ενδιαφέρον που δείχνει εκείνος, την ξεσηκώνει. 'Η «σαραντάρας» αισθάνεται αιφνιδίως να ένπνουν μέσα της αισθήματα που δεν είχε δοκιμάσει

ποτέ και μαζύ ο πόθος για μια νέα έντονη ζωή. Συνδέεται, λοιπόν, με τον καλλιτέχνη, παράλληλα, όμως, ο αδελφός της και οι άλλοι συγγενείς την πιέζουν να πάρει τον πλούσιο. Κάποια στιγμή υποχωρεί, ένδιδει στις πιέσεις τους και ετοιμάζεται να κάνει αυτό τον γάμο. Τελικά, όμως, νικά η καρδιά και η ολη ιστορία κλείνει με «χαπύ έντ».

‘Η ηρώϊδα της κωμωδίας

Φυσικά, πριν δη κανείς το έργο, δεν είναι δυνατόν να διατυπώσει κρίσεις. Φαίνεται, όμως, ότι ο ρόλος ηγηγαινέι γάντι» στην Μαίρη Άρσων. Δεν κάνω προκριτική. Το σημείων για να προσθέσω ότι υπάρχει γύρω σ' αυτό το έργο κάποια προίστορία. Το «Σαράντα και...» δεν γράφτηκε τώρα. Είναι μια κωμωδία που ο πολυγραφώτατοι δημιουργοί της έχουν σκαρώσει

Ο ΨΑΘΑΣ, ο συγγραφέας της «Εταιρίας θαυμάτων» που παρουσιάζει ο Δημήτρης Χόρν εις το «Κεντρικόν».

εδώ και τρία —νομίζω— χρόνια. Το έργο προωριζότανε για την Κατερίνα. 'Εκείνη, όμως, τελικά, δεν ξέρω για ποιούς λόγους, δεν το άνεβασε. Κατόπιν έγινε λόγος ότι θα το έπαιζε η Μιράντα (που με ικανοποίηση οι θεατρόφιλοι ξαναείδαν στο βασικό επίτελειο της κρατικής σκηνής). 'Αλλά και η Μιράντα δεν το έπαιξε. 'Ανεφέρθη μετά ότι θα το άνεβασε πέρσι η 'Αλίκη στο θέατρο «Κυβέλης», αλλά και πάλι τα χειρόγραφα έμειναν στο συρτάκι των δυο συγγραφέων. Έως ότου αυτή τη φορά η γρουσουζιά έσπασε και η Μαίρη Άρσων το εμφανίζει. 'Αξίζει να προστεθεί ακόμη ότι ο Γιαννακόπουλος και ο Σακελλάριος... δεν παρουσιάζουν επί σκηνής τον άνθρωπο που ξεσηκώνει την κεντρική ηρώϊδα της κωμωδίας τους. 'Ο γοητευτικός καλλιτέχνης που την ξεμαλίζει δεν εμφανίζεται διόλου και μόνον από τις αφηγήσεις των

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ θα παρουσιάσει εντός των προσεχών ημερών τα «Ωργισμένα νειάτα» του 'Όσμπορν, που αναφέρεται ότι παρουσιάζουν όλως εξαιρετικών ένδιαφέρων και που όπου παίχθηκαν έχουν σημειώσει όλως εξαιρετικήν επιτυχίαν. Είς την φωτογραφίαν μας (καθήμενος) ο Άλξης Σολομός, που σκηνοθετεί το μοντέρνο αυτό αξιόλογο έργο και οι: Γ. Μαυροπούλου, Νέλλη Άγγελίδου, Στέλιος Βόκοβιτς, Δημήτρης Παπαμιχαήλ και Λυκούργος Καλλέργης.

άλλων ηρώων του έργου παρακολουθεί ο θεατής τη δράση και την επίδρασή του επάνω στην πλούσια χήρα.

‘Η νέα επιθεώρηση

Όπως είπαμε ήδη, οι ίδιοι συγγραφείς, ύστερα από αρκετό καιρό που έχουν να δώσουν «παράν» στο μουσικό θέατρο, εμφανίζουν τώρα και μια νέα επιθεώρησή τους. 'Ανεβαίνει στο θέατρο «Κυβέλης» από το συγκρότημα Άννας-Μαρίας Καλουτά, Γκιωνάκη, Ρίζου και Μηλιάδη και τιτλοφορήθηκε τελικά «'Ανθρωποι του 60». Συνθέτης ο Ζακ 'Ιακωβίδης, που πέρσι έσημειωσε, ανάμεσα στους γνωστούς δημιουργούς του είδους, το ρεκόρ μουσικής επενδύσεως επίκαιρων σατιρικών έργων. Χορευτικό ζευγάρι ο Σειληνός κ' η Προκοπίου και σκηνογράφος ο Περσάκης. 'Ας εύχουμε οι δυο βετεράνοι του είδους, που αποφάσισαν ν' ασχοληθούν πάλι με το μουσικό θέατρο, να έφτιαξαν κάτι καλό. Κάτι το έξυπνο και το ενδιαφέρον. 'Η κρίση που δοκιμάζει η αθηναϊκή επιθεώρηση αρχίζει να είναι πολύ επικίνδυνη και θα πρέπει όσοι ενδιαφέρονται για τη διατήρησή της κάτι να κάνουν. Συγγραφείς και ήθοιοι είναι ανάγκη να βάλουν τα δυνάτα τους για να βγύ το είδος από το τέλμα στο οποίο διαρκώς και περισσότερο βυθίζεται...

‘Ελάχιστοι θεαταί

Κρίση διέρχονται κ' ένας-δυο θέατροί, πράσας. Κρίση όμως οικονομική. Δηλαδή, υπάρχουν αυτό τον καιρό ωρισμένες παραστάσεις που συγκεντρώνουν λίγους θεατάς και φυσικά αυτό το πράγμα επιδρά όληθρια στα οικονομικά των συγκροτημάτων που τις παρουσιάζουν. 'Υπάρχουν επίσης ένας-δυο άλλοι θέατροι που κινούνται καλύτερα, αλλά που διέρχονται εν πάση περιπτώσει περίοδο ισχνών αγελάδων. Και υπάρχουν, τέλος, θέατρα που δεν πάνε άσχημα, αλλά που αντιμετώπιζουν κι αυτά οπωσδήποτε μελλοντική αλλαγή, γιατί είμαστε ακόμη στον 'Ιανουάριο και, βέβαια, δεν είναι δυνατόν τα προγράμματα που παρουσιάζουν τώρα ν' αντέξουν ως τον Μάιο. 'Ετσι θ' αλλάξουν έργα πρώτα-πρώτα το θέατρο «Ελσας Βεργύ. Θα παρουσιάσει επίσης νέο έργο, κατά το αίσθημα που ακολουθεί, το «Θέατρο Τέχνης»: Την «Ευρυδίκη» του Άνουϊγ. 'Ο άνεβάσσουν, έξ άλλου, μια νέα κωμωδία τα «Διονύσιας». 'Αλλαγή θα γίνει και στο θέατρο «Φωτοπούλου», αλλά σ' αυτό η αλλαγή θ' αφορά τον θίσσο. 'Ο δημοφιλής κωμικός θα φύγει τον άλλο μήνα για Κύπρο και Κωνσταντινούπολη, και στο θέατρο της οδού Στουρνάρα θα τον διαδεχθεί το «Ελληνικό Λαϊκό Θέατρο»

Αυτό είναι
ΤΟ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ
ΦΗΜΗΣ

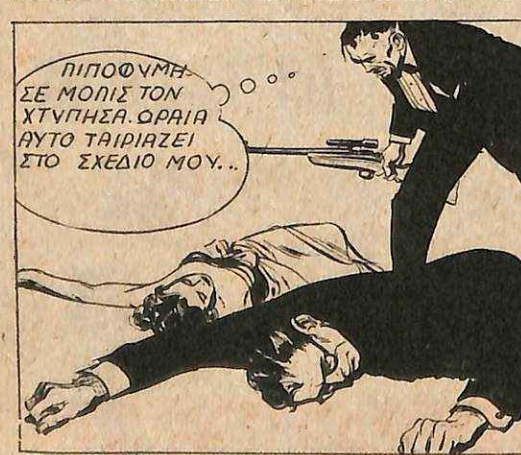
ΟΥΖΟ
SANS
RIVAL

Νικήτα 3
Πειραιεύς
Τηλ. 41962
40484

Ρίπ **Κίρμπυ** **13**

Ο κ. Ουέλλς προσλαμβάνει ένα νέο οδηγό για ένα κυνήγι στην Άφρική. Έν τώ μεταξύ στέλνει μέσα σε ένα δέμα διαμάντια ενός εκατομμυρίου στην κόρη του, στην Άγγλεια. Κατά τη διάρκεια του κυνηγιού ο Ουέλλς διαπιστώνει ότι ο νέος οδηγός του, ο «Λοχαγός Μαντόν» ή «Χασάπης», όπως τον αποκαλούν, του μοιάζει καταπληκτικά, με μόνη τη διαφορά ότι δεν έχει επίδεσμο στο μάτι. Ένω όμως αυτά γίνονται στην Άφρική, ο Ρίπ Κίρμπυ μεταβαίνει στην Άγγλεια. Κατά την διάρκεια του κυνηγιού ο κ. Ουέλλς σκοτώνεται από μια λεοπαρδαλή. Ο «Χασάπης», έκμεταλλεύμενος την ομοιότητά του με τον νεκρό, εμφανίζεται ως... κύριος Ουέλλς και προσπαθεί να πάρει τα διαμάντια από την κόρη του, ή όποια διαπιστώνει αλλαγή στον χαρακτήρα του πατέρα της και ζητεί την βοήθεια του Κίρμπυ, που αναγνωρίζει τον «Χασάπη», αλλά...

Η Ζωή μας

ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΧΩΡΙΣ ΑΥΛΑΙΑ...

* Από τα όσα πολλά και καλά και ωραία ελέγχθησαν στο μεγάλο δείπνο που παρέθεσε το Έθνικ "Ιδρυμα, στην «Εθνική Έστια», προς τιμήν των Ελλήνων ήθοποιων, παρουσία των Βασιλέων, υπάρχει μία ευστοχη παρατήρηση που νομίζω πως θ' αξίζει να μας απασχολήσει.

* Οφείλεται (όπως ένα πλήθος άλλων ευστόχων παρατηρήσεων των τελευταίων ετών) στον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης κ. Παναγιώτη Κανελλόπουλο που, σαν πνευματικός άνθρωπος, είναι φυσικό να συμμετέχει σε κάθε εκδήλωση σχετική με την καλλιτεχνική και φιλολογική μας ζωή.

* Υπάρχει ένας σαφής δεσμός ομοιότητας ανάμεσα στον ήθοποιό και στον πολιτικό: «Η παντελής έλλειψις ιδιωτικής ζωής, μάς έπλεε ο κ. Κανελλόπουλος. Ο πολιτικός όπως και ο ήθοποιός βρίσκονται πάντα στο προσκήνιο. Όχι μόνον όταν το απαιτεί το κοινωνικό τους λειτουργήμα, που και από μόνο του είναι παμφάγο από απόψεως δημοσίων εμφανίσεων, αλλά και όταν κατά τεκμήριον αποσύρονται από το φώς της δημοσιότητας και προσπαθούν να χαρούν τις άπλετες χαρές στις όποιες έχει δικαίωμα ο κάθε άνθρωπος».

* Αληθέστατο. Μά ποιός, άραγε, να φταίη;

* Φταίει, άραγε, μόνο το κοινό που, στο κάτω-κάτω, φυσικό είναι να θεοποιεί τους ήρωές του και να προσπαθή πάντοτε ν' αντιληθώ διδάγματα και παραδείγματα προς μίμηση; Ή μήπως φταίνε λιγάκι και οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι, που έχουν πιά παραδοθή άνευ όρων στην τυραννία των πιστών τους και τους έχουν προκαταβολικά χαρίσει, ό,τι πολυτιμότερο έχει ένας υπεύθυνος άνθρωπος —το δικαίωμα της μονώσεως;

* Υπάρχει μία στιγμή στη ζωή του καθενός μας, που πρέπει αμετάκλητα ν' αποφασίσουμε τί ζητάμε από τη Μοίρα: Έπιτυχία ή αγαλλίαση; Ο συνδυασμός και των δύο είναι μαθηματικά αδύνατος και κάθε προσπάθεια συγκερασμού σ' ένα από τα δύο μπορεί να οδηγήσει: Στην παραφροσύνη ή στην επόδυνη, συντριπτική αποτυχία, που το άλλο της όνομα είναι ρατετισμός.

* Η αγάπη —ή κάθε αγάπη— είναι τυραννική στη φύση της. Πόσο, λοιπόν, περισσότερο ή συλλογική αγάπη μίας μεγάλης μερίδος ατόμων προς ένα έμψυχο είδωλο. Το τίμημα αυτό του δημοσίου βίου δεν υπάρχει κανείς που να μπορεί να το αποφύγει, και τα πολιτικά γεγονότα της τελευταίας δεκαετίας μάς έδωσαν καινούργιες άπτες αποδείξεις. Ούτε οι έκλογες κερδίζονται εν κρυπτώ, ούτε οι παραστάσεις...

* Το όλο θέμα, φυσικά, άπτεται με το γενικότερο θέμα της Έπιτήμης της Καθολικής Προβολής, που πολλοί ονομάζουν Διαφήμιση ή και Δημόσιες Σχέσεις. Η κάθε κίνηση των όσων βρίσκονται στο προσκήνιο είναι φυσικό να διέπεται από μία διαφημιστική σκοπιμότητα, βετική ή αποβετική, και ο μόνος τρόπος για να έχει μία Προσωπικότητα ένα οποιοδήποτε είδος ατομικής ζωής είναι να εντάξει και αυτήν στο πνεύμα της δημοσίας διαβιώσεως.

* Όσα περισσότερα ξέρει το κοινό, τόσα λιγότερα υποπτεύεται...

* Τώρα, έδώ που τα λέμε μεταξύ μας, τόσο οι σύγχρονοι πολιτικοί μας, όσο και οι σύγχρονοι καλλιτέχναι μας, και να το θέλανε ακόμη, ελάχιστη τροφή θα μπορούσαν να δώσουν στο καθημερινό κουκουσουλίο, έξω από κανένα αλφινίδιο γάμο ή από κανένα καθυστερημένο διαζύγιο, από κείνα που τα παίζει πιά πεντόβολα ή εξελιγμένη μας κοινωνία.

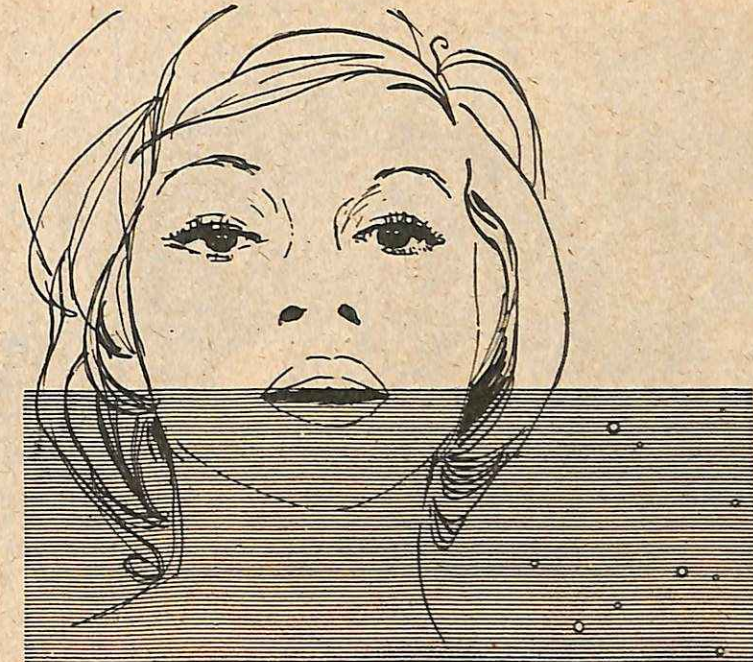
* Νοικοκυρίστικα και μικροαστικά είναι τα κοπιώδη εικοσιτετράωρα της πλειονότητας των ανθρώπων, που έχουν επαμισθή το δάρος να δίνουν σε τούτη την λιμνοθάλασσα την ψευδαίσθηση του κοσμοπολιτισμού —κι αν δεν υπήρχαν ώρισμένες συναδελφικές στήλες με το γνωστό τους... φουσέρο, ποιός ξέρει τί πέπλος άνις θα εκάλυπτε την πηνία της καθημερινής είδησεογραφίας...

* Τον ήθοποιό, όπως και τον πολιτικό, τον ζή το "Όνομα. Έχω μπροστά μου, καθώς γράφω τούτες τις γραμμές, το άραιότατο αφιέρωμα του «Δίφρου» στα πενήνταχρονα της καλλιτεχνικής ζωής του Χριστόφορου Νέζερ και δεν μπορώ να μη συλλογιστώ πόσο μετρημένοι στα δάκτυλα είναι εκείνοι που μόνον με την ποιότητα της δουλειάς τους, σαν τόν Νέζερ, μπόρεσαν να επιβληθούν στην ελληνική πραγματικότητα. Μά κ' εκείνοι, στα πρώτα τους βήματα, μη και δεν χρειάστηκαν τη συμπαράσταση όχι μόνον ενός Ξενοπούλου ή ενός Φώτου Πολίτη στις αρμόδιες στήλες, αλλά και την συνεχή συμβολή ανανύμων συντακτών σε καρπάνιες, ανέκδοτα, χρονογραφήματα, καζαμίες;

* Ακούστηκε κι αυτό, νομίζω, στο δείπνο της «Εθνικής Έστιας»: Πιο επικίνδυνη κι από την περιέργεια του κοινού είναι η αδιαφορία.

* Μά δεν μπορεί κανείς να κάθεται με την μεζούρα και το λιανοντούφεκο και να καθορίζει κάθε τόσο που σταματάει το Ένδιαφέρον και πού αρχίζει η Ένοχληση, κι αυτή είναι, φευ, μία αλήθεια που ξέρουν όχι μόνον οι διαπρεπείς μας προσωπικότητες, αλλά και όλοι οι άλλοι εκείνοι άφανείς πρωταγωνιστές της εγγάμου ζωής...

Index

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ

Από έπιστημονικές έρευνες διεπιστώθη ότι: Κύριος συντελεστής για την νεανική και δροσερή τρυφερότητα του δέρματος είναι η περιεκτικότης του σε υγρό. Με τή χρονία όμως το δέρμα χάνει σιγά-σιγά αυτό το υγρό και αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξις είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω από τα μάτια και το στόμα.

Μιά αποτελεσματική λύσις.

Με την NIVEA έχετε την βεβαιότητα να εξουδετερώνετε την έλλειψη αυτή. Τα δραστικά συστατικά της κρέμας NIVEA δίνουν στο δέρμα να πιη. Έτσι αναπληρώνουν το υγρό του και ξαναδίνουν στο δέρμα την όμορφιά του.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

"Όχι θιά άνοστα φαγητά

- ✓ ΣΤΟ ΠΙΛΑΦΙ
- ✓ ΣΤΙΣ ΣΟΥΠΕΣ
- ✓ ΣΤΑ ΟΣΠΡΙΑ
- ✓ ΣΤΑ ΖΥΜΑΡΙΚΑ

Ρίξτε 1 κύβο ζωμού κόττας Κνόρπ

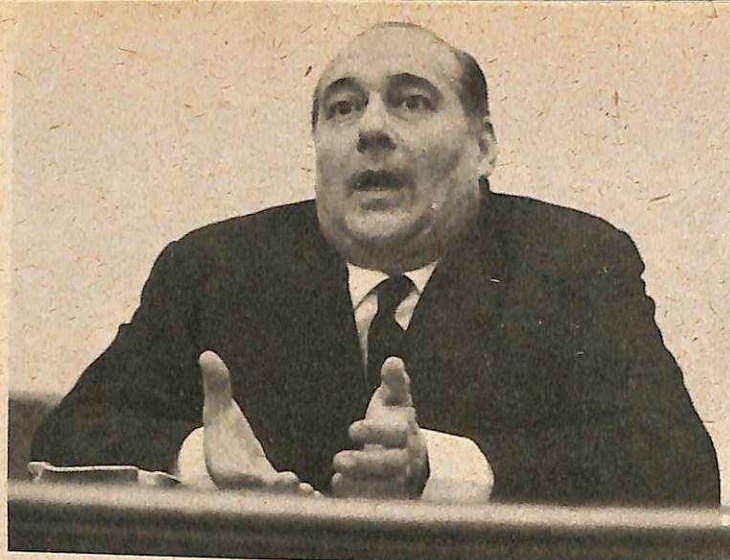

ΛΥΣΕΙΣ

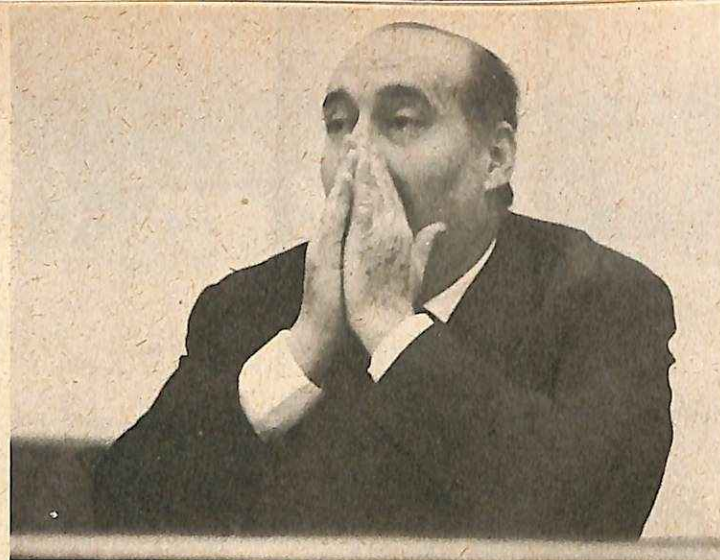
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ. 2. ΑΠΟΓΕΙΩΣΙΝ. 3. ΡΕΝΑΡ — ΡΕ — Η. ΤΑ. 4. ΑΛΤ — ΙΤΑΛΙΣ. 5. ΚΑΕΝ — ΚΑΙΝΗ. 6. ΠΕΝΣΑ — ΚΙΝΑ. 7. ΛΙ — ΡΑΣ — Ο «ΚΑΙ-Ν». 8. ΙΣΣΟΥ — Ο «ΣΗΚΟΣ». 9. ΑΛΛΑΧ — ΣΙΑΛ. 10. ΛΙΟΣΙΑ — ΑΗΡ. 11. ΛΕΚ — ΣΑΜΙΣ. 12. Η «ΛΕΥΚΩΣΙΑ».

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΠΑΡΑΚΑΛΙΑ — ΑΗ (Βί. βίαν). 2. ΑΠΕΛΑΣΙΣ — ΕΛ. 3. ΡΟΝΤΕΝ — ΕΚΛΑΣ. 4. ΑΠΑ — ΝΕΡΟΛΙ. 5. ΠΕΡΙ — ΠΑΥΛΟ. 6. ΕΙ — ΤΡ (Τού. ρω). 7. ΤΩΡΑ — ΟΧΙΑΣ. 8. ΑΣΕΛΗΝΟΣ — ΑΜΙ. 9. ΣΙ — ΙΝΙΚΗΣ. 10. ΜΗΝΣΙΚΑΚΙΑΣ. 11. ΙΟΛΗΣ. 12. ΙΑ — ΚΗΝΣΟΡΟΣ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με

ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ...ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΟΣ...ΧΕΙΜΑΡΡΩΔΗΣ, ΓΝΗΣΙΟΣ ΙΤΑΛΟΣ

Ο ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ ΜΙΛΗΣΕ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ,

ΑΚΟΥΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΑΝΤΗΣΕ ΣΕ ΑΠΟΡΙΕΣ ΚΙ ΑΔΙΑΚΡΙΣΙΕΣ

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ τε-
λετών του 'Ιταλικού 'Ιν-
στιτούτου 'Αθηνών ο
διαπρεπής 'Ιταλός σκη-
νοθέτης συνάντησε, για
μια φιλική ανταλλαγή
απόψεων, τους αντιπρο-
σώπους του τύπου και
έκπροσώπους του έλλη-
νικού κινηματογράφου.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη — ΕΛΚΗΝ 4, 'Επίκαιρα 2)

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΝΕΟΡΡΕΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΔΙΑΣΑΦΗΣΕΙΣ. ΚΑΙ Ο ΔΙΑΠΡΕΠΗΣ ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΤΙΣ ΔΙΔΕΙ ΜΕ ΠΡΟΘΥΜΙΑ

Ενας συμπαθητικός και αρκετά εύσωμος πενήνταρης, με μικρή φαλάκρα και κουρασμένα χαρακτηριστικά, κατέβηκε με δυσκολία από το αεροπλάνο, χαμογελώντας στο πλήθος που είχε συγκεντρωθεί στο αεροδρόμιο να χαιρετήσει το «τρομερό παιδί» του Ιταλικού κινηματογράφου: Τον Ρομπέρτο Ροσσελίνι.

Περίεργοι δημοσιογράφοι άνωπρόμοιοι να μάθουν τι απέγινε με την Μπέργκμαν και τα παιδιά τους και πώς τὰ πάει με την Σονάλι ντάς Γκούπτας, νεαροί σκηνοθέτες που πήγαν να χαιρετήσουν τον «δασκαλο», πλήθος γυναίκες που ήθελαν να δουν από κοντά τον γόνιμο, φωτογράφο, λουλούδια και θριαμβευτική υποδοχή για τον «καταραμένο» σκηνοθέτη που ήρθε στην 'Ελλάδα ειδικά προσκεκλημένος για να παραστή στην προεμιέρα της νέας ταινίας του, «Στρατηγός ντε λὰ Ρόβερ».

Το φαινόμενο Ροσσελίνι έσβησε πιά, είχαν πεί πριν μερικούς μήνες ό-
σοι είδαν το τελευταίο του ντοκιμανταίρ «'Ινδία του 57».

Και πράγματι, ό Ροσσελίνι ξαναρχίζει από το έτος μηδέν.

Σήμερα με την ταινία του «Στρατηγός ντε λὰ Ρόβερ» άπασχολεί και πάλι τον παγκόσμιο τύπο. Τό φαινόμενο Ροσσελίνι, που πριν 8-9 χρόνια είχε άνοιξει νέους όρίζοντες στον Ιταλικό νεορεαλιστικό κινηματογράφο, σήμερα με τον «Στρατηγό ντε λὰ Ρόβερ» άναγνωρίστηκε άπ' όλους σαν πρό-
δρομος και δάσκαλος του «νέου κύματος».

Με την τελευταία του ταινία ό Ροσσελίνι ξαναβρήκε τον παλιό καλό
εαυτό του. Παντού όπου προσεβλήθη, έκρίθη σαν ένα άπό τὰ τελειότερα
δείγματα της 7ης τέχνης.

Στην Βενετία έτιμήθη με τὸ α' βραβείο του όμνώνυμου φεστιβάλ για
τό 1959, στην Γαλλία οι κριτικοί τὸ χαρακτήρισαν σαν την σοβαρώτερη κι-
νηματογραφική δημιουργία της τελευταίας δεκαετίας. Στην 'Ελλάδα προ-
εβλήθη σε μία και μόνη παράσταση, έπ' ευκαιρία του έτους προσφύγων, την
όποια έτίμησε με την παρουσία της και ή βασιλική οικογένεια.

Καμμιά γυναίκα δέν είναι τέλεια...

Ο Ροσσελίνι είχε νικήσει. 'Ο κόσμος τον άναγνώριζε, τον ένεθάρρυνε,
τον έπευφημούσε. Και αυτός ταξιδεύει και άπολαμβάνει τις τιμές μόνος, χω-
ρίς αυτήν που πριν μερικούς μήνες άποκαλούσε «μούσα του» και μοναδική
σύντροφο της ζωής του.

—Στην Σονάλι ντάς Γκούπτας δρήκατε αυτό που ζητούσατε; τόλμησε
νά τον ρωτήση κάποιος δημοσιογράφος, στην συνέντευξη που έδωσε πρὸς
τους αντιπρόσωπους του τύπου.

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ. Η ΣΑΝΤΡΑ ΑΝΤΑΠΟΔΙΔΕΙ ΤΑ ΙΣΑ ΣΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

—Καμμιά γυναίκα δέν είναι τέλεια, άποκρίθηκε στοίκα ό διάσημος
σκηνοθέτης κόβοντας την συζήτηση.

Φαίνεται ότι δυό είναι οι επιδιώξεις του Ροσσελίνι: ή άναζήτηση του
ανθρώπου στις ταινίες του, και ή άναζήτηση της Ιδανικής γυναίκας στη
ζωή. Όμως του άρέσει νά αισθάνεται ότι υπάρχει πάντοτε μία τρυφερή
ύπαρξη στην 'Ιταλία, μία κυρία Ροσσελίνι, που τον περιμένει ύπομονετικά
στο σπίτι τους μαζί με τὰ παιδιά. Του άρέσει νά αισθάνεται ότι θά του
συγχαρήσει όλες τις άταξίες και τις άπιστίες του, όπως σ' ένα κακομαθη-
μένο και χαϊδεμένο παιδί, που δέν έχουμε τὸ θάρρος νά μαλώσουμε.

Στις 'Ινδίες έμεινε ένας όλόκληρο χρόνο. Στην 'Ιταλία τον περίμενε ή
Μπέργκμαν. Όταν γύρισε με τη Σονάλι, ή 'Ινγκριντ Μπέργκμαν έφυγε
χωρίς νά έκφράση κανένα παράπονο έναντιόν του. Τώρα στο σπίτι τους
τον περιμένει ή Σονάλι ντάς Γκούπτας. 'Ισως σε λίγο νά φύγει κι αυτή. Και
ό Ροσσελίνι θά είναι πάντοτε αυτό τὸ χαϊδεμένο παιδί με τὰ πενήντα χρόνια
του, την μικρή φαλάκρα και τὸ κουρασμένο βλέμμα.

Στην 'Ελλάδα ήρθε για δυό ήμέρες, συνοδευόμενος άπό την πρωταγω-
νίστρια της ταινίας του, την Σάντρα Μίλλο.

Όσοι τον γνώρισαν είπαν πὸς ήταν συμπαθητικός, εύχάριστος και,
πρὸ παντός, μεγάλος γλεντζές. 'Η πρώτη του έπιθυμία, μόλις έφτασε, ήταν
νά ζητήσει τοπικό χρώμα, καλή ταβέρνα. Και, φυσικά, ένθουσιασάτηκε άπό
την ρετσίνα, την άπλότητα και τὸ έλληνικό κέφι και ύποσχέθηκε νά ξαναέρθ...

Ο «ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ» ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΟ ΕΤΟΣ ΜΗΔΕΝ...

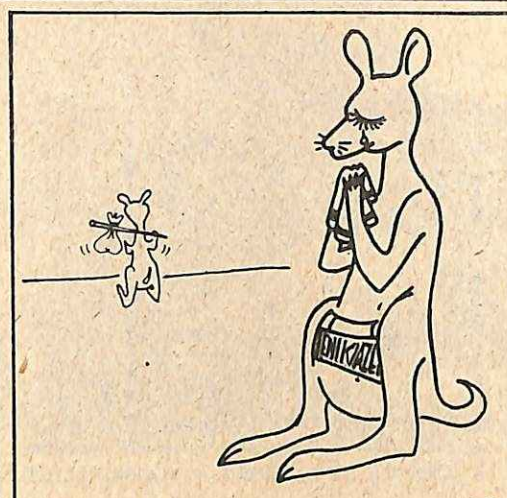
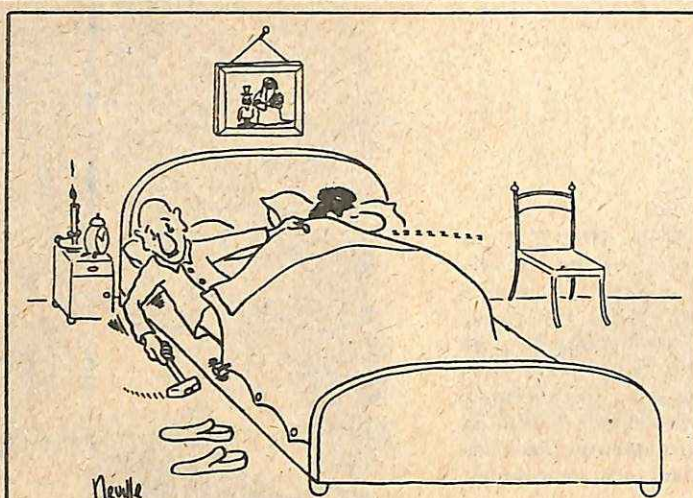
ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΟΣ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ, ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ
ΓΛΕΝΤΖΕΣ, Ο ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ, ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΕ
ΤΟΥΣ ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΣΑΝ

ΟΙ ΦΙΛΟΙ της 7ης τέχνης ύπεδέχθησαν θερμά και τη γοητευτική Σάντρα
Μίλλο, μία άπό τις πρωταγωνίστριες του «Στρατηγού ντε λὰ Ρόβερ».

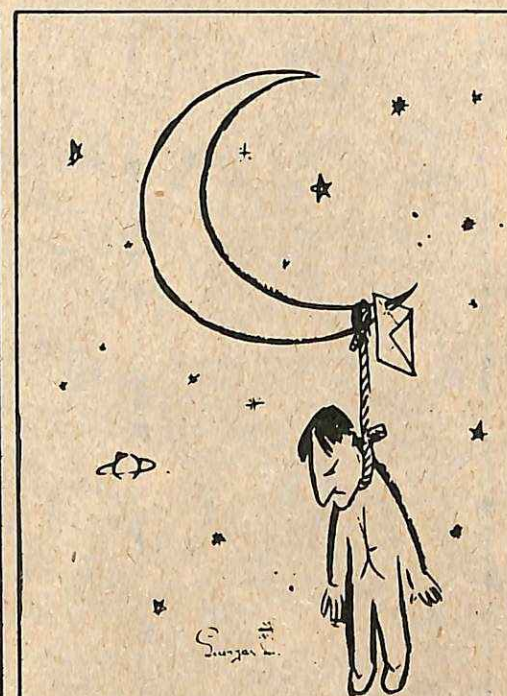
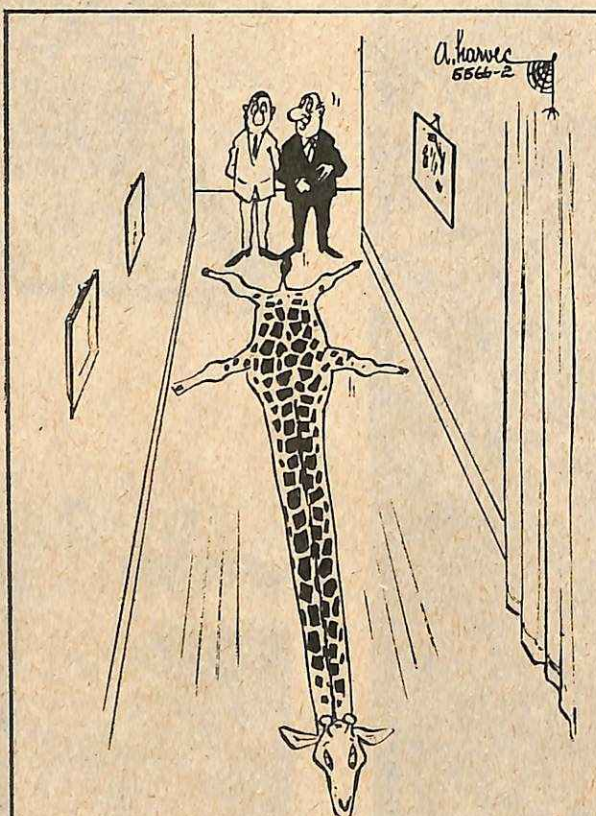

Χιούμορ

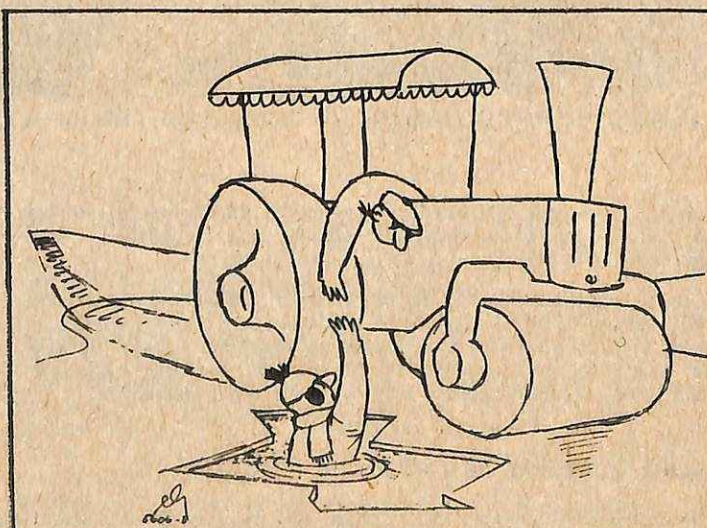
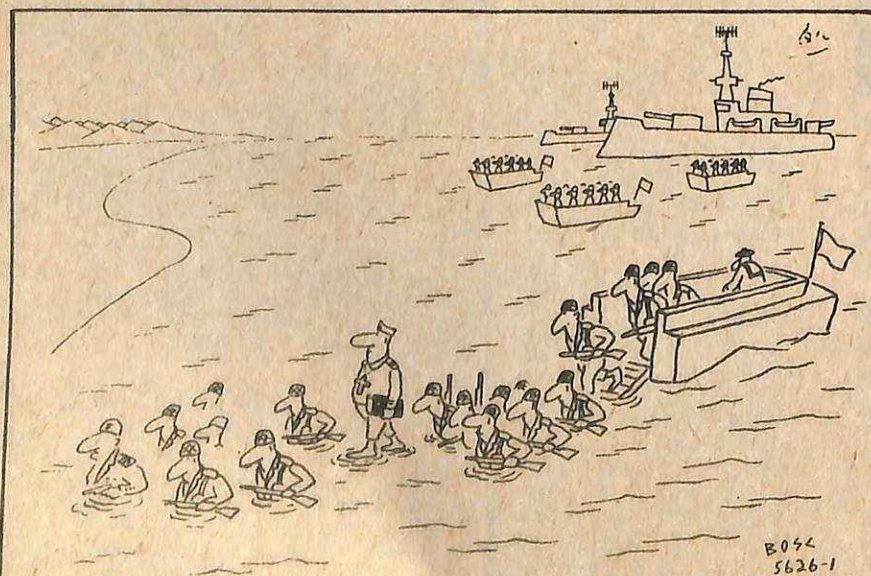
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(Κόλλερ)

(Σκουλάς)

Η ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ 100 ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ. ΤΗΛ: 046-461

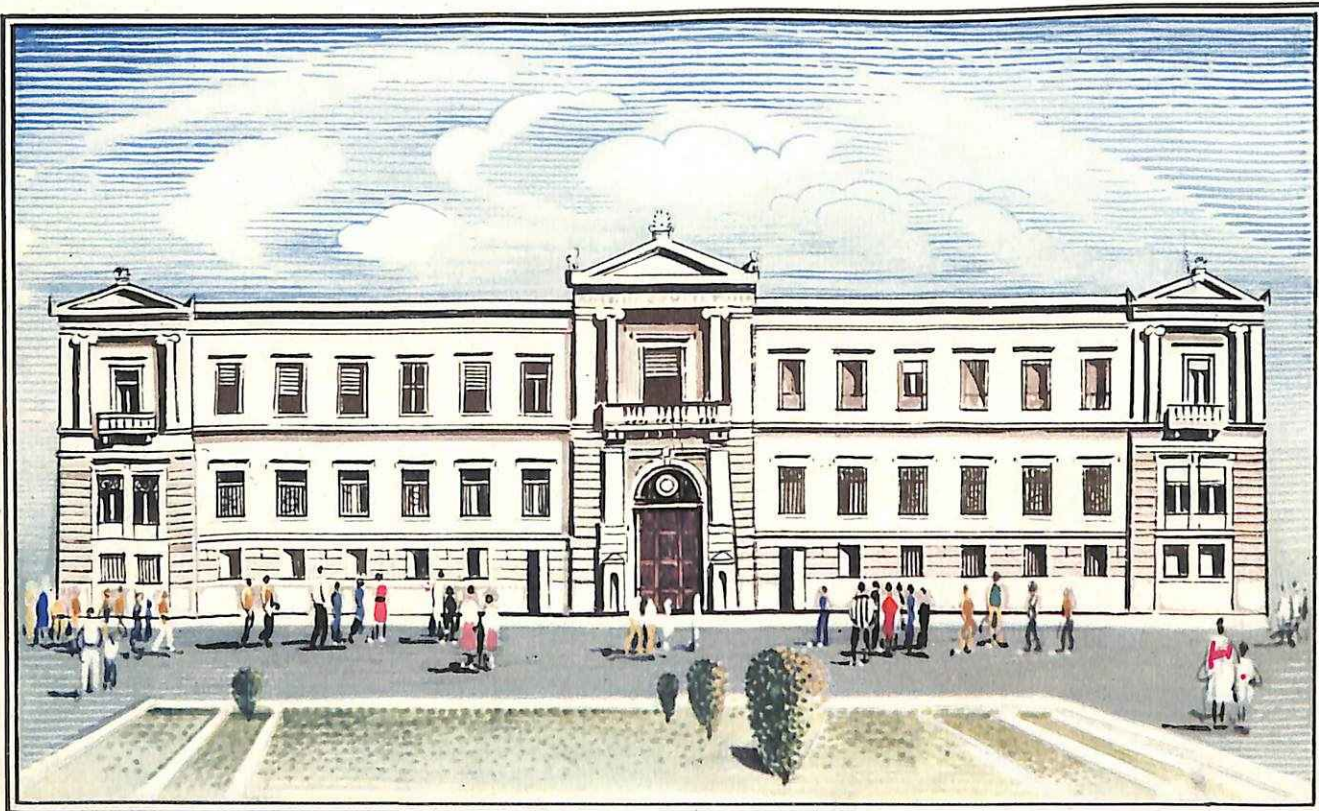
ΕΛΑΤΕ ΜΑΖΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,

Ν' ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ ΤΙΣ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΝΑ ΧΟΡΕΨΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΤΕ
ΜΕ ΤΙΜΕΣ A LA CARTE • TABLE D'HOTE ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΑ ΑΡΑΧ 120. ΤΗΛ: 04175 - 04176

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΩΣ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ